

Chlumecké listy

časopis
chlumeckého regionu

ročník XLV ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 25. 6. 2015 ♦ cena 14 Kč

6

Noc kostelů

Noc kostelů v Chlumci nad Cidlinou

fotografie k článku na straně 16 a 17

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři, dnes vás záměrně nechci unavovat informacemi o nějaké výstavbě, ale protože přišlo léto, pokusím se neuměle napsat pár postřehů o tom, jak v Chlumci nad Cidlinou prázdninový čas probíhá. Jako asi na mnoha jiných místech se vše jakoby trochu zpomalí a zleniví, ale potom zase nadáváme, jak je léto nenávratně pryč, a snad za rok že zase přijde nové. Během prázdnin dočasně ubyde asi třetina chlumeckých obyvatel, protože se pohybují někde v tramtárii na dovolené, ale zdánlivý pokles obyvatel vykompenzují ve zvýšeném počtu chalupáři a další návštěvníci z řad turistů.

Při pasování prvňáčků na čtenáře v chlumecké knihovně jsem si sondoval, kam pojedou děti na prázdniny. Z roztomilých odpovědí dětí z tříd A, B, C, D jsem vydefinoval pět hlavních aktivit. V závorce si dovoluji přidat komentáře.

■ „**pojedu k babičce**“ (jistě, tam bude určitě velmi krásně a jak známo, u prarodičů děti vždycky pod poněkud měkčí výchovou trochu zvlčí, jelikož sami rodiče jsou téměř bez výjimky přísnější, což v roli báby a dědka rychle zapomenete). Tento typ prázdnin je častý, protože s výjimkou málo profesí nemohou pracující rodiče zůstat s dětmi a „hlídání vnoučat“ přichází maximálně vhod.

■ „**k moři, asi do Chorvatska**“ (jedna holčička tvrdila, že delfíni nemají zábrý, anebřz plíce, a přesto vydrží pod vodou dýl než ona, no tak se to musí přeci prozkoumat, víš? Průzkum žraločí a podobné havěti v exotických lokalitách bychom asi měli přenechat dobrodruhům).

■ „**ještě nevím**“ (tato odpověď může svědčit i o tom, že malý človíček není příliš často vtahován do rodinných diskuzí, kam chce rodinka vyrazit, a to nebude dobře).

■ „**přeci na koupaliště u nás v Chlumci, byl jsem tam už loni a já už umím plavat, víš?**“ (i tato odpověď potěší, protože koupaliště se prostě líbí i mrňousům, hlavně počasí ještě aby vyšlo. Když jsem se navíc zeptal, jestli umí děti plavat nad vodou a kolik metrů, tak že prý zatím spíše pod vodou, ale i to je bájo).

■ „**na tábor, tam bude legrace, nepojedeš tam taky? Můj brácha jede taky a on se umí prát, víš?**“ (nádherná část prázdnin, plná dobrodružství, kdy se piráti, noční duchové a krvežíznivé nestvůry sjedou i do Čech, aby tito kamarádili s dětmi na jejich nočních výpravách s cílem překonání strachu ze tmy, posíleného podle předchozího motivačního povídání a strašidelných historek. Tady na táboře je určitě snad nejcennější možnost nahlížet zbrusu nová přátelství nebo utužovat stará, zpívat s vedoucími odrhovací písničky u táboráku, naučit se mít osobní věci pěkně uklizené, dostat trefnou přezdívkou a podobné nevšední aktivity).

Takže klasika. V každém případě se naši prvňáčci na prázdninách už už vidí. Ale je to zřejmě i u dalších žáků ve škole. Vždyť s nástupem pěkného počasí je přetěžké myslet na závěrečný studijní šturm za účelem vylepšení známek. No, z vlastní zkušenosti to známe zřejmě každý.

Léto je prostě tady a i Chlumec nad Cidlinou je v očekávání mnoha kulturních a sportovních akcí. Již pátý rok jsme po otevření koupaliště a vlastně

od té doby se traduje i oblíbený průběh Chlumeckého hudebního léta, vždy ve čtvrtek od 19.00 hodin, a to celkem jedenáctkrát! Představeny budou opět kapely s různými hudebními žánry, abychom oslovili všechny posluchače. Jestli bude léto trochu normální, naše již velmi populární koupaliště navštíví opět desetitisíce návštěvníků a tisíce hudebních posluchačů. Ubytovací kapacity kempu jsou již téměř beznadějně vyprodány! V Loretu proběhne nová slavnost dožíněk, na stadionu Sokola Chlumecké volejbalové léto, v závěru prázdnin Pamětnický triatlonek a gastronomická a žrací soutěž Gulášáda. Již jsme absolvovali i oblíbený hudební Pamětnický šutr a Pouliční volejbalovou ligu, kdy obzvláště přálo počasí, které zařídil, kdo jiný, než sám svatý Petr.

Akcí na léto je prostě mnoho a věřím, že si určitě vyberete z takové plejády. Rád bych však, aby si každý uvědomil, že každá povedená akce se nerodí sama, ale je za ní spousta energie a organizačního vypětí. Proto mi dovolu, abych všem bezejmenným obětavcům za snahu pobavit jiné takto veřejně poděkoval.

Ještě připomínám, že 27. června bude slavnostně otevřeno Rákosníčkovu hřiště mezi bytovými bloky u Nádražní ulice, které jsme díky iniciativě některých občanů vyhráli. Firma LIDL zde předvede krásný doprovodný program pro děti. Ať hřiště přinese mnoho radosti.

Tedy hezké léto, slunečné dny, vonavý dým z grilů, šťastné kilometry za cílem dovolené i nazpět domů, dětem slušné studijní ohodnocení, hasičům absolutní čas bez zásahů proti rojům létavé havěti, velké vodě, ohni a na silnicích, a zvláště každému žádnou újmu na zdraví přeje za všechny z radnice

Miroslav Uchytíl
starosta města

Pranostiky na červenec

- ✚ Když dne ubývá, horka přibývá.
- ✚ Když červenec pěkně hřeje, o Vánocích se zima zaskvěje.
- ✚ Nebyl-li červen dostatečně deštivý, dodá vodu až červenec a přidá mnohé bouře.
- ✚ Neprší-li na Sedm bratří, bývají suché žně.
- ✚ Svatá Markyta hodila srp do žita.
- ✚ Svatá Anna - chladna zrána.

M. Permanová

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

VÝPIS Z USNESENÍ 13. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 11. 5. 2015

Rada města:

- **Ukládá** vedoucímu TS ve spolupráci s OSMI zkonzultovat s odborníkem možnost umístění dopravní značky oznamující snížení rychlosti na 30 km/hod. v ulici Žiželická.
- **Schvaluje** uzavření smlouvy o právu provést stavbu na rekonstrukci kanalizace ve Vrchlického ulici s firmou Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s., IČO: 48172898.
- **Schvaluje** uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo na zhotovení díla Územní studie pro zastavitelné plochy Z17a, Z17b, Z62 a Z75 (lokalita Bejkovka), Chlumec nad Cidlinou (Ing. arch. Michaela Dejdarová, 280 02 Tři Dvory 273, IČO: 7140701).
- **Bere na vědomí** informaci o zpracované územní studii lokality Krašov II a nemá námitky k jejímu vydání.
- **Schvaluje** pronáj. plochy 1.000 m² na pozemcích p.p.č. 976/10 a 976/1 v k.ú. Chlumec n. C. firmě TSS GRADE, a.s., Dunajská 48, 811 08 Bratislava, IČO: 35802723 na dobu od 14. 5. 2015 do 12. 6. 2015 za cenu 25.000,- Kč + 5.000,- Kč kaucí.
- **Schvaluje** záměr pronájmu částí pozemků st. 372/3 a p.p.č. 378/6 o celkové výměře cca 270 m² v k.ú. Chlumec nad Cidlinou a ukládá odboru správy majetku a investic jej zveřejnit.
- **Schvaluje** zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a pořadí firem na akci „Dodávka a montáž konvektomatu pro MŠ Beruška v Chlumci nad Cidlinou“.
- **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na „Dodávku a montáž konvektomatu pro MŠ Beruška v Chlumci nad Cidlinou“ s firmou KOVOSLUŽBA OTS a.s., Tovačovského 92/2, 130 00 Praha, IČO: 25103709.
- **Schvaluje** seznam firem k obslužbě výzvy k podání cenové nabídky na kompletní dodávku stavby „Rozšíření zahrady MŠ Beruška“.
- **Schvaluje** znění výzvy k podání cenové nabídky na kompletní dodáv-

ku stavby „Rozšíření zahrady MŠ Beruška“.

- **Schvaluje** rozpočtové opatření č. 23 dle předloženého návrhu, výdaje se zvyšují o 167 tis. Kč, financování se zvyšuje o 167 tis. Kč.
- **Schvaluje** doplnění veřejnoprávní smlouvy pro poskytování dotací z rozpočtu města dle „pravidel“ v předloženém znění.
- **Schvaluje** znění veřejnoprávní smlouvy pro poskytování dotací z rozpočtu města – individuální žádosti – v předloženém znění.
- **Schvaluje** poskytnutí daru prvním třem účastníkům literární soutěže „Cena J. Golla“ v celkové výši 6 tis. Kč a poskytnutí daru porotcům ve výši 500,- Kč/osobu.
- **Ukládá** vedoucímu technických služeb projednat možnost umístění reklamních zařízení na městském pozemku před sběrným dvorem a následně toto zrealizovat.
- **Schvaluje** uzavření Smlouvy o dílo s firmou STRATOS AUTO, spol. s r.o., Bratří Štefanů 1002, 500 03 Hradec Králové, IČO: 62028367 na „Úžitkový technický automobil pro JPO II Chlumec nad Cidlinou“.
- **Schvaluje**, jako dodavatele akce „Plynofikace a rekonstrukce ZTI, byt č. 2, 9. května 120/I“ Radka Strnada, Na Bejkovce 199/I, Chlumec nad Cidlinou 503 51, IČO: 64213765.
- **Stanovuje** opatrovníkem Jana Kvasničky, IČO: 13203371 Ing. Irenu Pánkovou, pracovníci Městského úřadu Chlumec nad Cidlinou.
- **Schvaluje** uzavření Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Královéhradeckého kraje v režimu de minimis 15SPT01 Pohybová gramotnost (Královéhradecký kraj x Základní škola, Chlumec nad Cidlinou, okres Hradec Králové x Město Chlumec nad Cidlinou).
- **Doporučuje** ředitelce základní školy přidělit zakázku malého rozsahu „Zavedení inventarizace majetku pomocí čárových kódů“ na základě výběrového řízení firmě ICS Identifikační systémy a.s., V Holešovicích 1492/42, 180 00 Praha 8, IČO: 43875742.

■ **Schvaluje**, jako vlastník nemovitosti, sídlo spolku Klub přátel při ZUŠ v Chlumci n. C., z.s. (IČO: 48144584) na adrese Klicperovo náměstí 1/I, 503 51 Chlumec nad Cidlinou.

VÝPIS Z USNESENÍ 14. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 25. 5. 2015

Rada města:

- **Schvaluje** provedení přezkoumání hospodaření města za rok 2015 externí auditorskou firmou.
- **Schvaluje** dodatek smlouvy s firmou C.P.A. Audit, spol. s r.o. Liberec dle předloženého znění.
- **Schvaluje** rozpočtové opatření č. 24 dle předloženého návrhu, příjmy se zvyšují o 170,67 tis. Kč, výdaje se zvyšují o 342,67 tis. Kč, financování se zvyšují o 172,00 tis. Kč.
- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení 16/121/14, uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene č. IV-12-2012678/VB/01 (Chlumec n.C., Palackého ul., p.č. 380/1, město) mezi městem Chlumec nad Cidlinou a ČEZ Distribuce, a.s. (IČO: 24729035) na pozemky p.p.č. 380/1, 380/2, 1386/1, 1387/14 a 1482/2 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.
- **Schvaluje** uzavření smlouvy o právu provést stavbu „I/11 Chlumec nad Cidlinou, oprava mostu ev.č. 11-033“ (město Chlumec nad Cidlinou x Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace, IČO: 65993390).
- **Schvaluje** pronájem areálu koupaliště dne 6. 6. 2015 (bez restaurace, pódia a ostrova uprostřed bazénu) firmě SKALIN & LAYOUT, s.r.o., IČO: 27452247, Novovysočanská 581/11, Praha 9, a to od 6.00 do 21.00 hodin s nájemným ve výši 35.000,- Kč včetně DPH a s vratnou kaucí 10.000,- Kč.
- **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na „Restaurování hřbitovního kříže v Chlumci n. C.“ s MgA. Kateřinou Čihákovou Myškovou, IČO: 62704729, Žiželická 309/III, Chlumec nad Cidlinou dle předložené cenové nabídky.
- **Bere na vědomí** žádost o koupi pozemku p.p.č. 1128/7 v k.ú. Chlumec

nad Cidlinou a ukládá odboru správy majetku a investic v této věci dále jednat.

- **Ukládá** odboru správy majetku a investic prověřit záměr směny částí pozemků p.p.č. 379/1 a 379/3 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou tak, aby vznikly v daném místě dvě plnohodnotné budoucí stavební parcely s ohledem k sousedním kanalizačním řadům a odstupům od nich. V případě, že by směna „metr za metr“ nebyla dostatečná, jednat se žadatelem o odkoupení chybějící výměry s cílem umožnit existenci celkem čtyř stavebních parcel v dané lokalitě.
- **Nedoporučuje** zastupitelstvu ke schválení záměr prodeje části pozemku p.p.č. 178/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou na základě předložené žádosti.
- **Schvaluje** uzavření Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu Královéhradeckého kraje v režimu de minimis 15SMR02 Akce pro děti a mládež ve

volném čase (Královéhradecký kraj x Dům dětí a mládeže, Chlumec n. C. x Město Chlumec nad Cidlinou).

- **Schvaluje** zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a pořadí firem na akci „Rozšíření zahrady MŠ Beruška“.
- **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na stavební práce „Rozšíření zahrady MŠ Beruška“ s firmou Tomáš Chocenský, Nepolisy 257, 503 63 Nepolisy, IČO: 70178941 dle zaslané cenové nabídky.
- **Schvaluje** seznam firem k obslužbě výzvy k podání cenové nabídky na vypracování projektové dokumentace „Rekonstrukce komunikace ulice Mládežnická v Chlumci nad Cidlinou“.
- **Schvaluje** znění výzvy k podání cenové nabídky na vypracování projektové dokumentace „Rekonstrukce komunikace ulice Mládežnická v Chlumci nad Cidlinou“.
- **Bere na vědomí** ekonomickou bilanci Klicperova domu za duben 2015.

■ **Bere na vědomí** prezentaci zpracovávané projektové dokumentace úpravy zasedací místnosti radnice.

- **Schvaluje** použití znaku města v rámci vydání pohledu „Koupání v Chlumci nad Cidlinou“ O.S.K.S. (žádost o.s. Kulturně smýšlejících).
 - **Nereflektuje** na nabídku účasti města v osvětové výchovném projektu české sekce Mezinárodní policejní asociace (IPA) – vydání omalovánek „Bezpečně na silnici“.
 - **Schvaluje** čtyři bezplatné vstupy na koupaliště 12 vítězům soutěže „S knihovnou čte celá třída“.
 - **Schvaluje** poskytnutí daru v částce 4.000,- Kč Společnosti železniční výtopna Jaroměř.
 - **Schvaluje** bezplatný vstup do areálu koupaliště ve dnech 14. až 16. srpna 2015 pro 22 dětí a 3 dospělé (soustředění fotbalistů – výdej obědů).
- Jana Jelínková**
asistentka starosty

Vítání občánků v Chlumci n. C.

V sobotu dne 30. května 2015 jsme přivítali v obřadní síni Městského úřadu v Chlumci nad Cidlinou nejmenší občánky našeho města, tedy děti narozené v období říjen 2014 až duben 2015, s trvalým pobytem v Chlumci nad Cidlinou.

Na slavnostní uvítání občánků již nemůžeme zvát rodiče s dětmi, ale pokud mají rodiče zájem se této slavnosti zúčastnit, mohou se nahlásit na matrice městského úřadu. Bližší informace na www.chlumecnc.cz.

Přihlásilo se nám celkem 13 rodičů, takže jsme uvítali 13 nových občánků, z toho 5 chlapečků a 8 holčiček, s jejich rodiči.

Pozvaná miminka s jejich rodiči, prarodiči a dalšími rodinnými příslušníky přivítali starosta města Ing. Miroslav Uchytíl a místostarosta města PaedDr. Arnošt Vítek a s krátkým kulturním programem vystoupily děti z Mateřské školy „U Zámku“.

Rodiče dětí obdrželi od Města Chlumec nad Cidlinou finanční dárek ve vý-

ši 1.000,- Kč, děti malou hračku a maminky dostaly růži.

Rodiče se zapisovali do pamětní knihy města a poté následovalo tradiční fotografování dětí ve staré dřevěné kolébce.

Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví, spokojenou rodinu a co nejvíce krásných dní jako byl tento sobotní.

Příští vítání nových občánků by se mělo uskutečnit v měsíci říjnu.

Ivona Uchytilová, matrikářka

Další fotografie k článku naleznete na 51. straně časopisu.

Ze služební knihy městské policie

Že jízda na kole pod vlivem alkoholu je zakázaná silničním zákonem, by měl vědět každý cyklista, protože i ten je účastníkem silničního provozu. Že taková jízda může být i nebezpečná, o tom se již přesvědčila spousta kolařů na vlastní kůži. Bohužel je i hodně těch, kteří svědectví o nebezpečnosti takového chování nepodají, neboť již odpočívají na mnoha hřbitovech po celé zemi. Strážníkům se téměř každou noční směnu podaří několik nezodpovědných zastavit, zkontrolovat, a těm nepoučitelným udělit pokutu. Například při jedné noční pochůzce městem policisté zaslechli podezřelý hluk. Po příchodu na místo zjistili, že opilec na kole vracející se z nálevny, snažící se zahrnout do vrat svého domu, nezvládl jízdu na kovovém oři. Do plechových vrat se sice trefil správně, ale jedna maličkost mu unikla. Dveře byly zavřené a nehodlaly povolit ani nárazem. Strážníci ho našli, jak přikryt velocipedem, obdařen řádnou boulí na hlavě, odpočíval u promáčknutých vrat. Vzhledem k tomu,

že policisté z místní znalosti věděli, že bydlíště výtečníka je za touto plechovou překážkou, doprovodili opilce až do domu, kde ho z úlevou předali nespokojené manželce.

Na služebnu Městské policie se lidé obraceli s různými problémy a mnohdy až neuvěřitelnými záležitostmi. Jeden občan nedaleké obce se dostavil na MP s tím, že postrádá zubní protézu. Náhradu si nechal opravit u chlumeckého lékaře a pak ji odnesl v pytlíku od svačiny. Při nákupu v jednom našem obchodě zuby odložil vedle sebe a někdo mu je pravděpodobně ukradl, když si vybíral něco na zub. Bylo zřejmé, že se zloděj těšil, jak zadarmo přijde k chutné svačině. Okruh podezřelých se tím snížil na několik sociálních případů, potloukajících se různě po městě. Bohužel kamerový systém nezaznamenal žádného z těchto občanů, kteří by procházeli v inkriminovanou dobu těmito místy, a ani prodávači v obchodě nedokázali určit nikoho, kdo mohl připadat v úvahu. Strážníci, vybaveni rukavicemi, proto prohledali všechny odpadkové koše v okolí, neboť je skoro jisté, že umělé zuby nebudou chutnat ani bezdomovcům, byť na slanine s cibulí. Bylo pravděpodobné, že pachatel, poté, co zjistil obsah pytlíku, tento odhodil do nejbližší nádoby na odpadky. Policistům, kteří po delší době hledání vynořiv se z košů ověšení slupkami od banánů a zbytky pomerančů nenašli nic, co by postrádanou věc připomínalo, nezbyvalo než postiženému doporučit trpělivě vyčkat na poctivého nálezece, nebo opět navštívit svého zubaře.

Inzerce

Slovo šéfredaktorky

Mám ráda tajemno, kouzla, záhady. Snad proto, že dnešní přetěchnizovaný svět mi to příliš neumožňuje. Před několika dny nastal letní slunovrat, který je pro tajemno doslova stvořený. Už naši dávní předci ho spojovali s řadou rituálů. Mezi nejznámější patří svatojánská noc. Většina z nás asi četla českou literární klasiku - Babičku, alespoň v rámci školní povinné četby, a právě v ní se Božena Němcová velmi obrazně zmiňuje o této tradici očima venkovských lidí.

Svatojánská noc je vlastně pokračováním oslav letního slunovratu. Je to doba, kdy se vítá léto, nastává teplé počasí, je to doba úrody, jsou dlouhé dny... Je to období příjemné pro většinu z nás. A bylo to tak i v minulosti. Tato magická noc nastává z 23. na 24. června. Její tradice sahá až do starověku, keltské historie a převzali ji i Slované. To se nelíbilo křesťanské církvi a snažila se tyto po-

hanské tradice zničit. Církev zasvětila 24. červen svátku Jana Křtitele a tím chtěla potlačit čarodějnické rejdy. Odtud tedy název svatojánská noc. Záměr se ale církvi příliš nepovedl, protože tradice tohoto, původně pohanského svátku, se v lidových zvycích udržují i dnes. Mezi ty nejoblíbenější patří pálení ohňů na nejvyšším kopci v kraji. Ty měly symbolicky představovat slunce, které je v tuto roční dobu na vrcholu svých sil. Je to jakási obdoba dubnového pálení čarodějnic. Kolem těchto ohňů se tančilo a skákalo, bylinami, které byly z tohoto ohně zapáleny, se pak žehnalo dobytku a byla s nimi obcházena lidská stavení na ochranu. Popel, který z těchto ohňů zbyl, se rozprášil po polích kvůli dobré úrodě. Bylinkářky zase hledají po loukách a lesích bylinky, které, posbírané zejména kolem půlnoci, prý mají velkou sílu. V devateru bylinách je prý uložena i milostná magie. Hledači pokladů v minulosti hledali zlaté kapradí, které mělo být zaručenou vstupenkou k otevření skal, a tedy k pokladům. Cestu jim znesnadňovaly blu-

dičky, svatojánské mušky, které je měly svést z pravé cesty do močálu či bažiny. Další překážkou, zejména pro ziskuchtivé mladíky, byly kromě bludiček víly a lesní žínky, které dotýčeného obludily a pak utancovaly k smrti. Nebezpečím bylo také překročení bludného kořene. Na zahrnutí těchto bytostí neplatily žádné kletby ani motlitby. Pro člověka, který ale měl dobré srdce, nebezpečí nepředstavovaly, prý mu dokonce pomohly poklad najít. Byl uschován ve skále nebo hluboko v zemi. Z nalezeného pokladu si ale člověk směl odnést jen tolik, kolik sám unesl, jinak by ho zlé síly krutě potrestaly.

Že je téma svatojánské noci oblíbené, o tom se můžeme přesvědčit i ve výčtu Shakespearových divadelních her. Komédie Sen noci svatojánské v sobě zahrnuje právě kouzlo této jediné noci v roce v začarovaném lese umocněné příběhem zamotané lásky, řady kouzel, postavami elfů, Puka, nepovedených herců, vtipu, toho všeho dokonale propleteného a provázaného navzájem.

Mgr. Milena Komárková

Inzerce

Postřehy Pavla Seidla

Korupce ve fotbale - Předseda Mezinárodní fotbalové federace FIFA Sepp Blatter jen čtyři dny po svém znovuzvolení do funkce nečekaně odstoupil. Oznámil to v úterý 2. června na mimořádné tiskové konferenci v Curychu. „I když jsem dostal mandát od delegátů, necítím, že mám podporu z celého fotbalového světa,“ prohlásil. V posledních letech totiž Blatter čelil čím dál větší kritice, že za jeho vedení se ve federaci rozbujela korupce. Podezření provázelo mimo jiné volbu pořadatelů mistrovství světa v letech 2018 (uspělo Rusko) a 2022 (Katar). Poslední aféra vypukla těsně před volbou v Curychu. Zatčeno bylo 14 funkcionářů, kteří čelili obvinění z korupce při volbě pořadatelů nebo prodeji marketingových práv. Podle amerických vyšetřovatelů sahají některé případy až do 90. let a úplatky dosáhly celkové výše 150 milionů dolarů.

Osobně si myslím, že korupce je současnou rakovinou jak světového fotbalu, tak i hokeje. Bohužel naši českou zemi z toho nevyjímaje! ☹

Absurdita v rozsudku - Nedávno byl rozhodnutím pražského soudu nepravomocně vyneseno osvobodující rozsudek nad Janou Nečasovou, dříve Nagyovou. Ten někdejší šéfkou kabinetu premiéra Petra Nečase zprostil obžaloby ze zneužití vojenské tajné služby. Zatímco se politici předhánějí svými výroků k celé kauze, mně osobně přijde jako naprosto absurdní, že soudkyně vynesla rozsudek, aniž by ho vůbec odůvodnila. Protože zastávám pozici soudce Diecézního církevního soudu v Brně, jsem si velmi dobře vědom, jaké jsou obecné principy soudnictví. Mezi podstatné články rozsudku náleží pochopitelně odůvodnění a to z titulu samého práva (de iure) a dále z podstaty předložených důkazů, jako jsou svědectví, listinné důkazy, expertízy, znalecké posudky a další (de facto). Pokud toto soudce ignoruje, právní síla jeho vneseného rozsudku je velmi slabá až nevěrohodná!

Moje uznání - Začátkem května tohoto roku pan Kozoň a jeho bratr Al-

bín Gonšenica vyspravili roh a část římsy u oratoře Kinských, která je součástí presbytáře děkanského kostela sv. Voršily v Chlumci nad Cidlinou. Zdivo římsy, podmáčené následkem ucpání koryta střechy kostela, odpadlo v týdně před Velikonoce, když na naše území udeřil silný víchř. Oběma pánům zedníkům jsem za jejich vskutku mistrovskou práci vděčný! Moc si toho vážím. Kdyby takto pracovali všichni, to by bylo nádherné!

Zázitek s literaturou - Díky iniciativě Městské knihovny v Chlumci nad Cidlinou se ve středu 13. května konala také v našem městě na několika netradičních místech Noc literatury. Zájemci mohli uslyšet úryvky ze zajímavých knih současné evropské literatury v podání vybraných recitátorů. Také ve společenské místnosti budovy Římskokatolického děkanství bylo možné si poslechnout od finské autorky Emmi Itäranta vybranou pasáž z jejího díla „Strážkyně pramene“. Autorka nás trochu v zádušném knize vede do budoucnosti, kdy se stane voda nejdůležitějším bohatstvím a bude se o ni také globálně bojovat. V konkrétní pasáži, kterou několikrát vynikajícím způsobem přečetla paní Helena Krátká, se hovoří o setkání zkušeného čajového mistra, jeho dcery a důstojníků Nového Čchienu, mocenského asijského státu, který ovládá vodní zdroje. Během večera se vystřídalo na našem děkanství 23 návštěvníků a domnívám se, že je prezentované téma o čaji a vodě mohlo oslovit. Nejvíce nás ale rozesmál jeden host, který k nám přišel před 19. hodinou z Klicperova domu a udiveně vypravoval, jak jemu, jedinému zájemci, četlo na jevišti šest členů Divadelního souboru Klicpera. A to ho posadili do speciálního křesla ☺.

Zázitek s kostelní věží - Během letošní Noci kostelů, která se konala v pátek 29. května, bylo možné vstoupit do věže děkanského kostela, dát se vést starobylým schodištěm a podívat se až ke zvonům, kde se otevřenými okenicemi naskýtal zajímavý a svým způsobem jedinečný pohled na večer-

ní Chlumeck. Odvážlivci potom mohli za odborného dozoru slaňovat z věže kostela dolů. Nepochybuji, že to byl pro ně nevšední, ne-li přímo životní zážitek. Z ohlasů si dovoluji citovat: „Po 35 letech zpět na laně. Úžasný zážitek.“ - „Úžasný zážitek, slaňovala jsem poprvé, ale určitě to zkusím znovu.“ - „Krásná akce, výborný nápad, skvělí organizátoři.“ - „Super zážitek, nádherný pocit...“ - „Netradiční a zajímavé pojetí Noci kostelů.“ - „Prima, byla to pro mne výzva!“ S velkou úctou se skláním před všemi, kteří věž slaňovali. Já jsem v sobě takovou sílu nenašel. ☺ Z jednadvaceti hrdinů bych vyzdvihl mimořádný výkon paní doktorky Jitky Veselovské, která se v důchodovém věku neváhala vydat z vršku věže po laně dolů. Rád bych na tomto místě upřímně poděkoval Vojtěchu Rozumovi, Leně Slavičkové a Anetě Robové, kteří můj ztřeštěný nápad zrealizovali a celou akci slaňování kostelní věže skvěle zorganizovali. Můj dík patří také panu Josefu Ulrichovi, který spolu se mnou byl průvodcem návštěvníků kostelní věže. Děkuji také panu Josefu Dvořákovi, jeho synu Lukášovi, panu Mirkovi Myškově a Šimonu Krátkému za pomoc při úklidu a čištění schodiště věže. V neposlední řadě patří velké díky vám všem, kteří jste jako návštěvníci nebo diváci naší akci podpořili! Všechny ohlasy, zážitky a vzkazy pro budoucí generaci jsme zanechali v časové kapsli, která je uložena v samotném vršku památné věže našeho děkanského kostela sv. Voršily.

Moudra

Pravda je lék. A jako takový má i vedlejší účinky.

Šťastný člověk je ten, který se s neštěstím natolik smířil, že ho již ani nevnímá.

... je lepší mřířit ke hvězdám a minout, než mřířit na kupu hnoje a trefit se...

M. Permanová

Povedlo se! Dokázali jste to 27. června se díky vašemu úsilí slavnostně otevírá Rákosníckovo hřiště.

Celá republika, lidé na celém světě pomáhali nám, našim dětem, pomozte teď dětem, které nemá kdo bránit!

Bylo nás hodně, kdo jsme se nechali unést tou atmosférou a hlasovali, co síly a počítače stačily, za Rákosníckovo hřiště, akci Lidlu pro děti. Dokonce prarodiče si nechali od vnoučat zakládat Facebookový profil, aby přispěli svým hlasem. Prosili jste o hlas kdekoho, na koho jste si vzpomněli.

Bylo to napínavé do poslední chvíle. Hřiště vyhrávali tři první a my, ač po skončení hlasování čtvrtí, jsme nakonec, po přepočtení platných hlasů, poskočili na vytoužené třetí místo s kategorií do 10 tisíc obyvatel.

Šlo se do toho z iniciativy Milana Černého, trenéra mladých fotbalistů. Jim hřiště pro děti u fotbalového hřiště po rekonstrukci chybělo. Milan bojoval jak o život. To hřiště se ale nehodí moc do přírody, a tak on i celý fotbalový oddíl gentlemansky nechali hřiště umístit na příhodnější místo. Bude mezi bytovými domy u nádraží. Smekněme všichni nad takovým přístupem!

Hřiště v prostoru u nádraží dětem přála Jana Hubáčková, která spolu s Milanem zabojovala ze všech sil. Ani ona přitom nemyslela na své děti, bydlí na druhém konci města.

Je to však hřiště pro nejmenší, a tak zdejší dětem přejme, aby vedle vzniklo ještě něco pro větší děti. **Nechceme přece mít z dětí pecivály, zalezlé věčně doma. Kdo by nás jednou živil?**

Rákosníckovo hřiště se bude slavnostně otevírat už tuto sobotu 27. 6. 2015. Lidl připravil od 10 hodin i hezký program pro děti. Přijďte se podívat!

A teď se dostávám k jiné věci.

Ne všechny děti mají to štěstí, aby žily u své rodiny

Aby se cítily jako doma, založila paní Marie Vodičková Klokánky. (Už předtím si vzala k sobě domů 8 děvčat). Vznikly z peněz dárců, stejně jako Národní divadlo. Jen provoz má hradit stát. Ten jim však nyní dává, při lepší péči, jen zhruba polovinu peněz, než dětským domovům. To je silně poškozuje. Často přemýšlí, zda bude pro děti na jídlo. Tety se starají a neodcházejí, i když jsou několik měsíců bez výplaty. Berou to jako posláni. Je to k neuvěření.

A paní ministryně Marksová se nestydí říkat, že špatně hospodaří!

Těžko říci, komu to má sloužit. Pomohla by novela zákona, ale k tomu není vůle.

Dalo by se tomu rozumět, kdyby všechny děti měly šanci na pěstounskou rodinu. Místo toho však nyní skončila

roční holčička i se svými sedmi sourozenci v pastáku. Tam jsou kluci, kterých se bojí i vychovatelé.

Musíme pomoci!

Jiní pomáhali nám, teď máme šanci pomoci my. Než se politici vzpamatují (a věřte, že pro to děláme, co můžeme: psala jsem panu Sobotkovi, vedení obou sněmoven, poslancům, senátorům, byla za panem Babišem - a nejsem sama) je potřeba pomoci Klokánkům přežít.

PROSÍME, POMOZTE ZACHRÁNIT KLOKÁNKY!

Klokánky vznikly jen díky vám, našim dárcům a sponzorům, stát se na jejich zřízení (rekonstrukci objektů na samostatné byty a jejich vybavení) nijak nepodílel a my doufáme, že vy nebo vaši rodiče či prarodiče, kteří jste se na jejich vzniku podíleli, si je nenecháte vzít.

Na činnost FOD v minulosti alespoň jedenkrát přispělo, třeba malou částkou, **330 tisíc lidí s velkým „L“, lidí**, kteří mají soucit s těmi, kdo jsou na tom hůř, a kteří jim chtějí pomoci. **Kdyby každý z vás přispěl, byť i malou částkou, byly by Klokánky zachráněny!** Prosíme, udělejte to. I z desetikorun vzniknou miliony, daruje-li je hodně lidí.

Moc a moc DĚKUJEME!

ČSOB poté, kdy se dozvěděla o naší těžké situaci, osvobodila FOD od všech bankovních poplatků, úroky z kontokorentu (6,7 mil.) nám snížila na minimum a odložila na neurčito jeho postupné splacení. Osvobození od poplatků se týká i Poštovní spořitelny. Dary zaslané na náš účet tedy nebudou o žádné bankovní poplatky zkráceny - i desetikoruna nám proto zůstane celá.

DĚKUJEME! Fond ohrožených dětí.

číslo účtu 3055103/0300

Nebo odešlete dárcovskou SMS ve tvaru DMS FODKLOKANEK na číslo 87777 Cena DMS je 30 Kč. Můžete přispívat i pravidelně každý měsíc po dobu jednoho roku.

Stačí odeslat SMS ve tvaru DMS ROK FODKLOKANEK na číslo 87 777

a každý měsíc vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. Co myslíte, zachráníme je?

Marie Křepelová

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Klicperův dům - rezervace vstupenek
na tel.: 495 433 140, 602 717 410

ČERVENEC 2015

Klicperův dům - rezervace vstupenek
e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz

Předprodej vstupenek každý čtvrtek v době od 15.00 do 19.00 hod. nebo před každým představením dle programu

CHLUMECKÉ HUDEBNÍ LÉTO 2015 NA KOUPALIŠTI

2. července (čt) 19.00 hod.	Melodybrass, Chlumec n. C. swing, pop Vstupné: 30 Kč	23. července (čt) 19.00 hod.	Total Randal, Nový Bydžov rock Vstupné: 30 Kč
9. července (čt) 19.00 hod.	Tři dny na bříše, Loděnice u Berouna blues, šanson Vstupné: 30 Kč	30. července (čt) 19.00 hod.	Rozmarýnka, Vlčnov dechovka Vstupné: 30 Kč
16. července (čt) 19.00 hod. 20.00 hod.	Civilní obrana, Čáslav pop rock Natříje, Chlumec n. C. pop rock Vstupné: 30 Kč	Koncertы se konají za každého počasí.	
		Marcela Přerovská vedoucí Klicperova domu	

Upozornění pro návštěvníky Klicperova domu

V době od **1. července do 12. srpna 2015** bude probíhat technická odstávka.

Předprodej vstupenek bude opětovně **13. srpna 2015** v pokladně Klicperova domu v době **od 15.00 do 19.00 hod.** a bude pokračovat každý čtvrtek.

Provoz Klicperova domu bude zahájen filmovým představením „Ovečka Shaun“ dne **17. srpna 2015 - pondělí v 18.00 hod.**

Marcela Přerovská
vedoucí Klicperova domu

Program 9. divadelní sezony 2015-2016

Vážení diváci a návštěvníci Klicperova domu, v rámci 9. divadelní sezony 2015 - 2016 jsou pro vás připravena následující představení.

S Pydlou v zádech

Hra „S Pydlou v zádech“ měla svou premiéru v Divadle Semafor 4. června 1981 a dočkala se téměř 500 repríz.

Postavička prostého lidového chytráka, který se zaplétá v šachové partii mocných, poskytuje vynikajícímu Josefu Dvořákovi prostor pro řadu brilantních klaunských čísel.

„... Ta snaha neustále předstírat, hrát vždy tu roli, která se právě žádá, vytěžit z každé situace i něco pro sebe, onen bezpáteřný konjunkturalismus, snaha vytvářet i na troskách za každou cenu zdání idylky ... není nám to všechno příliš povědomé? ...“

Hrají: Josef Dvořák, Markéta Hrušešová, Rostislav Trtík, Karel Gult/Jiří Veit, Veronika Bajerová/Dagmar Schlehrová

Délka představení vč. přestávky: 140 min.

Divadelní společnost Josefa Dvořáka
4. prosince 2015 - pátek od 19.00 hod.

Romantický víkend

John Godber

Návod na lepší manželství

Komedie Johna Godbera vypráví příběh Ala a Bet, yorkshirského páru, jehož ustaraný vztah se láme pod tíhou všedních rodinných starostí. Jediným ze světlych bodů jejich soužití je neustálá snaha Bet vyhrát nějakou cenu v časopisech pro ženy.

Až konečně vyhraje dovolenou v romantickém městě starého kontinentu, v Paříži.

Jejich postřehy a komentáře humorně a brilantně vykreslují změnu vztahu dvou lidí, kteří jsou vytrženi ze svého obvyklého stereotypu. Hra je vtipná a s lehkostí a šarmem vypráví příběh o manželství.

Hrají: Petra Špalková, Jan Novotný

Délka představení vč. přestávky: 135 min.

Divadelní a filmová agentura Kateřina Schauerová & Jan Balzer

15. nebo 22. ledna 2016 - pátek od 19.00 hod.

Něžné dámy

Ken Ludwig

Komedie o dvou chudých hercích, kterým osud připraví šanci přijít k penězům. Venkovský doktor ujišťuje bohatou milionářku o jejím brzkém konci. Ta proto hledá dospělé děti své sestry, aby jim odkázala dva miliony dolarů. Dva angličtí herci se na neúspěšném americkém turné o dědictví dozvědí z inzerátu a rozhodnou se za hledané dědice vydávat. Ukáže se však, že hledanými Max a Steve nejsou chlapci, jak si mysleli, ale dívky. Nezbyvá tedy než využít hereckého talentu.

Hrají: Pavel Nový, Jan Révai, Petr Erlitz, Lenka Lavičková, Jana Galinová, Zuzana Bartošová, Petr Kozák, Robert Stodůlka, Kamila Raková/Kristýna Lišková

Délka představení vč. přestávky: 145 min.

Docela velké divadlo

15. nebo 16. března 2016 - od 19.00 hod.

Barmanky

John Godber a Jane Thornton

Současná anglická komediální hra o ženách pro ženy, o mužích pro muže a také o ženách pro muže. Čtyři barmanky jsou nejen kolegyněmi a přítelkyněmi, ale také glosátorkami a kritičkami, které srší energií a někdy až chlapecky drsným humorem.

Hrají: Hana Gregorová, Pavlína Mourková, Kateřina Velebová, Vanda Károlyi

Délka představení vč. přestávky: 140 min.

Divadlo Radka Brzobohatého

22. dubna 2016 - pátek od 19.00 hod.

Vražedný pátek

Benjamin Kuras

Absurdní, ale napínavé, zcela mimořádné, hrozivé, propletené, se směsicí patosu, černého satirického humoru a napjatého stylu odvozeného ze střídání fantazie a reality.

V této divadelní hře (děj příběhu je situován do Londýna 70. let 20. století) s prvky dokumentárního dramatu, je téma

holocaustu uchopené velmi nekonvenčně a zdánlivě kontroverzně. Jedná se o provokativní pokus přimět diváka o názírání viny i z jiných úhlů, a zároveň přes brislní sarkasmus je to niterná humanistická zpověď člověka, kterého nečekaně dostihne minulost. Benjamin Kuras se kriticky vyjadřuje k mnoha společensko-politickým tématům, mnohdy ostře vyhraněně, a aktivně se politicky angažuje. V různých otázkách s ním nemusíme souhlasit, ale tento jeho dramatický text si zaslouží zaznít z jeviště a položit divákovi v širším kontextu otázku „vinen či nevinen?“

Hrají: Stanislav Zindulka a Jakub Zindulka

Délka představení bez přestávky: 75 min.

Divadlo v Řeznické

16. nebo 23. května 2016 - pondělí od 19.00 hod.

Turecká kavárna - Tři příběhy téměř detektivní Robert Thomas

Autorský záměr Roberta Thomase je jasný a působivý - pobavit diváka a dát mu překvapivou pointu. Zdánlivě všední situace se zdánlivě všedního dne se odehrávají v útulné pařížské kavárně. Postavy jsou napsané brilantně a s velkou láskou. Ať už patří na stranu dobra či zločinu jsou plné humoru a člověčenství.

V povídkách Zlatý pan ministr, Ustrašený svědek a Pes a kočka

Hrají: Václav Vydra, Naďa Konvalinková, Jana Boušková, Matěj Hádek/Martin Davídek/Martin Kubačák

Délka představení vč. přestávky: 120 min.

Agentura Harlekýn

Červen 2016

Změna programu vyhrazena.

Termíny představení a ceny vstupenek budou zveřejněny na internetových stránkách Města Chlumec n. C., Klicperův dům od **30. října 2015.**

Předprodej předplatného a vstupenek bude zahájen **5. listopadu 2015** v pokladně Klicperova domu v době od 15.00 do 19.00 hod. a bude pokračovat každý čtvrtek.

Rezervace, objednávky tel.:

602 717 410, 495 433 140, po - pá 8.00 - 18.00 hod.

Rezervace, objednávky SMS:

602 717 410, po - pá 8.00 - 18.00 hod.

Rezervace e-mail:

klicperuvdum@chlumecnc.cz

Rezervované předplatné vyzvedněte nejpozději 14 dnů před prvním představením Divadelní sezony 2015 - 2016.

Rezervované vstupenky v rámci Divadelní sezony 2015 - 2016 vyzvedněte nejpozději do 14 dnů od data vytvoření rezervace.

Po uplynutí výše uvedených termínů budou nevyzvednuté rezervace uvolněny k prodeji.

Marcela Přerovská
vedoucí MěKS Klicperův dům

Dožínky se blíží, fotosoutěž pokračuje

Čtenáře Chlumeckých listů bychom rádi informovali, že velmi pilně připravujeme srpnovou akci v Městském muzeu Loreta. V těchto dnech probíhalo sečení a následný sběr obilných klasů, které byly svázány do „snopů“ a převezeny k sušení do Lorety. Tyto přírodní prvky budou následně využity v dožínkové výtvarné dílně, kde si každý přichodí bude moci vyrobit svůj vlastní dožínkový věnec. Při akci se návštěvníci budou moci občerstvit mimo jiné například chlumeckým cidrem nebo místním pivem z rodinného pivovaru od Vacků.

Stále probíhá velká dožínková fotosoutěž o lákavé ceny. Své fotky posílejte na email jan.kratky@osks.cz. První vlaštovky můžete vidět na facebookovém profilu Dožínky v Loreti, všechny pak na akci samé 15. 8. 2015. Vyzýváme tedy: „Nefotíte si do šuplíku, ukažte svoje fotky i ostatním!“ Připomínáme, že téma soutěže je zemědělství a žánr je libovolný. Může to být portrét, krajina, dokument, zátiší či jiný snímek.

A kdo nefotí, tak fandí, jestlipak už máte svého favorita?

Ukázka trávového věnečku, radost pohledět.

Pořadatelé

Paměť rodiny

Po úspěšné výstavě ŽIVOT RODINY KINSKÝCH ZA PRVNÍ REPUBLIKY, která byla slavnostně otevřena v červnu 2014, se rodina Kinských ve spolupráci s OsKs rozhodla jít ještě dál. Pracovní název této připravované akce je „Paměť rodiny“. Možná by se raději slušelo napsat paměť na rodinu. Protože celá naše práce bude spočívat v hledání pamětníků, kteří mají nějaké zajímavé osobní vzpomínky na jednotlivé členy rodiny Kinských. Vy všichni, kteří se chcete podílet se vzpomínkou, nebo znáte někoho, kdo rád vzpomíná na staré časy spojené s hraběcí rodinou Kinských, se můžete ozvat na telefonním čísle 732 143 251, nebo na emailu jan.kratky@osks.cz.

Catulus

Připomínka historie

V předešlém čísle Chlumeckých listů Občanské sdružení Kulturně smýšlejících informovalo o vzniku pamětního listu k rekonstrukci Zubatovské kaple. V tvorbě těchto drobných připomínek historie naše sdružení pokračuje. V době, kdy budete číst tyto řádky, bude již opravdu blízko k 600. výročí upálení Jana Husa. I proto, že chlumecký pomník tohoto slavného reformátora a kazatele bude slavit 100. výročí od svého odhalení, rozhodlo se OsKs ve spolupráci s chlumeckým Klubem filatelistů 05-23 vydat pohlednici a pamětní list.

Catulus

Humor

„Prej ses oženil? To musíš bejt šťastnej.“
„Jo, to musím.“

Optimista je člověk, který v pondělí ráno při nástupu do práce zvolá: „A pozítří už máme středu!“

M. Permanová

CHLUMECKÝ KOTLÍK 2015

Spolek Město v zahradách a Město Chlumec nad Cidlinou vyhlašují již 5. ročník gulášového klání „Chlumecký kotlík“, které bude veselým závěrem koupací sezony v areálu chlumeckého koupaliště. Tato zábavně gurmánská soutěž se uskuteční **v sobotu dne 5. září 2015 od 10.00 hodin.**

Vyzýváme tímto vás všechny, kteří dáte dohromady soutěžní vařící tým v počtu pěti osob jakéhokoli pohlaví a věku a přihlásíte se na Městském úřadě v Chlumci nad Cidlinou **do 31. července 2015** u paní Ivany Fölklové, tel.: 495 703 891, e-mail: folklova@chlumecnc.cz, kde nahlásíte název vašeho týmu a soutěžního výrobku (počet družstev je omezen, a tak kdo dříve přijde...) a zaplatíte startovné.

Soutěžící jsou povinni ctít a dodržovat následující nekompromisní podmínky:

1. Soutěží 5 ti členný tým (zástupci spolků, sportovních, kulturních i zájmových organizací, firem, rodin či kamarádů z hospod z Chlumecka, z blízkého či dalekého okolí.
2. Tým musí podat závaznou přihlášku do 31. července 2015 na MěÚ v Chlumci nad Cidlinou u paní Ivany Fölklové (pokladna MěÚ) a zaplatit vratné startovné ve výši 300,- Kč, které bude vybíráno při odevzdání této přihlášky.
3. Každý soutěžní tým přinese 4 kg syrového masa, jakožto základní suroviny (může být předem nakrájeno, leč hmotnost bude kontrolována), a další ingredience k výrobě soutěžního pokrmu. Přinesené suroviny budou na základě dodaných platných daňových dokladů pořadatelem proplaceny na místě až do výše 500,- Kč.
4. Pořadatel zajistí dřevo k topení (jiný způsob topení pod kotlíkem není povolen), zápalky, stůl, prkénko na krájení a chléb. Pro každý soutěžní tým bude připraven shodný kotlík s trojnožkou a ohniště.
5. Naběračku, vařečku, nože na krájení a další ingredience k přípravě guláše si přinese každý tým vlastní.
6. Převzetí kotlíků a převážení masa se uskuteční od 9.00 do 9.30 hod.
7. Zapálení ohně pod kotlíky bude hromadně odstartováno přesně v 10.00 hod. Stanovená doba přípravy guláše jsou 4 hodiny. Soutěžící musí tento guláš uvařit na místě soutěže (koupaliště), tým, který uvaří guláš předem a zde ho jen ohřeje, bude diskvalifikován.
8. Start ochutnávání veřejností bude pořadatelem z pódia zahájen ve 14.00 hodin odpoledne. Tým, který začne vydávat soutěžní guláš dříve, bude diskvalifikován.
9. Hodnotit budou všichni ti, které tímto také zveme, kdo zaplatí vstupné ve výši řádného vstupného na koupaliště. V ceně vstupného bude v tento den plastový talíř, lžíce a jeden hlasovací žeton, který návštěvníci, po ochutnání gulášů, vhodí do připravených uren a tím rozhodnou o vítězi. Soutěžící týmy si mohou zajistit přízeň hod-

notitelů z řad rodinných příslušníků a kamarádů. Vítězí guláš, který získá nejvíce sečtených bodů na odevzdávaných žetonech. Hlavní cena bude sud dobrého piva!

10. Bude též udělena zvláštní cena pořadatele - PUTOVNÍ POHÁR.
11. Zveřejněna budou pouze první tři místa pořadí hodnocených kotlíků.
12. Zdravotní služba pro pomoc přejedeným včetně nutného sociálního zařízení bude zajištěna organizátory soutěže.

Všechny soutěžní týmy jsou povinny seznámit se s výše uvedenými pravidly. Neznalost neomlouvá!

Nakonec vyhraji všichni, soutěžící i diváci (ochutnavači). Výsledky soutěže budou uveřejněny v Chlumeckých listech i s recepty vítězných týmů. O minulém ročníku vaření guláše v Chlumci si můžete více přečíst v loňských Chlumeckých listech č. 9.

V průběhu celého soutěžního dne bude připraven bohatý zábavný program pro děti i dospělé.

Josef Komárek,
předseda spolku „Město v zahradách“

Inzerce

Noc literatury 2015 v našem městě aneb jak se nám to povedlo?

Městská knihovna Chlumec nad Cidlinou se letos poprvé zapojila do projektu Noc literatury společně s 35 městy v ČR a 34 v zahraničí za podpory Českých center v Praze. Jde o vzájemné seznámení s díly evropské literatury.

Ve středu 13. května se úderem 18. hodiny otevřela všem příznivcům literatury místa, na kterých byli už připraveni naši předčítací se svými úryvky. Po přečtení se rozvinula diskuse. Bylo naprosto úžasné, jak probíhala komunikace mezi posluchači i předčítací. Čtení probíhalo současně na šesti místech - kancelář starosty, zasedací místnost radnice, hasičská zbrojnice, děkanství, Klicperův dům a Rodinný pivovar U Vacků. Skupinky či jednotlivci navštěvovali vždy ta místa, která je něčím zaujala. Každé místo mělo totiž svoji jedinečnou atmosféru. Opravdu jsme si užívali premiéru plnými doušky. Znamená to pro nás velkou a zajímavou zkušenost. Samozřejmě se vyskytly chybičky. Ty nám ukázaly, čeho se vyvarovat, co vylepšit pro příště.

Upřímně děkujeme všem, kteří se s chutí zapojili. Obdivujeme a oceňujeme ochotu a vstřícnost všech „našich“ předčítáčů: starosty Ing. Miroslava Uchytila, BcA. Romany

Hlubučkové, Kateřiny Šarounové, Simony Duškové, Štěpána Vávry, Barbory Petrovické, Kristýny Drábkové, manželů Komárkových, Mgr. Heleny Krátké, ICLic. Pavla Seidla a členů DS Klicpera. Společně s manželi Komárkovými děkujeme manželům Vackovým za vstřícnost, ochotu a exkurzi do pivovaru.

Za sebe, my, pracovnice knihovny, můžeme říci, že jsme se cítily na všech místech velice příjemně. Každé místo mělo své kouzlo, bylo svým způsobem zajímavé. Atmosféru bravurně kořenili samotní předčítací, svými hlasy oživovali čtený úryvek, všem bylo krásně rozumět, všichni se dokázali dokonale vcítit do textu a předat ho nám, posluchačům. Odvedli vynikající práci! Děkujeme.

Velice nás těší, že se našlo dost vás, nadšených posluchačů, a to nejen místních. Odvážili jste se vyrazit na literární toulky a tím nám pomohli naše večerní město oživit. A nebylo vás málo. Uhodnete kolik? Přes 240.

Troufáme si říci, že se nám podařilo splnit účel tohoto nevěšedního projektu. Mnohokrát děkujeme.

kolektiv městské knihovny

Tisková zpráva První ročník Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla za umělecko-dokumentární literaturu faktu

Vyhlášení prvního ročníku nově zřízené Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla uskutečnil Klub autorů literatury faktu (KALF) spolu s Městem Chlumec nad Cidlinou a v součinnosti s Karlovou univerzitou dne 10. června 2015 v 17.00 v chlumeckém divadle Klicperův dům.

Jejím smyslem je připomenout památku velkého chlumeckého rodáka, který se svým rozsáhlým, vysoce hodnotným dílem v oboru české historické vědy i svými zásluhami o rozvoj a odbornou i institucionální autoritu Univerzity Karlovy zařadil mezi přední české historiky a zasloužilé vysokoškolské pedagogy. Zejména proslul především svou nekompromisní účastí na vědeckém odhalení falzifikace rukopisů královédvorského a zelenohorského. V tradici jeho ideového odkazu chce cena nesoucí jeho jméno přispět k posílení pozice české knižní kultury povzbudivým podnětem pro tvorbu, vydávání i četbu

knih v žánru umělecko-dokumentární literatury faktu.

V prvním ročníku Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla za umělecko-dokumentární literaturu faktu se do soutěže přihlásilo 7 autorů, jejichž sama účast a snaha v tomto prvním, průkopnickém ročníku, který je projevem tvůrčího zájmu zaslouží ocenění.

V rolích porotců působili: PhDr. Karel Richter, doc. PhDr. Jan Halada, Mgr. Jana Bernartová, Mgr. Milena Komárková, Mgr. Helena Krátká, Bc. Helena Holanová a PhDr. Pavel Sonda

Porota vzala na vědomí soupis titulů došlých do 28. 2. 2015. Po zvážení obsahové i formální kvality soutěžních prací rozhodla takto:

Kategorie I - cena za celoživotní přínos v oblasti regionální literatury se uděluje výtvarnici a spisovatelce **Marce Prerovské**

Kategorie II - Pamětní listy

Pamětní list se uděluje **Ireně Kopecové** za knihu *Stoleté svědectví*, vydané nakladatelstvím Šmíra - Print s.r.o. v roce 2012

Pamětní list se uděluje **Jaroslavu Vencáčkovi** za knihu *Moravskoslezský kraj - krajinné proměny*, vydané Moravskoslezským krajem v roce 2013

Pamětní list se uděluje **Zbyňku Jalovcovi** za knihu *Přisprostý román a Sokol* vydané nakladatelstvím Baron v roce 2013

Pamětní list se uděluje **Václavu Cichoňovi** za publicistický článek *Neznámý verš Petra Bezruče* vydaný nakladem autora

Kategorie III - díla autorů za umělecko-dokumentární literatury faktu:

Hlavní cena se uděluje **Romanu Cílkovi** za knihu *Temné kouty XX. století* vydané nakladatelstvím Čas v roce 2014

Cena se uděluje **Jiřímu Plachému** za knihu *Horší než doba války* vydané nakladatelstvím Svět křídel v roce 2014

Zvláštní cena poroty za zpracování regionální tematiky mladým autorem se uděluje **Aleši Fibigrovi** za knihu *Strážce bytosti národní. Sokol v Chlumci nad*

Cidlinou (1883 - 1948) vydané nakladem autora.

Marcela Prerovská, tajemnice Chlumecké literární ceny J. Golla

Noc kostelů v Chlumci nad Cidlinou

Večer a noc v pátek 29. května tohoto roku nesla v sobě otevřenost kostelů na mnoha místech v naší republice. Akci „Noc kostelů“ můžeme nyní po letech na řadě míst vnímat do jisté míry už jako tradiční záležitost. V Chlumci nad

Svoji návštěvou nás příjemně překvapil
královéhradecký biskup Mgr. Pavel Pechanec

Cidlinou ale měla tato akce v Husově sboru letos tak trochu výjimečný charakter tím, že místní věřící „laici“ připravili zajímavý a poutavý program sami. Chtěli tak ve svém měsíci otevřít dveře i do významné historie, připomenout zvláště nejmladší generaci událost - 600 let od mučednické smrti Mistra Jana Husa. Proto také vedle promítání filmu „Dějiny udatného českého národa“ a krátkého audiovizuálního programu zde byla připravena kreativní dílna pro děti a prodejní výstava prací dětí ze školní družiny zdejší základní školy. Výtěžek výstavy pak bude věnován na obnovu požárem poničeného kostela v Mirovicích.

Tato akce nebyla veliká a ohromující a ani být nechtěla. V Chlumci byl toho večera také otevřen děkanský kostel sv. Voršily, v podvečer měl svůj kulturní program připraven i dům dětí a mládeže. Přesto je třeba ocenit obětavost a otevřenost Husova sboru, který dýchá životem i prostým svědectvím. Zvláštní díky patří jmenovitě paní Martině Drtinové a celé její rodině, která byla hybatelem této otevřenosti a svědectvím víry i naděje.

Dílnička pro děti v rámci Noci kostelů

Jmenuji se Adilka Hudebníková
a chodím do 2. třídy.
S maminkou jsem navštívila
kostel, říká se mu
Husův sbor. Ten den byl
slavnostní a mělo se
tam hodně věcí prodávat.
V dílničce jsem si vyrobila
la princeznu. Pak jsme si
s maminkou prohlídli
prodejní výstavu. Koupila
jsem si krabičku
s překvapením. Za ty peníze
opraví kostel,
který vyhořel.
Také jsem nakusila oběd -
sek na sakovou velkou
sed. Oběd se všem moc
líbil. Za odměnu jsem
dostala lístko, pohádku
Barončků báje na CD a
omalovánky. Bylo to tam
moc fajn.

Další fotografie k článku naleznete na 2. straně časopisu.

Přeji všem, kdo do Husova sboru na Klicperově náměstí vstoupí, aby zakusili otevřenost a pokoj bez příkras, veličáství, či lidských stínů. Přeji všem, aby zakoušeli vnitřní tichou radost anebo tu zjevnou, jakou jsem zakusil v pá-

tek, když jsem se pak vracel domů a za Chlumcem spatřil velkou nádhernou duhu - znamení smíření a pokoje...

Mgr. Pavel Pechanec

biskup Církve československé husitské

PODĚKOVÁNÍ

Víte, jak válčili husité?

My už ano. V sobotu 30. května jsme měli možnost vidět představení historické skupiny Pernštejn z Pardubic. Jejich vystoupení pořádala Náboženská obec Církve československé husitské k 600. výročí upálení Mistra Jana Husa.

Skupina šermířů nám zábavnou formou vysvětlila, jak husité bojovali. Do ukázek zapojili rodiče i děti. A tak se řada z nich stala osádkou husitského válečného vozu, potěžkala zbraně, či vyzkoušela helmu a brnění.

Všichni se skvěle bavili a hodinové představení bylo nejen poučné, ale i vtipné a zábavné. Děkuje za hezký zážitek.

Spokojení návštěvníci

Inzerce

Mé jarní kulturní postřehy

Letošní jaro mi přineslo řadu nezapomenutelných kulturních zážitků. Některé jsem strávila pasivně, jako divák či posluchač, na některých jsem měla i svůj aktivní podíl. Ale tak jako tak, měla jsem z nich radost a přispěly alespoň na chvíli k mé lepší náladě a radostnějšímu pohledu na svět.

Klicperovo divadlo v Hradci Králové již několik let nabízí velmi kvalitní repertoár a nejtěžší na tom, jet do Hradce do divadla, je vůbec sehnat lístky. To je skutečně oříšek hodný rozlousknutí. V jediném dubnovém týdnu se mi podařilo tento stánek kultury navštívit dokonce dvakrát, i když ve dvou odlišných budovách. První divadelní představení bylo sehráno ve Studiu Beseda a neslo název Medvědi. Je to tragickokomický příběh o bratrské písničkářské dvojici, kterou doslova semlela dnešní doba. Zajímavý až dojemný příběh okořeněný vtípem a humorem dotvářeli oba hlavní protagonisté svými úžasně sladěnými hlasy. Jen škoda, že část, zejména důchodcovského, publika zřejmě netušila, jaké představení je čeká. Pravděpodobně tito diváci očekávali pořad sestávající se z písniček bratří Nedvědů, a tudíž odcházeli, mírně řečeno, zklamáni. Na rozdíl od nás. My prožili dobu Porty a folkových koncertů, my na vlastní kůži poznali tu dobu, kdy si lidé na těchto akcích byli blízko, byli naladěni na stejnou notu. Taky jsem odcházela v mírné nostalgii, ale z úplně jiného důvodu, než důchodci.

Druhým obrovským hradeckým zážitkem byla Koule - tedy zhlédnutí divadelní hry s tímto názvem. Od chvíle její premiéry jsem toužila toto představení vidět. Ale stále beznadějně vyprodáno. Pak se mi naskytla malá naděje. Tato divadelní hra měla hostovat v našem Klicperově domě. Lístky na ni tehdy ležely doma několik měsíců a já se stejnou dobu těšila... Mamě. Přišel den D a nám, divákům, bylo oznámeno, že pro nemoc se představení ruší. Škoda, přeshkoda. A pro mě nastalo nové každodenní, předem marné martyrium objednávkou lístků přes internet. A pak se to najednou stalo. Čistě náhodou nám spadly lístky doslova z nebe. Spolupracovnice mé kamarádky, kterou ani neznám, lístky má, ale bohužel na představení jít nemůže. A protože mo-

je kamarádka je skutečná kamarádka a protože již sama Kouli viděla, jsme v pořadí my. Díky za náhodu! Mé očekávání skvělého divadla se naplnilo. Výkon Pavly Tomicové je strhující, navíc ze středu druhé řady vidíme každou její kapku potu, pohyb každého svalu, dokonce s ní, samozřejmě v rámci předem připraveného scénáře, komunikujeme. Škoda, že o tenhle zážitek byli ochuzeni návštěvníci našeho Klicperova domu. Ale třeba není všem dnům konec!

A mé zážitky pokračují, tentokrát v mém rodném městě, kde byla, díky našim kamarádům, manželům Kvačkovým, uspořádána přednáška s promítáním o adopci na dálku v Ugandě. To je úplně jiný šálek kávy, pravda, tu z Ugandy jsem ochutnala též. Klobouk dolů před všemi lidmi, kteří se této bohubílé činnosti věnují. Hlavní aktérka Kateřina Andrová je právě pro tuto práci tím pravým hnacím motorem. O svých cestách za dětmi do Ugandy mluví se zanícením, úplně z ní cítím, že je to už neoddělitelná součást jejího života. Vidíme nejen přírodní krásy a zajímavosti této africké země, ale zároveň se seznamujeme s velmi těžkým životem jejích obyvatel. Jsem šťastná, že žijeme zde v Evropě, že nevíme, co je hlad a pro nás nepředstavitelná chudoba. O přestávce ochutnáváme místní pokrm bez chutě a zápachu a zároveň nákupem drobných dárek podporujeme činnost organizace Bwindi orphans, prostřednictvím níž adoptovali jedni známí holčičku a druzí kluka. Když nám na závěr promítání ten okatý čemoušek mává z plátna a zdraví svoji českou adoptivní maminku, která sedí vedle mě, ona i já máme oči zalité slzami...

Polovina května byla v našem městě ve znamení Noci literatury. Je to akce, která již probíhá několik let a jejím cílem je seznámit čtenáře a posluchače se současnou světovou literaturou. Chlumecká městská knihovna se letos do večerního čtení přihlásila poprvé a my s manželem jsme byli osloveni, zda bychom si nechtěli před veřejností začíst. Zdálo se nám to zajímavé, a tak jsme souhlasili. Dostali jsme přidělené čtenářské místo, které se nám velmi líbilo, a to venkovní zahrádku pivovaru U Vacků, vybrali jsme si z řady textů

jednu ukázkou a pak už jsme úderem 18. hodiny vždy každou celou hodinu až do 23 hodin četli, celkem nás slyšela téměř stovka posluchačů. Pro mě to byla zase nová a velice zajímavá zkušenost s literaturou. Samozřejmě, že nás na různých místech v Chlumci četlo víc, a když jsem se bavila se svými čtenářskými kolegy, shodli jsme se, že to byl prima večer. Snad i naši posluchači to cítili stejně...

Další ve výčtu mého kulturního jara byl již 7. ročník soutěže čtenářských dovedností Literární cena Antonína Lauterbacha, kterou naše škola spolupřádá a která je určena žákům základních škol našeho regionu. Tentokrát jsem seděla za stolem porotců a byla to taky zkušenost - a pozitivní. Celé dopoledne jsem kolem sebe měla děti od 2. do 9. třídy, pro které je četba zábava, koníček i zdroj poučení, čtou rády, hodně a velmi dobře. A to je pro učitelku českého jazyka odměna jedna z největších.

Předposlední akcí, o které se dnes zmíním, byl koncert místní ZUŠ sestavený z filmových a muzikálových melodií pořádaný v pátek 22. května pro žáky naší školy. Na pódiu vystupovali naši bývalí i současní žáky a výkony, které předváděli, byly excelentní. A navíc to byl i velmi výchovný moment pro některé naše žáky, kteří mají pocit, že něčemu se naplno věnovat, je pro život naprosto zbytečné. Klobouk dolů před vyučujícími ZUŠ, připravit tento program muselo dát ukrutnou fušku, ale, a to určitě nemluví jen za sebe, stálo to za to! A úplně na závěr nesmím zapomenout na letošní Noc kostelů, která se konala v pátek 29. 5. Již tradičně jsme navštívili kostel sv. Bartoloměje v Lovčicích, kde se, opět již tradičně, konal koncert známé hudební skupiny Kantori. Krásné prostory, výborná akustika, příjemné publikum a hlavně skvělé a dechberoucí výkony všech muzikantů a zpěváků. Díky, Martino, Evo, Miloši a Honzo, za krásný zážitek! Bylo to, ostatně jako vždy, velké pohlazení na duši.

A netradičně a zajímavě byla pojatá Noc kostelů i u nás v Chlumci. Kdo z vás byl nahoře ve věži chrámu svatě Voršily a kdo z vás si tuto věž slaniť? To první jsem zvládla bravurně a splnila

jsem si tak dlouholetý sen podívat se na mé rodné město z výšky kostelní věžky. Je pravda, že v Chlumci jsem už

byla leckde, ale na tomhle zajímavém místě poprvé. Díky, že mi to bylo umožněno. A na to druhé jsem si netroufa-

la. Že by někdy příště? Alespoň mám o čem přemýšlet...

Mgr. Milena Komárková

Vysloužilé nevěstky vzpomínaly na zlaté časy

Snad každý ví, že prostitute patří k nejstarším řemeslům na světě. Není tedy divu, že se už i o ní píšou divadelní hry. Jedním takovým případem je i inscenace s názvem *Zlaté časy*, která zavítala k nám do Klicperova domu. Před zraky diváků se na jevišti odehrál příběh pěti dam lehkých mravů, které se s noblesou vyrovnávají s přibývajícím věkem, baví se životem a nadále se věnují svým věrným zákazníkům. O divadelní hře a nejen o ní jsem si povídala s herečkami Valérií Zawadskou a Světlanou Nálepkovou.

Valérie Zawadská

Co se Vám vybaví, když se řekne „zlaté časy“?

Pro někoho mohou zlaté časy znamenat šťastné dětství, anebo úspěchy v tom, co ho baví. Pro mě znamenají zlaté časy takové chvíle, kdy se mi daří práce, a když vidím spokojenost i na divácích.

V divadelní hře hrajete samé ženy. Nechybí Vám na jevišti mužský element?

Abych řekla pravdu, vůbec nám tu muži nechybí. Ačkoliv se neobjevují na jevišti, máme jich kolem sebe dost. Režiroval nás muž (Roman Štolpa, pozn. red.) a celý náš doprovod od techniků až po řidiče jsou muži. Proto si myslím, že si na pánskou společnost nemůžeme vůbec stěžovat, a jsme rády, že to s námi, ženskými, tak dlouho vydrželi.

Co se Vám na Vaší roli líbí?

Líbí se mi, že můžu být zmalovaná tak, jako jsem nikdy nebyla, a nikdo mi na to nemůže říct jediné slovo. Principálka Divadla Radka Brzobohatého Hana Gregorová vyžadovala, abychom byly tlusté a vycpaly se. Já jsem momentálně v takovém stavu, kdy si šaty, na rozdíl od mých hubených kolegyně, nemu-

sím ani vycpávat, a o to více si dávám záležet na líčení. A také jsem velmi ráda, že se nás sešla banda pěti holek, které si nelezou po krku, a to je v divadle v dnešní době velice vzácné.

Kde Vás v současné době mohou diváci vidět?

V Divadle Radka Brzobohatého se objevuji v této hře, kterou mám mimochodem velmi ráda. Dále V Divadle Na Jezerce hrají s Jiřinou Bohdalovou ve hře *Paní plukovníková* a také alternuji s Miluší Šplechtovou hru *Charleyova teta*. Kromě těchto představení, kde hraji s dalšími herci, jezdím sama s krásnou hrou *Přestupní stanice*, kde se proměním v dobrovolnou bezdomovkyni a pomocí mobilních telefonů si pohrávám s lidmi na druhém konci. Doufám, že ji budou moci spatřit i chlumečtí diváci. Jinak hrozná rada jezdím po vlastech českých s *Večerem poezie*, kde za doprovodu harfy předčítám básně Jana Skácela a Oldřicha Mikuláška. Musím říct, že mám svou práci opravdu ráda a rozhodně se nenudím.

Jak trávíte svůj volný čas?

Někdy se stává, že hraji představení každý den v týdnu a nemám čas odpocívat. Mimochodem, dnes hraji pošesté v řadě. Proto je mou nejoblíbenější činností, vlastně spíše nečinností, spánek. Jakmile se dostatečně vyspím a mohu ještě lenořit, tak už od dětství velmi ráda čtu v posteli. A když už mě z té postele bolí celé tělo, tak na své chalupě ráda zahradničím. To je takový můj relax, u kterého zaručeně vypnu.

Světlana Nálepková

Co se Vám vybaví, když se řekne „zlaté časy“?

Jako první se mi vybaví období první republiky. Dámy nosily elegantní šaty a klobouky, muži zase důkladně ovlá-

dali pravidla společenského chování. Taková doba ve mně vzbuzuje dojem zlatých časů.

V divadelní hře hrajete samé ženy. Nechybí Vám na jevišti mužský element?

Bohužel nehraji žádné jiné představení, kdy bychom vystupovaly samotné ženy. Na jevišti mám v jiných hrách kolem sebe mužů dostatek, proto je pro mě tahle ženská parta příjemným zpestřením a pokaždé se na kolegyně velmi těším.

Co se Vám na Vaší roli líbí?

Na mé postavě se mi líbí, že během hry prochází jakýmsi vývojem. V první půli se téměř neprojevuje a divákům se může zdát, že je hloupá. Nakonec ale dokáže odhalit celou pravdu, vše pojmenuje pravým jménem a ukáže se, že je opravdový charakter.

Kde Vás v současné době mohou diváci vidět?

Diváci mě mohou vidět v Divadle Radka Brzobohatého, kde hraji nejen *Zlaté časy*, ale také už dvanáctou sezonu vystupuji v komorním muzikálu *Edith Piaf - Milovat k smrti*, se kterým cestujeme a slavíme úspěchy. Nyní se naplno věnuji hře s názvem *Frida Kahlo - Kabaret života*, která měla premiéru loni na podzim. A mimo jiné také jezdím zpívat se svými šansonovými pořady.

Jak trávíte svůj volný čas?

Volné chvíle většinou vyplňuji nějakým sportem nebo prací na zahradě. Velmi ráda čtu a také jsme začala studovat regresní psychoterapii (jejím cílem je dostat prožitá traumata z podvědomí do vědomí a posléze je z něj odstranit). Se svou dcerou Josefínou jsme mimo jiné začaly pořádat semináře, na kterých se věnujeme také meditaci a józe.

Bc. Lucie Jarůšková

Autogramiáda Karla Richtra a udílení literárních cen Miroslava Ivanova

V pátek 15. května 2015 se v rámci kulturního programu mezinárodního knižního veletrhu v Praze na výstavišti uskutečnily dvě akce, které se týkají našeho města. Jednak v hlavním sále výstavního paláce proběhla autogramiáda chlumeckého autora Karla Richtra v souvislosti s výstavkou jeho knih Historické drama volyňských Čechů, Válka začala v Polsku, Třeba i železem a krví, Hranice placená krví, Osudový omyl generála Vlasova, Zločin, který unikl trestu, Dobytateli světa, Hannibal před branami a Ave Caesar, díl 1 a 2., a jednak se v zcela zaplněném literárním sále konalo již popatnácté výroční udělování literárních cen Miroslava Ivanova, moderované populárním Václavem Moravcem. Při zahájení této akce byly potleskem uvítány zástupkyňe města Chlumce nad Cidlinou, Marcela Přerovská, vedoucí Klicperova domu, a Barbora Petrovická jako budoucí moderátorka nově zřizované Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla. Představitel Karlovy univerzity, prof. dr. Jan Halada, CSc. při této příležitosti vyslovil uznání městu Chlumci n. C. za to, že se tímto způsobem zapojuje do usilí o rozvoj knižní

kultury podněcováním tvorby, vydávání i četby hodnotných knih literatury faktu s využitím své cenné historické kulturní tradice. Jménem univerzity přislíbil zejména v příštím roce na základě letošních průkopnických zkušeností plnou podporu Karlovy univerzity. Její představitelé podle jeho ujištění vidí tuto cenu jako významnou kulturní akci, která má šanci v budoucnu daleko přesáhnout regionální dosah až do celostátních rozměrů. Karlova univerzita pojímá svou účast v ní jako poctu velké osobnosti českých dějin, díky níž se Chlumec n. C. stane centrem jejího zásluhového připomínání v souznění s tradicí Klicperovou a zároveň i centrem tvůrčích podnětů v duchu jeho idejí zásadového a neúchylného přístupu k pravdivému poznávání skutečnosti bez iluzí a klamů.

Chlumecký aspekt udělování cen Miroslava Ivanova byl poté zvýrazněn, když Chlumečan Karel Richter po loňském ocenění knihy Ave Caesar obdržel nyní cenu Miroslava Ivanova za publikovanou časopiseckou tvorbu, zejména za pravidelné články v časopise Přísně tajné. **-red-**

Prezident republiky

Pražský hrad 13. dubna 2015

Vážený pane doktore,

s velkým zájmem jsem přijal zprávu o vydání Vaší knihy „Historické drama volyňských Čechů.“ Již samotný název dostatečně vypovídá o osudu několika generací našich krajanů, které byly dramaticky ovlivněny tragickými událostmi 20. století. Jejich dopad na životy jednotlivců i celých rodin byl mnohdy drtivý.

Příběh volyňských Čechů začíná v 19. století, kdy našli nový domov mimo hranice Rakouska-Uherska, a jeho počátky jsou spojeny s pocity naděje v lepší budoucnost, touhy po změně a motivace uplatnění. Český element v novém prostředí přispěl ke zvýšení kulturní a hospodářské úrovně celého regionu. Na starou vlast však lidé nezapomínali. Od ráželo se to nejen v udržování zvyků a tradic, ale i v budování škol a v rozkvětu spolkového života. Každá česká píseň nebo česká kniha, které se učily a s nimiž byly seznamovány další generace, pomáhaly udržovat pouto k původnímu domovu.

Světové války a doba meziválečná přinesly pro krajan-skou komunitu zásadní osudové zvraty. V první válce byli volyňští Češi v jednotkách posléze úzce zapojených do vzni-

ku českých legií v Rusku. Bojovali tak za svou starou vlast, za její svobodu a možnost samostatného rozvoje.

Válečné útrapy a represivní sovětská politika 20. a 30. let představovaly další smutné milníky v historii volyňských Čechů. Tragické dopady měly také nacistická okupace a kruté řádění tzv. Banderovců šířících teror a genocidu. Osud Českého Malína je v tomto ohledu důležitým mementem.

Volyňští muži bojovali v Rudé armádě i v československých jednotkách v západní Evropě. Za svobodu vlasti svých předků neváhali nasadit vlastní životy.

Silné pouto volyňských Čechů k historickému domovu přetrvává dodnes. Ti, kteří z obavy před působením ukrajinských nacionalistických skupin projevíli před nedávnem zájem o možnost nalézt bezpečí v České republice, se vrací do vlasti svých předků. Činí tak s odhodláním, statečností a nadějí, které zdědili od předků.

Je dobře připomínat si příběh našich krajanů, seznamovat s ním dnešní českou veřejnost a snažit se, aby neupadl v zapomnění. Pohnuté životy několika generací nejsou jen připomínkou dějinných událostí, ale především varováním a poučením pro nás a naše děti.

Přál bych si, aby kniha „Historické drama volyňských Čechů“ byla úspěšnou výpovědí, která osloví co nejširší okruh čtenářů, a současně svědectvím o síle, statečnosti a vědomí svých kořenů a identity, bez kterých by byl každý z nás ztracen.

Miloš Zeman v.r.

PhDr. Karel Richter - 85 let

Muž, který hledí kupředu, ale mohl by se i ohlížet

Skoro každý člověk, pokud není zrovna poustevníkem, se během poutě životem tak či onak setká se stovkami lidí. Paměť je naštěstí vybavena dokonalou schopností výběru: většinu těchto setkání propustí do ztracena a uchová jen ty významnější. A mezi nimi pak kralují setkání, která se proměnila v cenná a dlouholetá přátelství, z nichž cokoli zapomenout by bylo neodpustitelným hříchem. Z tohoto rodu je můj vztah k vynikajícímu historikovi a spisovateli PhDr. Karlu Richtrovi, čestnému občanovi Chlumce nad Cidlinou a dlouholetému předsedovi Klubu autorů literatury faktu, který se v těchto dnech dožívá 85 let. Pětaosmdesátka. Číslice je to jistě účtyhodná, ale jsem přesvědčen, že pro Karla Richtra znamená jen velmi málo. Mohl by se s uspokojením ohlížet na obdivuhodné literární dílo, které má za sebou, ale je zvyklý hledět spíš kupředu a promýšlet, co udělá či vytvoří zítra, pozítří, za měsíc, příští rok.

Karel Richter je chlap, který chlapsky myslí a jedná.

Chlap v nejrýzejším významu tohoto krásného českého slova.

S nadšením, tedy rozumem i citem, plní Karel na literárním poli to, co považuje za své vlastenecké i morální poslání, statečně se rve se zdravotními nástrahami svými i svých nejbližších, bravurně a s moudrostí mu danou převzal štafetu po Miroslavu Ivanovovi a řídil po řadu desetiletí více než

stočlenný celek Klubu autorů literatury faktu. Srdce a duši má pevně zakotvené v milovaném Chlumci nad Cidlinou, ale jeho tvůrčí rozmach nezná hranic prostoru a času. Ve věku kolem osmdesátky, kdy většina tvůrců (autora těchto řádek z toho nevyjímaje) uvažuje o pozvolném utlumení svých literárních aktivit, Karel dočasně opustil svět novodobé historie, jejímž je skvělým znalcem, a ve velkém stylu se rozmáchl k čtenářsky velmi přitažlivému cyklu knih o velkých osobnostech antiky (Hannibal, Alexandr Veliký, Caesar). A když se spolu rozhovoříme o jeho dalších plánech, je to debata na pěkných pár hodin.

Co říci na závěr?

Jen jediné: Bylo pro mě ctí pobývat zhruba třicet let v blízkosti tohoto muže. Bylo pro mě potěšením, že jsme spolu vytvořili pár knížek - a je pro mě radostí sledovat, jak mužně se dá žít a stárnout. A protože souhlasím se rčením, že věk je jen nesmyslným údajem do statistik, plně věřím, že mi tato radost bude dopřávána i nadále.

Tak na to myslí, Karle: gratuluji a drž se!

Roman Cílek

K tomuto přání se připojuje i redakční rada Chlumeckých listů a přeje svému dlouholetému členovi do dalších let hlavně hodně zdraví, spokojenosti v kruhu rodiny a mnoho tvůrčího elánu.

Inzerce

Panu učiteli s láskou - posedmé

21. května 2015 se v Chlumu nad Cidlinou uskutečnil již sedmý ročník soutěže mladých čtenářů, **Literární cena Antonína Lauterbacha**. Zúčastnilo se jí 47 žáků a žáků z 8 základních škol dvou krajů, kteří nejen představili své oblíbené knížky, ale ostatním z nich četli. Příjemné soutěžní klání má své vítěze (viz tabulka) a všichni si následně odnesli i zážitky z projekce animovaných filmů jednoho z porotců, klasika amatérského filmu, Jaroslava Nykla.

Já měl možnost porotovat podruhé. V roce 2012 se soutěží připomínalo sté výročí narození Antonína Lauterbacha, a tak celou soutěž provázelo i dojetí. Letošní ročník byl hlavně oslavou čtení.

Na celém dopoledni mne blažilo, jak kvalitní literaturu si děti vybíraly. Jistě svoji roli sehráli i učitelé nebo rodiče. Od textů z edice *První čtení*, přes *Deník malého poseroutky*, *Karlíka a továrnu na čokoládu*, *Chatu v jezerní kotlině*, *Letopisy Narnie*, *Malého prince* až po humoristické povídky Ivana Krause, Roberta Fulguma nebo Stephana Leacocka. Vyloženým zážitkem pak byla prezentace povídek *Kůň za dolar* (Anna Skalová), *Děda Eda* (Karin Vanessa Pataki), *Babička drsňačka* (Jakub Petrovický), nebo *Má podivná rodina* (Jan Hanuš). A protože se dokola potvrzuje stará pravda, že čtení je předpokladem ke psaní, myslím, že se ve výběru a uchopení těchto textů skýtá naděje, že jejich čtenáři mohou směřovat k dráze budoucích spisovatelů nebo novinářů.

Další radost jsem prožíval z toho, že mezi dívkami se objevilo 10 kluků. Nepovažuji to za úplně samozřejmé a fakt, že dva z nich dokonce byli oceněni (Filip Kratochvíl ze ZŠ Libčany i hlavní cenou), svědčí o snad tom, že vztah k literatuře ve světě mužů ještě hned tak nevymře.

A třetí radost jsem nemohl nemít z průběhu celé akce. Nemluví jen o jejím hladkém průběhu a pohodové atmosféře, která snad nebyla provázána ani trémou ze strany účinkujících, ale zejména o zápalu, kterým „hořeli“ organizátoři, v čele se zakladatelem soutěže, Lubomírem Havrdou. V něm se totiž snoubí nejen organizační talent, který by mu mohly jiné soutěže závidět, ale zejména hluboký vztah k Antonínu Lauterbachovi.

Zdálo by se, že když děti předčítají druhým ze svých oblíbených knížek, nemá cenu soutěžit. Opak je pravdou. Soutěž je motivace k výkonu, soutěž nutí ke strukturované výpovědi o knize nebo autorovi, soutěž přiměje vyhmátnout esenci, to nejzajímavější z textu, vybičuje ke zkratce. To všechno se bude dětem v pozdějším životě hodit. A soutěž také kultivuje to nejpodstatnější - pozitivní vztah ke světu literatury, neřkuli lásku k ní. Podobně, jako se s láskou celá akce odkazuje ke svému učiteli.

Konečné výsledky v jednotlivých kategoriích:

V 1. kategorii zvítězila Dominika Jirsová ze ZŠ Živanice, ve 2. kategorii Jakub Petrovický ze ZŠ Nové Město, ve 3. kategorii Žaneta Šittlerová ze ZŠ Chlumec nad Cidlinou a ve 4. kategorii Jan Hanuš ze ZŠ Libčany. Absolutním vítězem a nositelem **Literární ceny Antonína Lauterbacha pro rok 2015 se stal Filip Kratochvíl ze ZŠ Libčany.**

doc. MgA. Martin Štoll, Ph.D., předseda poroty
Institut komunikačních studií a žurnalistiky,
Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova v Praze

Výlet do Havlovic

V pátek dne 29. 5. 2015 jsme brzy ráno vyrazili autobusem do Havlovic.

Tam nás přivítala paní průvodkyně. Rozdělili jsme se do 4 družstev a společně jsme se vydali po stopách havlovického vodníka. Cestou nás čekala čtyři stanoviště. Na prvním jsme pomáhali panu mlynáři převážet pytle s moukou. Pak nás čekala cesta do prudkého kopce, kde jsme narazili na havlovického vodníka, který putoval na radu doktora do termálních lázní. Cestou však poztrácel dušičky, které jsme mu pomohli dostat zpět do hmičků. Vodník nám poděkoval a my

jsem pokračovali v cestě. Na kraji lesa na nás vybafl loupežník. Poměřili jsme si s ním síly v přetahování lana. Posledním úkolem bylo posbírat šišky, kterými jsme se trefovali do zavěšeného kruhu.

Nakonec jsme dorazili na velkou zahradu, kde jsme dostali za odměnu buřtíky, které jsme si opekli na připraveném ohništi. Mohli jsme si tu zaházet kroužky na cíl, míčky do otevřené pusy, houpat se na laně. Nejlepší byl závěr - vodník nás všechny pomaloval.

Žáci 2.A a 3.B

Chlumec opět přeborníkem okresu!

Po roce se klukům ze ZŠ Chlumec n. C. opět povedlo vybojovat 1. místo v okresním finále mladších žáků v minikopané AŠSK.

V základní skupině se utkali se ZŠ Klicperova NB, ZŠ Nechanice, ZŠ Sion HK, a ZŠ Milady Horákové HK. Ve finále přivítali vítěze všech skupin v krásném domácím prostředí areálu pod sokolovnou. Soupeři z Hradce Králové ZŠ Bezručova, ZŠ Sion a Kukleny však odjeli poraženi. Klukům děkujeme za reprezentaci školy a šíření dobrého jména Chlumce nad Cidlinou.

Zleva: Heger L., Řezáč V., Jansa O., Divišek T., Šrejber M., Kříž V., Staněk P., Dvořák V., Kárník V.

Mgr. Vladan Kárník

Chceme nebo nechceme inkluzi?

Integrace je ve školství chápána jako začlenění dětí se speciálními vzdělávacími potřebami v běžných třídách škol. Proti tomu nelze nic namítat, děti si musí zvykat na to, že lidé nejsou všichni stejní, že nemají stejné schopnosti a dovednosti, že nejsou stejně výkonní. V jedné třídě lze se zdravými dětmi vyučovat i děti, které jsou zdravotně postižené, ať už tělesně nebo třeba zrakově či sluchově. Pokud jde o jednotlivce, kteří rozumí tomu, co se probírá.

Integrace má své hranice, které leží u hranic mentálního postižení. Děti s mentálním postižením (MP) nebudou nikdy rozumět všemu, co se učí jejich vrstevníci, nejsou schopny všechno pojmout, i kdyby se rozkrájely. Proto se pro ně před mnoha desítkami let zřídily samostatné třídy s upraveným vzdělávacím programem, kde se jim při nižším počtu žáků mohl učitel mnohem více věnovat. Říkalo se jim zvláštní školy, po roce 2005 byly přejmenovány na základní školy praktické.

Inkluze. Prý jde o naprosto odlišný přístup, který předpokládá zařazení všech dětí do běžné školy. Všechny se učí spolu, naučí se spolupracovat, vzájemně se tolerovat a pomáhat si. Můžeme již několik let pozorovat, jak zastánci inkluze bojují za jednotnou školu, za rovné příležitosti. Chtějí nastolit spravedlnost v naivní představě, že jsme všichni stejní a sobě rovní. Ale lidé takoví nikdy nebudou. Díky tomu zaujímají různá postavení ve společnosti. Vždy mezi námi budou jedinci nadprůměrní, průměrní, podprůměrní a bohužel i ti, kteří nemají ani na to, aby byli v pásmu podprůměru. Přírodě neporučíme. A je naším údělem to respektovat a společnost budovat s ohledem na tuto skutečnost. Rovněž tak vzdělávání. Jen rozumově nejschopnější budou dělat práci, která nejvyšší rozumové schopnosti vyžaduje. Každý prostě nemůže být lékařem, soudcem nebo architektem. Každý ale může být užitečný podle svých schopností, pro každého existuje přiměřené uplatnění. A těm, kteří ranou osudu nemohou vykonávat žádnou činnost, těm stát musí pomoci přežít.

Ideály úplné inkluze jsou jen utopií. Čím dřív to odpovídní pochopí, tím méně bude škod. Je třeba rázně odmítnout nesmysly a záměrně lži, že jsou u nás některé děti diskriminovány a úmyslně postaveny mimo hlavní vzdělávací proud, aby nedosáhly hodnotného vzdělání. Všichni přece vědí, že každé dítě, pokud nemá evidentně těžké mentální postižení, má možnost vstoupit do systému vzdělávání ze stejné startovní čáry v 1. třídě. Někteří však nestačí tempu a musí se na ně brát ohled, musí se jim vzdělávání upravit. Tam, kde nic jiného nepomůže, musí být nasazen vzdělávací program zohledňující jejich snížené schopnosti. Zastánci inkluze mnohokrát veřejně prohlásili, že takto upravený vzdělávací program diskriminuje žáky, protože jsou jim zatajovány informace a jsou ochuzeni o učivo, které jim pak chybí pro další studium. Ano, těmto žákům se opravdu nevysvětluje způsob výpočtu vzájemného působení gravitační síly s jinými silami, nejsou nuceni ovládat velké množství anglických časů, logiku složitých větných rozborů a rovnic o dvou neznámých. Kdo má takové dítě doma nebo ho učí ve škole, ví, že to prostě nejde. Že do šálku se obsah konvi-

ce nevejde. Inkluzisté si snad opravdu myslí, že někdo zlý vybrané žáky úmyslně přesouvá na vedlejší kolej, kde je drží, přestože jsou chytrí. A že pokud zrušíme upravené vzdělávání, údajná diskriminace méně nadaných dětí zmizí. Proto se dožadují zrušení přílohy rámcového vzdělávacího programu základního vzdělávání pro žáky s lehkým mentálním postižením (LMP), podle které se vyučuje v základní škole praktické.

Na nátlak neziskových organizací ministerstvo školství v současné době opravdu pracuje na tom, aby byla příloha vzdělávacího programu základní školy, podle které se učí děti v základních školách praktických, zrušena. Asociace speciálních pedagogů (ASP ČR) se proti tomuto kroku výrazně vymezila. Zrušení tohoto vzdělávacího programu bez náhrady by znamenalo, že se děti, které na základní škole selhávaly nebo selhávají, musely nadále učit podle běžného programu. To by znamenalo nejen jejich nesmyslné přetěžování, ale i daleko větší časové zatížení učitelů, kteří by se jim museli více věnovat. Odnesli by to všichni žáci, nadaní i ti, kteří mají s učením problémy. Taková inkluze je přece holý nesmysl.

Rada ASP ČR podepsala 21. dubna 2015 s dalšími asociacemi ve vzdělávání společné prohlášení k záměru MŠMT zrušit přílohu RVP ZV pro vzdělávání dětí s LMP bez náhrady. Náзор asociace je takový, že když už se musí pod nátlakem lidskoprávních aktivistů příloha zrušit, musí se její obsah vložit jako alternativa do běžného vzdělávacího programu základní školy.

ASP ČR proto 21. dubna vyhlásila petiční akci proti zrušení přílohy bez náhrady. Dne 28. května předal petiční výbor spolu s předsedou ASP ČR petiční archy, které obsahovaly celkem 68 247 podpisů, náměstkovi ministra školství.

Veliké díky patří všem občanům, kteří v Chlumu a okolí petici podepsali, ať již na městském úřadu, ve školách, v prodejně Kříž-elektronik, u Mgr. Voříškové nebo jinak. Snad se nám podaří zastavit nesmyslné rušení odpovídajícího vzdělávání pro děti, které nemohou úspěšně zvládnout učivo běžné základní školy.

Paed Dr. Arnošt Vítek,
místostarosta,
místopředseda krajské sekce
Asociace speciálních pedagogů ČR

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
7/15	čtvrtek 2. 7.	čtvrtek 23. 7.
8/15	čtvrtek 30. 7.	čtvrtek 20. 8.
9/15	čtvrtek 3. 9.	čtvrtek 24. 9.
10/15	čtvrtek 1. 10.	čtvrtek 22. 10.

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA

www.msberuska-chlumec.cz

Máme vás rádi, mámy tátové...

Měsíc květen jsme zahájili oslavami Dne rodiny. Po chodbách naší mateřské školy se linuly písně věnované rodičům a prarodičům. Paní učitelky s dětmi nacvičily jarní besídky plné nejen recitací, písní a tanců, ale i pohádkových muzikálů. Tichému pozorovateli by neunikla skutečnost, že v očích maminek, tatínek, babiček a dědečků se zrcadlilo dojetí a jejich hruď se dmula pýchou nad výkonem jejich ratolesti.

Na křídlech barevné duhy k nám zavítalo povídání o životě exotického ptactva ve volné přírodě. Děti zaujatě poslouchaly poutavé vyprávění, doprovázené ukázkou různých druhů papoušků. Své krásné pestrobarevné peří předvedli nejen malí Agapornisové či papoušek Kakadu, ale i takoví velikáni jako je Ara Arakanga.

Pro budoucí prvňáčky byla připravena exkurze do školní jídelny. Děti se seznámily s prostředím a fungováním této budovy zábavnou a hravou formou.

Starší děti se také měly možnost zúčastnit sportovních her, pořádaných základní školou, kde pro ně byly připraveny disciplíny různých obtížností a sportovního zaměření, nebo taneční přehlídky Skok za krokem. Co více říct, než jen to, že děti odcházely z těchto akcí nadšené, vesele naladěné a příjemně unavené.

S přibývajícím sluníčkem a stoupajícími teplotami se také přiblížil čas odjezdu na školu v přírodě. Děti pobývaly v útulném penzionu Nový Hrádek, v příjemném prostředí Orlických hor. Pobyt se nesl v indiánském duchu. Na louce, v lese nebo u tábora proto nebyla nouze o taková jména, jako jsou Velká tlapa, Orlí oko nebo Zlatovláska. Děti si užily pěkného počasí, výletů, soutěží a her. A než se nadály, vrátily se zpět domů, kde na ně rodiče čekali nedočkaví a s otevřenou náručí.

Renata Málková Maršíková

HURÁ DO ŠKOLY...

Jak se naše děti těší...?

VÍTEČEK: Těším se na úkoly, protože mě to nebaví. Ale baví mě chodit do školy a cvičit.

HONZÍK: Těším se, že se budu učit číst a že se naučím psát. Budu číst holkám o princeznách. To mají nejradši.

TEREZKA: Já se těším na matiku, protože mám doma „karkulačku“ jako taťka a skoro všechno umím sečíst.

FANDA: Do školy se těším na tělocvik, protože rád sportuju, a na přestávky na „focus“ a trochu na svačinu, ale to ne tolik. Moc se netěším na matematiku, protože už ji umím a budu si ji ve škole znovu muset opakovat.

MATYÁSEK: Těším se, že mě bude bavit učení. Ale netěším se, jestli tam budou nějaký zlobivý děti.

ROSÁLKA: Já se do školy nejvíc těším na obědy, protože se mně líbilo, když jsme se byli podívat v jídelně. A nejradši mám bramborový knedlíky, maso, omáčku a špenát.

TADEÁSEK: Těším se, až ve škole už budu. Ale nemám rád, když tam někdo zlobí.

PÉŤA: Nejvíc se těším na družinu, protože si tam hrajeme.

KAČENKA: Já se těším na všechno.

MÍŠA: Těším se, ale nevím, co se budu učit.

NELINKA: Já se těším na kreslení a až si budeme o přestávce hrát.

SAMÍK: Nejvíc se těším na jídlo, tam jak budou mít takový ty svačinky. Ale mám strach, že budu dostávat dvojky.

PATRIČEK: Já se těším na přestávky, protože si konečně odpočinu.

PÉŤA: Nejvíc se těším na zeměpis, tam se budeme učit o Zemi. Vůbec se netěším na přestávky, protože já mluvím učení.

MATÝSEK: Těším se, až se naučím číst, protože si budu číst tu novou knížku, co jsem měl na školce v přírodě.

NATÁLKA: Já se těším, až se budeme učit o včeličkách. Ale bojím se zvednout ruku a hlásit se, protože jsou tam nějaký neznámý děti a já se stydím.

MAREČEK: Nejvíc se těším, až budeme dělat úkoly a na jídlo v jídelně, až tam uvařej těstoviny s omáčkou.

MICHÁLKA: Těším se na psaní a na čtení, ale netěším se na matiku, protože tam se musím učit počítat do 15 a mně to nepůjde, protože mě to nebaví.

VOJTÍK: Těším se na družinu, tam si budeme hrát, a na chemii, až tam budeme dělat nějaký pokusy.

NELLINKA: Těším se, až se budu učit psát a číst.

MATÝSEK: Těším se, až se budeme učit hrát na počítači. Ale asi mě nebude bavit učení.

JITUŠKA: Těším se, že tam uvidím na obědě Péťu, ale na učení se netěším, protože se musím učit i doma.

DANIELKA: Já se ani netěším. Jak doma vidím Dáju, když se musí učit, tak se mi ani nechce. To já jsem zvyklá si stavět třeba LEGO. Mně se číst a psát nechce. To mě budou muset doma nějak přinutit.

LIBOREK: Těším se, že se naučím číst a psát. Bojím se, že někdy něco zapomenou.

... a co ještě dodat?

Všem dětem i jejich rodičům přejeme hodně dlouhou dovolenou, plno legrace, dobrou náladu, spoustu času, pěkné počasí - prostě:

KRÁSNÉ PRÁZDNINY!

kolektiv MŠ U Zámku

JUDO - KVĚTEN

V sobotu 16. května jsme se zúčastnili již třetího kola Polabské ligy, které se konalo v Kolíně. Soutěže se zúčastnilo 256 dětí z 28 oddílů. Náš tým byl značně oslaben absencí 12 dětí, které se soutěže z různých důvodů nezúčastnily. Našich 25 judistů vybojovalo 9 zlatých, 5 stříbrných a 6 bronzových medailí. Vzhledem k tomu, že jsme bodovali hlavně v méně obsazených vahách a řada našich závodníků nemohla získat body žádné, protože jejich kategorie nebyla obsazena, získali jsme pouze 17 bodů. Stálo nás to průběžné první místo a klesli jsme na průběžné třetí místo se ztrátou 9 bodů na Jihlavu a 3 bodů na Čáslav. Tyto oddíly získaly shodně v tomto kole 33 bodů.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

16. 5. Polabská liga 3. kolo - Kolín

JMÉNO	VĚKOVÁ KAT.	VÁHOVÁ KAT.	UMÍSTĚNÍ
Sejkorová Nikol	ml. mláďata dívky	do 25 kg	1. místo
Černá Kateřina	ml. mláďata dívky	do 25 kg	2. místo
Vavřínková Klára	ml. mláďata dívky	do 36 kg	2. místo
Šantroch Patrik	ml. mláďata chlapci	do 24 kg	3. místo
Pohořalý Jiří	ml. mláďata chlapci	do 27 kg	1. místo
Křepel Matěj	ml. mláďata chlapci	do 27 kg	neumístil se
Rez Martin	ml. mláďata chlapci	do 34 kg	3. místo
Vilgoš Dominik	ml. mláďata chlapci	do 38 kg	1. místo
Valášková Veronika	st. mláďata dívky	do 28 kg	neumístila se
Doležalová Eliška	st. mláďata dívky	do 36 kg	3. místo
Schovánková Adéla	st. mláďata dívky	do 48 kg	2. místo
Svobodová Anna Marie	st. mláďata dívky	do 48 kg	1. místo
Mrňáková Monika	st. mláďata dívky	do 48 kg	3. místo
Myška Vítek	st. mláďata chlapci	do 30 kg	neumístil se
Bělík Ladislav	st. mláďata chlapci	do 30 kg	neumístil se
Malík Josef	st. mláďata chlapci	do 34 kg	neumístil se
Jahodová Michaela	mladší žákyně	do 32 kg	1. místo
Svobodová Tereza	mladší žákyně	do 44 kg	3. místo
Sejkora Adam	mladší žáci	do 50 kg	2. místo
Batka Jan	mladší žáci	do 55 kg	1. místo

**PŘÍJEMNÉ A POHODOVÉ PROŽITÍ
LETNÍCH PRÁZDNIN, DĚTEM KRÁSNÉ ZÁŽITKY
NA LETNÍCH TÁBORECH
VÁM PŘEJÍ ZAMĚSTNANCI DOMU DĚTÍ
A MLÁDEŽE V CHLUMCI NAD CIDLINOU**

V ZÁŘÍ SE OPĚT TĚŠÍME NA SHLEDANOU.

NABÍDKA ZÁJMOVÝCH KROUŽKŮ
BUDE ZVEŘEJNĚNA V CHLUMECKÝCH LISTECH,
NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH DDM
A V PRVNÍM TÝDNU MĚSÍCE ZÁŘÍ DOSTANOU DĚTI
LETÁČKY S NABÍDKOU KROUŽKŮ VE ŠKOLE.

Vopálková Zuzana	starší žákyně	do 48 kg	2. místo
Doležalová Anna	starší žákyně	do 44 kg	1. místo
Lichý Martin	starší žáci	do 50 kg	3. místo
Pohořalý Jakub	starší žáci	do 66 kg	1. místo
Vavřínek Martin	starší žáci	nad 73 kg	1. místo

16. 5. USK CUP - Praha

JMÉNO	VĚKOVÁ KAT.	VÁHOVÁ KAT.	UMÍSTĚNÍ
Burešová Andrea	dorostenky	do 52 kg	3. místo
Švecová Barbora	dorostenky	do 70 kg	2. místo
Jadrný Michal	dorostenci	do 66 kg	neumístil se

31. 5. Pohár Českého ráje

JMÉNO	VĚKOVÁ KAT.	VÁHOVÁ KAT.	UMÍSTĚNÍ
Sejkorová Nikol	ml. mláďata dívky	do 25 kg	2. místo
Pohořalý Jiří	ml. mláďata chlapci	do 27 kg	1. místo
Jahoda Vojtěch	st. mláďata chlapci	do 27 kg	3. místo
Doležalová Eliška	st. mláďata dívky	do 36 kg	2. místo
Svobodová Anna Marie	st. mláďata dívky	do 48 kg	1. místo
Bělík Ladislav	st. mláďata chlapci	do 30 kg	2. místo
Jahodová Michaela	mladší žákyně	do 32 kg	1. místo
Svobodová Tereza	mladší žákyně	do 44 kg	3. místo
Sejkora Adam	mladší žáci	do 50 kg	2. místo

Petr Černohorský

Vedoucí oddílu juda DDM

Inzerce

KLUBÍČKO

Kdo má děti, dá mi jistě za pravdu, že právě na nich vidíme, jak čas rychle ubíhá. V září loňského roku některé maminky váhaly, zda jejich děti nejsou příliš malé na docházku do Klubíčka.

Nyní, během měsíce května, jsem s radostí pozorovala, jak děti vyrostly nejen fyzicky, ale také jak jsou samostatnější, šikovnější, odvážnější a mnohé i upovídanější ☺. Ty, které čeká nástup do některé z mateřských škol, to budou mít snad díky Klubíčku o něco jednodušší. Přeji maminkám i jejich dětem, aby bylo slziček co nejméně a radostí co nejvíce!

Po celý školní rok jsme s dětmi zkoušeli malovat, lepit, stříhat a děti se seznamovaly s různými výtvarnými technikami i modelováním. Stejně oblíbené, u někoho upřednostňované, bylo pásmo pohybových her s říkadly, s písničkami, hudebními nástroji i psychomotorickým pádákem. Děti si dle libosti mohly v Klubíčku hrát, jezdit na dětských odrážedlech, vozit kočárky a překonávat různé překážkové dráhy.

Vážím si toho, že do Klubíčka neváhají přijít se svými dětmi kromě maminek a babiček i tatínkové.

Vážení rodiče i prarodiče, děkuji vám za mnoho příjemných chvil, které jsme spolu s vašimi dětmi v Klubíčku prožívali. Všem vám přeji, ať si ve zdraví užíváte nádherné léto a radujete se z dalších úspěchů vašich dětí! S některými z vás se těším v září na viděnou. A kdo to chcete také zkusit, přijďte se v září do Klubíčka podívat!

Děkuji také paní ředitelce DDM v Chlumci nad Cidlinou Bc. Jitce Koulové a všem zaměstnancům za podporu a pék-né prostředí, které jsou pro Klubíčko k dispozici.

Park u Nejsvětější Trojice

Nejen mě, ale i mnohé z rodičů potěšilo pozvání pana starosty Ing. Miroslava Uchytila na symbolické slavnostní otevření parku u Nejsvětější Trojice. Počasí bylo příznivé a kromě rodičů i prarodičů dětí z Klubíčka, jejich známých či náhodných kolemjdoucích, přišly s dětmi také paní učitelky z obou chlumeckých mateřských škol.

Pan starosta po mnoho let velmi podporoval změny celého parku. Ke své lítosti však kvůli pracovním povinnostem nakonec nemohl přijít. Tímto alespoň touto cestou předávám čtenářům to, co by nám všem rád svými slovy sdělil:

„Zastupitelstvo při realizaci záměru generální revitalizace parku u Nejsvětější Trojice kladlo maximální důraz na to, aby byl park bezpečný a vhodný k pobytu pro rodiny s dětmi. Proto je prostranství vybaveno velmi kvalitním kamery-vým systémem. Po dohodě s Agenturou ochrany přírody byly posekány přestárlé a nebezpečné stromy a nahrazeny novou stromovou výsadbou a keřovým porostem.

Vodní prvky byly instalovány tak, aby jejich provoz byl bezproblémový po dobu od 10.00 hodin dopoledne do 22.15 hodin večer s tím, že od 19.00 hodin svítí i měnící se barevné osvětlení fontány. Fontána cykluje tak, že se každou půlhodinu spouští na 10 minut tzv. „šampusky“ (vodotrysky) a po nich se spouští na 5 minut trysky s mlžítky. Významný je i efekt zvlhčení vzduchu ve velkých vedrech.

Trávníky v parku po jejich zapěstování by měly být užité pro volný pohyb a pobyt s tím, že na ně budou umístěny tři velké dřevěné sochy zvířátek (želvy, krokodýla a hada), aby byly k dispozici hrajícím si dětem. V parku bude umístěna i naučná cedule s popisem historie parku, který zpracoval pan Ing. Jiří Vopálka.

Cílem města je nalézt i efektivní využití interiéru Zubatovské kaple a pomoci opravit chátrající vzhled kostelíka Nejsvětější Trojice, který je nejstarší dochovanou stavbou v Chlumci nad Cidlinou a navíc ho má město ve svém znaku. Město doufá, že obyvatelé i další návštěvníci si toto centrum odpočinku a zábavy oblíbí a park bude již navždy jedním z krásných míst Chlumce nad Cidlinou. V případě zájmu by toto místo mohlo být i místem pro svatební obřady“.

V centru parku před Zubatovskou kaplí nás přivítal pan místostarosta PaedDr. Arnošt Vítek. Společně s Ing. arch. Janem

Zimou nás seznámil s tím, co souvisí s úpravami celého areálu i s provozem vodních prvků.

Děti z MŠ Beruška ze třídy „Včeliček“ předvedly divákům vystoupení „Módní přehlídka broučků u pařezu“. Barevný rej „broučků“ byl odměněn potleskem. Následně snad všichni přítomní nadšeně zvolali: „Jééé“, když poprvé uviděli vytrysknout fontánky.

Chci poděkovat panu starostovi, že se tato akce připravila právě pro malé děti. Také děkuji za přivítání zástupců města a děkuji všem, kteří se přišli podívat. Poděkování patří také vystupujícím dětem „Včeličkám“ a jejich doprovodu.

Zvláštní poděkování si zaslouží Cukrárna Dašek, která pro tuto akci věnovala velkou část drobných sladkých odměn pro děti.

Jana Hubáčková

CVIČENÍ RODIČŮ S DĚTMI

Cvičení rodičů s dětmi jako zájmový útvar DDM Chlumec nad Cidlinou má za sebou již 10 let. Děti, které na podzim roku 2005 spolu se svým dospělým doprovodem začaly tehdy ještě v sokolovně cvičit, jsou dnes již v 5. a 6. třídách ZŠ. Již po několika měsících od zahájení činnosti se uvolnil prostor v malé tělocvičně základní školy. Prostředí je zde příjemné a bezpečné i pro malé děti (cca od 2 - 2,5 let), které si mohou dle libosti zpeřovat cvičení odbíháním k velké trampolíně ☺.

Po krátké rozcvičce s říkadly se děti rády proběhnou. Postupně si zvykají na pohybové hry, činnosti s tradičními i netradičními pomůckami a v závěru hodiny cvičíme na náradí. Děti si užívají veliký prostor tělocvičny, někdy překonávají obavy a postupně získávají sebejistotu.

Děkuji všem maminkám, někdy i babičkám a, tu a tam, i tatínkům ☺, že si se svými dětmi zkusili zasportovat, děkuji za příjemnou a přátelskou atmosféru a všem přeji, ať je radost z pohybu neopouští!

Na všechny, kteří si chtějí zkusit naše malé „sportování“, se v září těší

Jana Hubáčková

Z DOB DÁVNO NEDÁVNÝCH

Potkala jsem kamarádku a bylo mi, ne ve zlém, řečeno: „Já jsem se na fotce nenašla, já tam nejsem“.

Není to tím, že bychom byli méně fotogeničtí nebo nestáli o důkaz naší přítomnosti tam či onam. Vše je o tom, že po šedesátémém jsme byli dětmi a fotoaparát nebyl běžnou věcí. Dnes každý fotí všechno (nejlépe mnohokrát), protože u digitálních fotoaparátů jde vše upravit i vymazat fotky méně líbivé. Tenkrát ale fotili snad jen vedoucí a někdy starší skauti. Po táboře nebo po nějaké akci se fotky vystavily a každý si vybral, kterou by chtěl přidělat. Samozřejmě, že se vybíralo, aby na fotce ten či onen byl osobně. Takže myslím, že nikdo nebude mít snímky všech účastníků. Přesto se budu snažit ukázat co nejvíce tváří. Také omluvte sníženou kvalitu, na které se podepsal i čas.

vpředu zleva - Jindra Cellerová, Lenka Kuklová, Jana Brunclíková, kdosi spící, Jitka Kuklová, Ivana Ližáčková
vzadu zleva - Jana Rychterová, Věra Nová, Ivana Winterová, Dáša Špičáková, nevím, Jarka Čermáková (myslím)

Jana Johanidesová

AKTUÁLNĚ

MORANINOU STOPOU, aneb družina TRPASLÍKŮ V TERÉNU

Každý chlumecký rodák určitě zná pověst o Morane. Jak s ní ale nejlépe seznámit naše nejmenší Trpaslíky?

Sešli jsme se v pátek 15. 5. před klubovnou, upekli buřtíky, zahráli hru a šup do spacáků v klubovně. A druhý den to přišlo! Smíšek našla na zemi v klubovně vzkaz od Krásky, dcery rytíře Sosnomila, která nám psala, že její milý Jan se dostal do rukou zlé čarodějnice Morany a že se o něho bojí. Že jenom my, Trpaslíci, můžeme Jana zachránit, ale že cesta k Moraně je dlouhá a plná nástrah!

A opravdu! První nástraha na nás čekala hned před klubovnou, kam nám Morana seslala ošklivou pavučinu, kterou jsme museli prolézt bez jediného doteku. Nezalekli jsme se a první úkol zdolali na jedničku. Vyrázili jsme tedy po žlutých značkách, ale daleko jsme nedošli. U základní umělecké školy na nás čekal další zákeřný úkol. Tentokrát na nás Morana poslala mlžnou kletbu, kdy všude kolem nás byla hustá mlha, že jsme neviděli na krok, jen Miki měl ostrý zrak a celou mlhou nás provedl bez zaváhání. Další žluté značky nás dovedly ke třetímu úkolu - postavit z kostek hrad, na kterém bydlí rytíř Sosnomil s Kráskou. Hrad nám dal síce chvilku zabrat, ale nakonec se povedl a mohli jsme pokračovat v cestě. Další úkol byl v podobě hádanek, které jsme museli uhodnout, jinak bychom v cestě pokračovat nemohli. Ani tento úkol však pro nás nebyl žádnou velkou nástrahou. Po tak náročných úkolech a díky nekonečnému slunci jsme usedli do stínu stromů a vychutnali si oběd, který si Trpaslíci dopoledne sami uvařili - tousty. To bylo mlaskání!

Odpočinuli jsme si, nabrali nové síly a už jsme zase pokračovali do Luhů za záchranou Jana. Morana na nás posílala další a další kletby a úkoly - motací kletbu, která nám zamotala ruce, žabí lektvar, což bylo zeleně brčálové cosi, co vůbec nechutnalo dobře. Ale chtěli jsme Jana zachránit, tak jsme se všichni přemohli a lektvar vypili. Skládali jsme obrázek chřta Rychlana, až nám Kráska poslala výborné krupky, které nás měly ochránit před Moraninými kouzly. A fungovalo to! Morana na nás už žádnou kletbu neseslala. Čím více jsme se blížili k Moraně, tím větší vládlo napětí, až najednou Kuba pronesl: „Už jsme skoro u Morany!“ To byste koukali, jaké najednou zavládlo ticho. I špendlík by v tu chvíli byl slyšet, kdyby spadl! A jakmile nějaký Trpaslík chtěl jen šeptem promluvit, ostatní ho hned tichým „pššš!“ umlčeli. Takhle hezky potichoučku jsme došli až ke kapličce, kde už na nás čekal poslední úkol. Lavor s vodou a v něm

Lovení zvonečků

Miki nás provedl
bez zaváhání
mlžnou kletbou

Fuj, žabí lektvar

Družina Trpaslíků s vedoucími - Lenka Malíková/Pískle, Ondra Junek, Aloisie Pšeničková/Lolla

zvonečky. Každý Trpaslík dostal svůj vlastní háček a vyloučil si z lavoru zvoneček na památku. Splněním posledního úkolu jsme vysvobodili Jana a zahnali Moranu pryč z Luhů. To bylo radosti! Ještě jsme se podívali, v jakém stromě Morana bydlela, než jsme ji zahnali, společně jsme objali strom jménem Kráska, postavili v lese domečky pro skřítky a už jsme se vraceli zpátky do klubovny, kde na nás čekali tatínkové a maminky. V klubovně jsme našli poslední překvapení - truhlu s pokladem a sladkostmi jako poděkování od Krásky za záchranu Jana. Všichni jsme se vrátili vyčerpaní, ale s dobrou náladou.

Lenka Malíková - Pískle

SLET BERUŠEK, aneb utužujeme vztahy s maminkami

Maminkám děkujeme za hezký sobotní výlet. Zvládli jsme líznout chlumeckou historii - starý hrad obklopený příkopem, sedlák vyhlízející do dálky, závody koní na Ostrovech, bažantnice v Luhách s výstavním bažantem královským, čarodějnice Morana, vuřty na Smetanově chaloupce a vodní překvapení v podobě splutí na lodích...zakončení akce s dobrou zmrzlinou v Alegrii. To vše byly naše cíle. Těšíme se na další chvíle strávené v tak dobré partě.

Lolli a Pískle

SKAUTSKÝM SVĚTEM

VÝROČÍ:

Skautská lilie. Od 27. 6. 1919 je skautská lilie se štítkem, na kterém je hlava chodského psa od M. Alše, znakem českého Junáka.

Výročí upálení Jana Husa. I když v českém Junáku jsou již od jeho vzniku náboženské otázky nepodstatnou záležitostí, je naopak českobratrský biskup Jan Amos Komenský svým pedagogickým dílem jedním z pilířů skautské výchovy. A bez Jana Husa a husitství by nebylo ani J. A. Komenského.

BABY BOX. 10. výročí instalace prvního „baby boxu“ v pražském Hloubětíně je díky televizi a tisku dostatečně mezi veřejností známo. Za nápadem a jeho nepředstavitelně náročnou realizací se však skrývá osobnost spisovatele, chovatele koní -

br. L. Hess

- v posledních letech žijícího pro myšlenku záchranu dětí - skauta Ludvíka Hesse, který si vysloužil skautskou přezdívkou „Babybox“. Nedávno byl 65. baby box instalován v jičínské nemocnici - celkem již bylo zachráněno 122 dětí.

11. 7. 1940 německá státní tajná policie - gestapo - rozebrala první skautské tábory. Následoval úplný zákaz Junáka.

70 let osvobozené republiky od německé okupace. Při oslavě výročí vzpomínáme i na skauty, kteří již před začátkem 2. světové války padli při obraně republiky proti henleinovcům, položili životy na všech bojištích války a po válce zahynuli rukou německých zrádčů. Jejich jména jsou napsána na lístečcích ve schránce památníku skautů ve strašnickém krematoriu.

UDÁLOSTI:

Bratr Jaroslav Čermák. Se smutkem se vždy loučíme s našimi sestrami a bratry, zejména těmi, kteří kolem sebe rozsevali radost ze života. Jarda nás v květnu opustil, ale Velký Manitů mu určitě nezapomene na kolika táborech od roku 1945 obětavě přispěl k pohodě a radosti ze života táborníků! Rozdával jsi radost a my nezapomeneme!

Tábor chlumeckého Junáka. Ve dnech 5. 7. až 19. 7. 2015 bude tradiční tábořiště v Břehách u Přelouče opět hostit na šedesát chlumeckých skautů a skautek všech věkových kategorií. Tábor vede zkušený skautský vůdce bratr Vráťa Appl - Hasky, zástupcem je Michal Prouza-Měďa a zdravotnicí sestra Kopecká.

Slavnostní táborový oheň. Vedení střediska a tábora zve všechny bývalé i současné skauty na slavnostní vzpomínkový oheň k 95. výročí založení prvního skautského oddílu Junáka - českého skauta v Chlumu n. C. Bude se konat v sobotu 18. 7. 2015 v táboře Břehy.

„Junák - český skaut z.s.“ má 53 028 členů. Podle výsledků letošní registrace přibýlo v Junáku oproti minulému roku 2 599 chlapců, děvčat a dospělých, což představuje největší meziroční nárůst v tomto tisíciletí. Podrobnosti jsou na internetové Skautské křižovatce.

Vlad. Köhler - Mika

WWW.JUNAK-CHLUMEC.WZ.CZ

Skautskou stezku připravila Věra Applová - Lolli

Soutěžní měsíc v Domově V Podzámčí

Věrní čtenáři Chlumeckých listů a článků o dění v místním Domově již vědí, že pravidelně podporujeme naše klienty v aktivním trávení volného času a samostatnosti v péči o sebe sama. Formou různých sportovních či vědomostních akcí se snažíme rozšiřovat naši nabídku. V květnu naši klienti přijali pozvání na Sportovní hry, které pořádal Domov Důchodců Černožice. Naš Domov úspěšně reprezentovaly paní Lelková, paní Rychtaříková a paní Fendeková. Nejenže naše sportovní družstvo bylo velmi úspěšné a při vyhlášení si paní Rychtaříková došla pro zlatou medaili a paní Lelková pro stříbrnou, ale užily si tak příjemný den ve společnosti dalších vrstevníků. Návštěvy okolních zařízení jsou vždy velkým přínosem nejen pro pracovníky, kteří se zde mohou inspirovat různými nápady na úpravu prostředí, činností pro klienty, ale dochází zde i k upevnění vzájemné spolupráce.

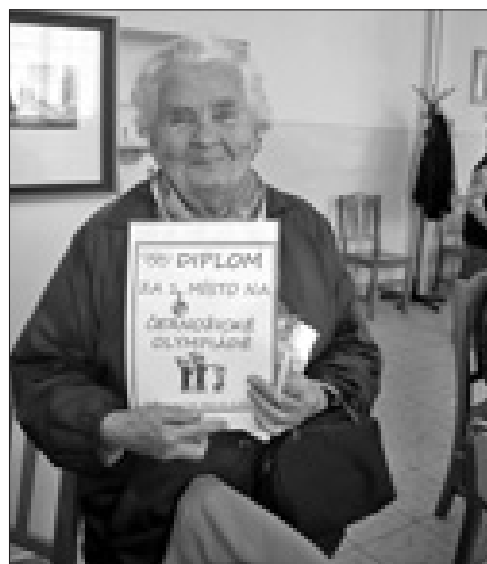
Klienti zase mají možnost navázat nové kontakty se svými vrstevníky nebo najít staré známé.

Z kulturních akcí se v květnu v Domově se zvláštním režimem v Palackého ulici konalo hudební vystoupení pod názvem „Za rok se vrátím“. Klienti se mohli zaposlouchat do písni populárního barytonu Milana Chladila. V podání interpreta Šimona Pečenky zazněly písně jako Borůvkový vrch, Granada, Za rok se vrátím, Jak je krásné lásku dát či Děti z Pyrea.

V době vydání červnových Chlumeckých listů také budeme znát výsledky soutěže „Šikovné ruce našich seniorů - pro radost a potěšení“, které se se svými rukodělnými výrobky účastní i klienti našeho Domova. Soutěž se koná v Lysé nad Labem v rámci výstavy Senior - Handicap ve dnech 11. - 14. 6. 2015.

Za kolektiv Domova

Kateřina Verřlová

Při sambě si jsme jistí v kramflecích

Smím prosit? Možná právě tato slova slyší **Karolína Nebeská** (11) od svého tanečního partnera **Daniela Masláka** (15) před každým vystoupením. Mladí chlumečtí talenti září na tanečním parketu při latinskoamerických tancích a sklízí jeden úspěch za druhým. Během našeho povídání jsme mluvili nejen o tancování. Dan s Kájou se s námi podělili o své zážitky a také se nám svěřili se svými sny. Zajímá vás, jestli už se jim někdy nechtělo na trénink? Nebo zda si musí držet štíhlou figuru? To a mnohem více se dočtete v našem rozhovoru.

Co vás přivedlo k tancování?

Dan: Začalo to úplnou náhodou před dvěma lety. Naše mamky se znaly a Kája byla tou dobou v přípravce a sháněla k sobě tanečního partnera. Mamky se spolu domluvíly, že bychom to spolu mohli zkusit. A už spolu tancujeme od září 2013.

Jaké byly vaše společné začátky?

Kája: Byla jsem ráda, že jsme se s Danem dali dohromady. Na první pohled se mi zdál kamarádský. Do teď jsou z nás velcí kamarádi.

Dan: To je pravda, sedli jsme si hned na začátku. Sice se občas spolu poštekáme, ale většinou je to kvůli zbytečným věcem. Ani jeden z nás nevydrží být dlouho naštvaný.

Kvůli čemu se hádáte?

Dan: Když už dojde k nějakým hádkám, většinou se to týká tancování. Třeba si navzájem něco vytkneme, řekneme si, co se povedlo a co zase ne. Tohle je spíš jenom takové dohadování. Více se ale dokážeme pohádat, když se rozhodujeme, na jakou soutěž pojedeme.

Kája: To je pravda, ale hlavní slovo mají stejně pořád mamky ☺.

Kde se učíte tancovat? A jak často trénujete?

Dan: Jezdíme do Hradce Králové do taneční školy TAK Dance KROK. S tréninky už je to trochu volnější, ale sna-

žíme se trénovat alespoň čtyřikrát týdně. Naši trenéři jsou z Prahy, takže si občas musíme udělat výlet i my za nimi.

Už se vám někdy stalo, že se vám nechtělo na trénink?

Dan: Už se to stalo víckrát ☺, ale vždycky jsme vstali a dokopali se k tomu. (Kája se usmívá a souhlasně přikyvuje ☺).

Jak často měníte taneční choreografii?

Dan: Máme spíš stálejší choreografii, se kterou jezdíme po soutěžích. S vlastními nápady také můžeme přijít, ale trenéři nám většinou řeknou, co a jak máme dělat. Takhle to máme bez starostí.

Který tanec vám připadá nejtěžší a který naopak máte rádi?

Dan: Nejtěžší mi přijde jive, protože je hrozně rychlý a jsou na něj i těžší variace. Zatančíme ho, ale je moc náročný. Na druhou stranu mám rád sambu - u ní se se můžu pěkně vyřádit.

Kája: Já mám ráda všechny latinskoamerické tance, ale jive ze všech nejméně - je opravdu těžký. A stejně jako Dan mám ráda sambu.

Musíte se hlídat při jídle, abyste si udrželi figuru?

Dan: Dlouho jsme to neřešili, ale teď bychom už s tím měli něco začít dělat. Oběma se nám moc nechce, ale kdybychom přibírali, nevypadalo by to na parketě dobře.

Jaký ze svých úspěchů považujete za svůj dosud nejlepší?

Dan: Určitě letošní Grand Prix v Hradci Králové, kde jsme byli ze všech soutěžících druhí a zároveň první z českých párů.

Kája: Vystoupení se nám moc povedlo a jsme šťastní, že to dopadlo takhle dobře.

Jaké máte plány do budoucna? Chtěli byste se tancem živit?

Dan: Určitě bych chtěl u tancování zůstat, lákala by mě trenérská kariéra.

Kája: Já bych se také chtěla tancem živit. Mým velkým snem je mít vlastní taneční školu.

Jaké máte pocity před a po vystoupení? Máte trému?

Dan: Trému mám už jedině před důležitým vystoupením. A po něm mě vždycky zmůže únava.

Kája: Mám to stejně jako Dan. Po vystoupení si vždycky prohodíme pár slov k vystoupení. Řekneme si, co se povedlo, ale co by bylo dobré ještě vylepšit. Na rozdíl od Dana nejsem kritická ☺.

Co na vašeho koníčka říkají spolužáci, učitelé? Podporují vás?

Dan: Ano, spolužáci nám moc fandí a už i učitelé o nás začali vědět. Od rodičů máme velikou podporu, i když nám stále nevěří, že v tancování chceme pokračovat dál ☺.

Kája: Podporuje nás spousta lidí z našeho okolí. Ale už jsem také zaslechla z úst jednoho učitele, že tanec není sport ☺.

Čemu dalšímu se kromě školy a tancování věnujete ve volném čase?

Dan: Moc volného času nemám, ale občas zajdu do fitka.

Kája: Kromě tancování ještě hraju na klarinet.

Lucie Jarůšková a Jan Kopřiva

Humor

Když Graham Bell vynalezl telefon, měl už tři zmeškané hovory od Jára Cimrmana.

„Proč jdeš vždycky na balkon, když tvá žena zpívá?“

„Aby si nikdo nemohl myslet, že ji biju.“

M. Permanová

**Církev
československá husitská
v Chlumci nad Cidlinou**
Vás zve,
u příležitosti 600. výročí
upálení Mistra Jana Husa,

**na pietní setkání
u památníku Mistra Jana Husa,
v neděli, 5. července 2015, v 9.30 hod.**

**Všichni jste srdečně zváni
na vzpomínkovou bohoslužbu
k 600. výročí
upálení Mistra Jana Husa
v Husově sboru,**

která se koná mimořádně v pondělí,
6. července 2015, v 9 hodin,
místo pravidelné nedělní bohoslužby.

Zprávy FK Chlumec n. C.

Trenéři FK Chlumec n. C. ve spolupráci s FAČR připravili pro školky a školy sportovní dopoledne „Můj první gól.“ Akce se moc vydařila. Děti byly spokojené a měly radost ze svých úspěchů v přípravných soutěžích.

Starším žákům se ve spolupráci s RMSK NB podařilo zvítězit na mezinárodním turnaji v Mnichově.

Muži „A“

trenér: Jan Kraus
realizační tým: Ladislav Heger, Martin Volný

Krajský přebor:

FK Chlumec n. C. - Kostelec n. O.	3:1
(Vopátek, Jelínek J., Kučera)	
Vysoká - FK Chlumec n. C.	1:3
(Jelínek J., Veselský, Jelínek D.)	
FK Chlumec n. C. - Lázně Bělohrad	2:0
(Hartman, Bráborec)	
RMSK NB - FK Chlumec n. C.	5:1
(Veselský)	
Jičín - FK Chlumec n. C.	0:0 PK 4:2

Muži „B“

trenér: Pavel Berger, Josef Hladík
realizační tým: Jaroslav Koza

Okresní přebor:

FK Chlumec n. C. „B“ - Hlušice	2:2
(Myška, vlastní)	
Lovčice - FK Chlumec n. C. „B“	2:3
(Hubený, Synek, Šusta)	
Myštěves - FK Chlumec n. C. „B“	4:1
(Kycelt)	

Garda

trenér: Zdeněk Mikšovský
realizační tým: Josef Hladík, Josef Strnad

SG Lázně Bohdaneč - SG Chlumec n. C.	3:3
(Kárník, Volejník L., Spejchal)	

SG Chlumec n. C. - SG Lázně Bohdaneč	7:3
(Divíšek 4, Kárník, Pavlásek P., Volejník R.)	
SG Ratboř - SG Chlumec n. C.	6:2
(Hubáček, Luňák)	

Dorost starší

trenéři: Milan Černý, Tomáš Lukeš, Josef Strnad

Krajský přebor:

Trutnov B - FK Chlumec n. C.	8:1
(Šafránek)	
FK Chlumec n. C. - RMSK NB	1:2
(Živný)	
Červený Kostelec - FK Chlumec n. C.	4:0
FK Chlumec n. C. - Třeběchovice	1:5 PK 4:5
(Houdek)	

Dorost mladší

trenéři: Milan Černý, Tomáš Lukeš, Josef Strnad

Krajský přebor:

FK Chlumec n. C. - Kostelec/Častolovice	6:1
(Šafránek 2, Matouš, Hanuš, Houdek, Hubený)	
Jičín - FK Chlumec n. C.	5:2
(Bareš, Šumský)	
FK Chlumec n. C. - Nové Město n. M.	2:6
(Hanuš, Šafránek)	
Olympia - FK Chlumec n. C.	8:0

Žáci starší

trenéři: Martin Fírbacher, Petr Kycelt, Tomáš Hrabík

Krajský přebor:

FK Chlumec n. C. - Kostelec/Častolovice	4:2
(Žahourek, Váňa, Doležal, Šimonič)	

Jičín - FK Chlumec n. C.	1:3
(Fírbacher 2, Stýblo)	
FK Chlumec n. C. - Nové Město n. M.	0:5
Olympia - FK Chlumec n. C.	8:0
(Fírbacher, Žahourek, Šimonič, Novotný)	

1. MÍSTO na mezinárodním turnaji ISAR CUP 2015

RMSK/CHLUMEC - Donersberg (GER)	1:0
(Fírbacher)	
RMSK/CHLUMEC - H.V.V. Hollandia (NIZ)	0:1
RMSK/CHLUMEC - Roosbach (GER)	7:0
(Cholasta 2, Vítek, Pokorný, Žahourek, Velich, Mates)	
RMSK/CHLUMEC - U.S. Davezieux (FRA)	1:0
(Fírbacher)	
RMSK/CHLUMEC - Aabenraa BK (DEN)	0:2
semifinále:	
RMSK/CHLUMEC - U.S. Davezieux (FRA)	1:0
(Fírbacher)	
finále:	
RMSK/CHLUMEC - H.V.V. Hollandia (NIZ)	2:2 PK 4:2
(Velich, Fírbacher)	

Kdo se zasloužil o tento úspěch:

Jakub Chlad, Honza Zahradníček, Ondra Mates, Filip Stýblo, Petr Janský, Oli Velich, Martin Kiec, Marek Vítek, Oli Žahourek, Vojta Pospíšil, Pavel Pokorný, Vojta Cholasta, Vojta Doležal, Vojta Kycelt, Richard Kuneš, Filip Fírbacher

Martin Fírbacher, Petr Kycelt, trenéři RMSK/FK CHLUMEC: Zájezd do Německa pro nás začal už v pátek, kdy jsme všichni absolvovali v Mnichově prohlídku Allianz arény, kde hraje své zápasy slavný Bayern. To byl pro kluky silný zážitek. Samotný turnaj byl velmi solidně zorganizován, vše fungovalo, jak mělo, a veškeré problémy se okamžitě řešily. Byli jsme rádi, že jsme mohli poznat také soupeře z jiných zemí a utkat se s nimi. Vítězství si velmi ceníme, zvláště po tom, co jsme ve finále doslova vstali z mrtvých. Pro nás všechny to byl silný zážitek. Věříme, že si to všichni skvěle užili, a děkujeme všem účastníkům zájezdu za vzornou reprezentaci naší země i obou spřátelených klubů a měst.

Žáci mladší

trenéři: Vladan Kárník, Zdeněk Kříž, Michal Jansa, Tomáš Vlasák, Kamil Mlynář

Krajský přebor:

Chlumec/RMSK - Jičín	2:1
(Kříž V. 2)	
Chlumec/RMSK - Jaroměř	6:0
(Řezáč 2, Dvořák, Šimon, Jansa, Černovský)	
Chlumec/RMSK - Jičíněves	5:2
(Kříž V. 3, Řezáč, Černovský)	
Chlumec /RMSK - Černilov	1:1
(Řezáč)	
Chlumec/RMSK - Jaroměř	6:0
(Kopřiva 2, Řezáč, Jansa, Mandát D., Mandát M.)	
Chlumec/RMSK - Černilov	3:1
(Mandát D., Dvořák, Jansa)	
Chlumec/RMSK - Nový HK	1:3
(Kárník)	
Chlumec/RMSK - Olympia HK	4:1
(Šrejber 2, Jansa, vlastní)	

Chlumec/RMSK - Jičíněves	10:0
(Kříž V. 3, Kopřiva 2, Šrejber 2, Řezáč, Kárník, Dvořák)	

Chlumec/RMSK - Jičín	0:4
-----------------------------	------------

Okresní přebor:

FK Chlumec n. C. B - Roudnice/Lhota	1:3
(Tichý)	
Předměřice - FK Chlumec n. C. B	6:3
(Tichý 2, Kárník)	
FK Chlumec n. C. B - Třebeš B	3:4
(Dvořák 2, Mandát)	
FK Chlumec n. C. B - FC HK dívky	4:3
(Dvořák, Tichý, Kárník, Mandát)	

Přípravka starší

trenéři: Michal Semeneč, Libor Schmidt, Ladislav Heger

Krajský přebor:

Chlumec/RMSK - Jičín	2:1
Chlumec/RMSK - Jaroměř	2:2
Chlumec/RMSK - Jičíněves	2:8

Chlumec /RMSK - Černilov	6:0
(Telvák 3, Černík, Žalský, Bolger)	
Chlumec/RMSK - Jaroměř	0:6

Chlumec/RMSK - Černilov	6:1
(Bolger 3, Smadiš, Kožíšek, Šimon)	
Chlumec/RMSK - Nový HK	4:2
(Bolger, Žůra, Šimon, Telvák)	

Chlumec / RMSK - Olympia HK	1:2
(Žůra)	
Chlumec/RMSK-Jičín	2:2
(Rozenek, Žůra)	

Okresní přebor:

FK Chlumec n. C. - Skřivany	5:3
(Binder, Dašek, ?)	

Přípravka mladší

trenéři: Martin Fírbacher, Radek Volejník

Krajský pohár:

FK Chlumec n. C. - SK Jičín	10:1
(Volejník J. 3, Volejník Š. 2, Zima 2, Kříž, Slavík, Kaloč)	

FK Chlumec n. C. - FKM Javorka 13:6
(Volejník J. 4, Slavík 3, Kaloč 2, Dašek 2, Volejník Š., Zima)

FK Chlumec n. C. - FK Nový Hradec Králové 7:6
(Reil 4, Dašek, Fírbacher)

FK Chlumec n. C. - TJ Třebechovice 9:5
(Reil 5, Volejník J. 2, Volejník, Kala)

FK Chlumec n. C. - TJ Třebechovice 5:1
(Reil 4, Zima)

FK Chlumec n. C. - SOKOL Třebeš 3:2
(Reil 2, Slavík)

FK Chlumec n. C. - FC Hradec Králové „B“ 14:4
(Fírbacher 4, Reil 3, Slavík 3, Kala 2, Zima, Dašek)

Přípravka mini

trenéři: Jitka Křížová, Milan Černý

Za FK Chlumec n. C., **Mgr. Vladan Kárník**

Omlouváme se všem autorům. Příspěvky byly redakčně kráceny. Další informace, foto a nekrácené příspěvky na <http://www.chlumecky-fotbal.com>

Můj první gól

Fotbalový klub Chlumec nad Cidlinou, ve spolupráci s Fotbalovou asociací České republiky a Krajským fotbalovým svazem, uspořádal v pátek 15. 5. 2015 v Chlumu nad Cidlinou velkou sportovní akci pro mládež: „Můj první gól“. Na umělé trávě v areálu pod sokolovnou se během dopoledne vystřídalo takřka 250 nadšených sportujících dětí, které si na deseti stanovištích vyzkoušely střelbu na branku, přetahování lanem, skok do písku, hru 4 na 4, tenis a další dovednostní soutěže. Všichni malí sportovci byli odměněni malým dárkem ve formě náramků, balónků, sladkostí, kartiček fotbalových reprezentantů a míčů pro školu. Patrony

akce se stal bývalý ligový hráč a mládežnický reprezentant Jan Kraus, který v současné době působí jako trenér FK Chlumec n. C., a také Filip Fírbacher, mládežnický reprezentant ČR a hráč FK Chlumec n. C. Speciálními hosty byli pánové Mgr. Michal Blažej - koordinátor celého projektu v ČR, Karel Havlíček - profesionální trenér mládeže a bývalý ligový hráč a Mgr. Vladan Kárník - radní města Chlumce n. C. pro sport a školství. Celou akci provázal mluveným slovem Martin Fírbacher, který byl zároveň hlavním organizátorem. Celá akce se velmi vydařila díky vstřícnému přístupu vedení všech mateřských i základních škol, zájmu paní učitelek, které s dětmi do areálu přišly, a také díky výbornému organizačnímu zajištění pořadatelů z FK Chlumec n. C.

Martin Fírbacher,
trenér mládeže

Velký úspěch FK Chlumec n. C. a RMSK Cidlina

Další z velkých úspěchů si připsaly fotbalové kluby FK Chlumec n. C. a RMSK Cidlina. Jejich hráč a také žák ZŠ Chlumec n. C., Filip Fírbacher, se v prvním květnovém týdnu dostal do reprezentačního výběru kategorie U 14 a zúčastnil se mezinárodního turnaje v nizozemském Eindhoven. Tým ČR se zde utkal s týmy Turecka, Skotska a Nizozemska. Filipa jsme se zeptali na pár slov:

1. Jak je vůbec možné, že hráč z Chlumce nad Cidlinou se dostane do nominace reprezentace, vedle hráčů Sparty, Slávie, Olomouce a dalších velkoklubů?

Už to, že jsem se ocitl v širší 32 členné nominaci, bylo krásné. To, že jsem mohl hrát v Nizozemí, byl pro mě sen a moc si toho vážím. Trenéři mě tam zařadili asi na základě mých výkonů v žákovské lize a také v mezikrajských soutěžích výběrů, kde se mi docela dařilo.

3. Jak se Ti dařilo?

Myslím, že to nebylo nejhorší. Se Skoty jsem odehrál celý zápas. Ve zbývajících dvou zápasech jsem vždy naskočil do druhé půle. Branku jsem nevstřelil.

4. Měli jste čas poznat v Nizozemí také něco jiného než fotbal?

Bylo to náročné. V pěti dnech tři zápasy, tréninky, taktické porady. Přesto jsme jeden den navštívili Amsterdam a ten se mi moc líbil.

5. Co Tobě samotnému ten týden dal?

Poznal jsem, že v Evropě se hraje trochu jiný fotbal, než u nás. Hrál se ve vyšší rychlosti, každý zápas byl plný osobních soubojů. Byl to pro mě velký zážitek zažít to vše na živo, nastupovat v reprezentačním dresu, nebo zpívat před zápasem hymnu. Teď už vím, na čem mám pracovat, a budu dělat vše pro to, abych v reprezentaci nebyl naposledy.

Martin Fírbacher

2. Jak probíhal samotný reprezentační týden?

Sešli jsme se v Praze na hotelu, kde jsme dostali reprezentační oblečení. Poté jsme trénovali v Praze na Strahově a ráno jsme odjžděli do Nizozemí. Tam jsme sehráli tři utkání. Se Skotskem jsme prohráli 1:3, s Turky 0:2 a s domácími 1:4.

Inzerce

KONEC VÁLKY V EVROPĚ

V neděli 6. května 1945 na východní frontě vojska 2. běloruského frontu obsadila Garz, Putbus, Bergen, Sassnitz na ostrově Rujana a svazky 1., 2. a 4. ukrajinského frontu, včetně jednotek 1. čs. armádního sboru, zahájily pražskou útočnou operaci s cílem porazit silné německé uskupení skupiny armád Mitte maršála Schomera, pomoci bojujícím českým povstalcům v jednotlivých ohniscích odporu, zejména v Praze a dovést vojenské osvobození Československa.

Velitel 1. ukrajinského frontu maršál Koněv ve svých pamětech uvádí: „V noci se jako naschvál spustil liják. Tma jako v pytli, pod nohama čvachtanice a bláto. Za takových podmínek se útočí těžko a orientuje se ještě těž. Hitlerovci kladli všude tuhý odpor, zejména na levém křídle... Celý den vyvíjela německá vojska zoufalé úsilí, aby nás zadržela. Postoupili jsme za noc jenom o 10 až 12 kilometrů... u Gordova pronikla naše vojska o 23 kilometrů... Za normálních podmínek bychom se mohli plně spokojit s tím, čeho bylo dosaženo. Ale když jsem uvážil situaci v Praze, kdy byla každá hodina drahá, vyzval jsem všechny čtyři velitele armád, Gordova, Rybalka a Leljušenka, aby zrychlili tempo útoku.“ Jednotky 4. ukrajinského frontu v té době vítězně zakončily ostravskou operaci a zapojovaly se do operace pražské. V jejím rámci jednotky 60. armády osvobodily Krnov, 1. gardové armády Nový Jičín, Příbor, Frenštát pod Radhoštěm. Vojska 18. armády, k níž patřily jednotky 1. čs. armádního sboru, osvobodila Rožnov pod Radhoštěm a Valašské Meziříčí. Druhý ukrajinský front toho dne zakončil bratislavsko-brněnskou útočnou operaci a jeho 40. armáda osvobodila Holešov.

Na západní frontě 6. května americká 3. armáda jednotkami 5. sboru generála Huebnera vstoupila do Plzně. Generál Eisenhower veliteli 3. armády generálu Pattonovi nařídil k jeho velkému rozladění, aby zastavil další postup své armády do nitra Čech. K této armádě se již připojil i československý kombinovaný oddíl v síle sto padesáti mužů pod velením pplk. A. Sítka, vyslaný se souhlasem maršála Montgomeryho

československou obrněnou brigádou od jednotek nasazených k obléhání válečného přístavu Dunkerque, aby se symbolicky účastnil amerického osvobození Československa. Jeho příslušník podporučík Sommer, pověřený funkcí styčného důstojníka, dorazil s předstihem do Plzně a ihned se snažil zajistit postup oddílu na pomoc bojující Praze. Telefonní spojení s Prahou fungovalo. Byl navázán kontakt s povstaleckým velitelstvím Bartoš. Jeho představitel Sommerovi vylíčil situaci. Praha bojuje s drtivou přesilou německých vojsk. Potřebuje nutně pomoc. Podporučík Sommer se okamžitě obrátil na amerického operačního důstojníka z velitelství divize. Co se dozvěděl, ho zmrazilo. Americká vojska nesmějí překročit demarkační čáru. Nevěděl ovšem, že sám velitel 3. armády generál Patton kvůli tomu již včera volal svého nadřízeného velitele skupiny armád generála Bradleyho: „Musím se opravdu zastavit v Plzni? Nepustíš mě do Prahy? Proboha, Brade, ti vlastenci ve městě potřebují naši pomoc! Musíme si pospíšet!“

„Já sympatizuji s tebou i s vlastenci v Praze, Georgi,“ řekl Bradley, „ale mám přísné instrukce. Sověti žádají, abychom za žádných okolností nepřekračovali demarkační čáru.“ Nakonec slíbil, že ihned zavolá Eisenhowerovi, jestli se dá nějak pomoci Praze. Pattonovi bleskl hlavou nápad: „Co bys řekl tomu, kdybych se jednoduše dneska ztratil? A zatímco budu nezvěstný, moje jednotky vstoupí do Prahy? Já se přestanu skrývat a zavolám ti z telefonní budky v Praze. „Nápad se Bradleymu docela zamlouval, ale chtěl si přece jenom vyžádat Eisenhowerovo svolení. Toho 6. května po vstupu Američanů do Plzně vyzváněl ve štábu generála Pattona telefon. Ve sluchátku zvučel energický hlas generála Bradleyho: „Georgi, linie zastavení postupu pro pátý a dvanáctý sbor za Plzni platí. Navíc nesmíš, opakuji, nesmíš ani vysílat průzkum severovýchodně od Plzně dál než pět mil. I když si teď nepřeje žádné mezinárodní komplikace se Sověty.“

„Proboha, Brade,“ protestoval Patton, „myslím, že tak velký stát, jako je

Amerika, se v takovýchto naléhavých případech nemusí obávat nějakých mezinárodních komplikací.“ Bradley však nemínil o Eisenhowerových příkazech diskutovat a zavěsil. Podporučík Sommer zprostředkoval přímý telefonický rozhovor amerického plukovníka s povstaleckým velitelstvím Bartoš. Plukovník nemohl nic přislíbit. Ve vzrušené atmosféře si jeho vyjednávání s Prahou jeden z přítomných důstojníků vyložil tak, že americká armáda sice na sovětskou kategorickou žádost musí svůj postup zastavit, Češi však mohou vysílat dobrovolníky na pomoc Praze. Dal to vyhlásit městským rozhlasem a na plzeňském náměstí se začaly shromažďovat stovky mužů odhodlaných odjet do Prahy. Americký major ze štábu divize však jejich nadšení proti své vůli musel zchladit oznámením, že demarkační čáru oddělující americkou a sovětskou operační zónu nesmějí překročit ani žádní ozbrojení civilisté. Bylo to k vzteku. Kolik životů mohlo být v Praze ušetřeno, kdyby Američané a s nimi i dobře vyzbrojení vojáci československého kombinovaného oddílu pplk. Sítka a s nimi i čeští dobrovolníci z Plzeňska mohli už 6. května osvobodit Prahu. Sověti však s osvobozením spojovali i politický zisk, který nechťeli dát z ruky.

6. května večer přijel do sídla amerického štábu generála Eisenhowera v Remeši náčelník německého generálního štábu generál Jodl k jednání o podmínkách příměří. „Bylo ihned zřejmé,“ vzpomíná na tu událost Eisenhower, „že se Němci jen snaží získat čas, aby mezitím mohli odsunout co největší množství vojáků a civilistů z ruské fronty za naše linie. Ještě nyní se pokoušeli kapitulovat pouze na západní frontě a šli v této snaze tak daleko, že bez ohledu na můj nesouhlas hodlali zastavit palbu na Anglo-Američany. Před podpisem konečné kapitulace požadovali 48hodinovou lhůtu na vydání potřebných rozkazů svým jednotkám. Dal jsem jim na vědomí, že nepřistoupí-li okamžitě a bezvýhradně na mé podmínky všeobecné kapitulace, přeruším veškerá jednání, uzavřu frontu a zabráním, bude-li třeba i silou, dalšímu pohybu německých vojáků

i civilního obyvatelstva na západ. Nato se Jodl obrátil telegramem na Hitlerova nástupce velkoadmirála Dönitzte. Žádal ho o povolení přistoupit na úplnou kapitulaci s podmínkou, že boj bude zastaven za 48 hodin po podepsání kapitulací listiny. Protože by toto řešení očividně vložilo rozhodnutí o ukončení bojů do rukou Němců, odmítl jsem svůj souhlas a oznámil Jodlovi, že trvám na bezodkladném splnění svých podmínek.“

7. května 1945 ve 2 hodiny 41 minut v Eisenhowerově remešském hlavním stanu generál Jodl jménem vrchního velitelství německé branné moci podepsal dokument o kapitulaci. Za Eisenhowera jej stvrdil podpisem jeho náčelník štábu, za sovětské vrchní velitelství generál Susloparov. Jako svědek jej podepsal podnáčelník generálního štábu francouzské armády generál Savez. Kapitulace nabývala platnosti o půlnoci z 8. na 9. května. Dodatkem k dokladu o vojenské kapitulaci podepsal Jodl závazek, že se náčelník německého generálního štábu a velitelé pozemní armády, námořnictva a letectva dostaví v dobu a na místo, které určí sovětské vrchní velitelství a generál Eisenhower k formální ratifikaci bezpodmínečné kapitulace podepsané představitelům německého vrchního velení.

Když náčelník sovětského generálního štábu generál A. I. Antonov obdržel zprávu o kapitulaci v Remeši, pozval si do své pracovny náčelníka operační správy a svého zástupce generála S. M. Štemenka. Dal mu přečíst dopis šéfa americké vojenské mise Deana tlumočící prosbu prezidenta Trumana, aby maršál Stalin dal svůj souhlas k vyhlášení kapitulace Německa dnes v 19 hodin moskevského času. „Spojenci na nás tlačí,“ řekl mu na vysvětlenou. „Chtějí, aby se celý svět dozvěděl, že německá fašistická vojska kapitulovala před nimi a ne před Sovětským svazem.“ Vzápětí byli oba povoláni do Kremle. „V pracovně J. V. Stalina,“ vypráví Štemenko, „jsme kromě něho zastihli také členy vlády. Vrchní velitel se jako obvykle pomalu procházel po dlouhém koberci. Celé jeho vzezření vyjadřovalo krajní nespokojenost. Totéž jsme pozorovali na tvářích ostatních přítomných. Diskutovalo se o kapitulaci v Remeši. Vrchní velitel přemýšlel nahlas

a vyslovoval své závěry. Spojenci připravili jednostrannou dohodu s Dönitzovou vládou. Taková dohoda znamená nedobré spolky. Kromě generála Susloparova nikdo ze sovětských státních představitelů v Remeši nebyl. Vypadalo to, že před naší zemí nikdo nekapituloval, třebaže jsme právě my nejvíce trpěli hitlerovským vpádem a nejvíce jsme přispěli k vítězství tím, že jsme zlomili páteř fašistickému dravci. „Od takové kapitulace možno očekávat špatné následky. Dohodu podepsanou v Remeši“, pokračoval J. V. Stalin, „nelze zrušit, ani ji však nelze uznat. Kapitulace se musí stát nejdůležitější historickou událostí a musí být přijata ne na území vítězů, ale tam, odkud fašistická agrese vyšla - v Berlíně. A to nikoliv jednostranně, ale závazně vrchním velením všech zemí protihitlerovské koalice. Ať ji podepíše někdo z pohlavářů bývalého fašistického státu, nebo celá skupina nacistů zodpovědných před lidstvem za všechny zločiny hitlerovců.“ J. V. Stalin skončil úvahy, obrátil se na nás a zeptal se, může-li soudruh Žukov najít vhodnou budovu pro slavnostní podepsání aktu o bezpodmínečné kapitulaci fašistického Německa v Berlíně. V průběhu rozhovoru jsme s Antonovem pochopili, že J. V. Stalin a V. M. Molotov se již s představiteli spojenců dohodli, že procedura v Remeši bude považována jen za předběžnou kapitulaci. Spo-

jenci souhlasili s tím, že není třeba dále věc odkládat, a stanovili slavnostní podepsání aktu o kapitulaci v Berlíně na 8. května.“ Představitel vrchního velení sovětských vojsk a velitelem sovětského okupačního pásma v Německu byl jmenován maršál Žukov.

Toho 7. května stotisícová německá 12. armáda generála Wencka, bojující proti sovětské armádě v prostoru Magdeburgu, překročila Labe a přešla do amerického zajetí. V urputně bojující povstalecké Praze se již v časných ranních hodinách jednotky 1. divize Ruské osvobozené armády generála Vlasova, které jí pod velením generála Buňačenko přispěchaly na pomoc, zaujímaly postavení podle plánu ranního útoku. Povstalci jim pomáhali orientovat se v pražských čtvrtích. Začínalo svítat. Na velitelství Bartoš zaznamenal hlášení: „Časně ráno po společném náporu na kasárny v Motole se německá posádka vzdala. Zbraně byly předány a část, šedesát pušek, několik lehkých kulometů a dvacet pancéřových pěstí, jsme dostali k doplnění naší výzbroje. Bohužel většinu zbraní si vlasovci ponechali.“ V půl sedmé je hlášen postup vlasovců přes Karlov na Fügnerovo náměstí a Vinohrady. Ve Štěpánské ulici skupina ruských důstojníků žádá spojení s vojenským velitelstvím povstalců. V 8:47 se na pankráckém Soudním náměstí a v Linecké ulici po

Inzerce

urputném boji vzdala vlasovcům početná skupina německých tanků. Okolo desáté povstalci společně s vojáky Vlasovových jednotek vyčistili prostor Pankráce. Kolem poledního vlasovci obsazují Bílou Horu a vnikají do obory Hvězda. Zatím nastal zvrát na Pankráci. Jednotky SS s podporou tanků přešly do útoku. Vlasovci se ocitli v tísni. Žádají o pomoc. Ztratili na tři sta mužů. Velitel jejich 1. pluku nařizuje svým

vojákům stáhnout se na levý břeh Vltavy a bránit mosty. Jeho dělostřelectvo ostřeluje Hradčany.

Vlasovci tedy bojují společně s povstalci. mají i značné ztráty. V Ruzyni dostali Němce do úzkých. Požadují jejich bezpodmínečnou kapitulaci. Mezi Lahovicemi a Velkou Chuchlí zastavili sedm německých tanků s oddílem SS. V prostoru Cibulky ostřelují nepřátelská kulometná hnízda a připravují noč-

ní útok. Už za tmy se urputně bojuje na Vyšehradě. Vlasovci drží železniční most a v součinnosti s povstalci přinutili Němce k ústupu. Pankrác je však pod silným tlakem vojsk SS s šesti až osmi tanky. Povstalcům i jednotkám vlasovců se je podařilo zastavit za cenu značných ztrát. Ráno zřejmě dojde k rozhodujícímu boji.

Dokončení příště
Karel Richter

6. červenec 1415 - 2015

600. výročí upálení Mistra Jana Husa (Pražské fragmenty)

Císař Karel IV. „Otec vlasti“ zemřel 29. listopadu 1378. Po jeho smrti se začala projevat, nejen v sídelním městě koruny české v Praze, krize, která se vyznačovala markantními až propastnými společenskými rozdíly. Na jedné straně to byla chudoba prostého lidu a na straně druhé přepych s rostoucím bohatstvím obchodníků, šlechty a prelátů. Tato společenská vrstva patriciátu se snažila zmocnit vlivu nad řemeslnou výrobou. Potřebné finanční prostředky byly půjčovány na vysoké úroky cechovním řemeslníkům a navíc se projevoval enormní zájem o ovládnutí dodávek surovin i obchodu s hotovými výrobky.

Na rozdíl od svého otce byl jeho syn a nástupce, král Václav IV., více nakloněn rozvoji a posilování úlohy cechů, jejichž utvářením se řemeslníci snažili bránit nekontrolovatelné zvůli pražského i německého patriciátu. Ani dílčí úspěchy postupného rozvoje cechů však nezabránilly patriciátu v ovládnutí městského trhu, což se projevovalo diktováním výše cen zboží, zneužíváním okamžité situace na trhu k podvodným činnostem s cílem dosáhnout maximálního zisku bez ohledu na ostatní okolnosti. Toto bezostyšné a kořistnické chování i „způsob podnikání“ podněcovaly proti pražskému patriciátu všeobecný lidový odpor.

Jan Hus (narozen kolem roku 1370 v Husinci), který od roku 1398 vyučoval na pražské univerzitě, již od počát-

ku svého působení v Praze se stavěl na stranu prostého městského lidu a odvažně poukazoval na jeho všeobecné ožebračování. Jeho slova a myšlenky plně vystihují, co se v této době dělo a konalo ve jménu obohacení a zisku: „Jeden bohatý lichevník zasáhne i prodává, jakož chce; neb máje mnoho peněz, zadrží, dokud chce, kupí. A tiem hyne Praha, že několika lakomých bohatův, jakož chtěje, tak v kupi cenu posadí neb, že sami z jiných zemí vozí a nesú, prodaje, jakož chtějí říci, že kupě nepřijde a že jím málo jest. A vzkáží svým tovaryšům do Benátek a jinam, aby jim psali, že draho jest v Benátkách; a když odpíší jim, tehdy ukazuje jiným, aby je zastrašili a k trhu jich popudili“. Jan Hus v těchto několika větách stručně, ale výstižně shrnul a pravdivě popsal situaci i postavení prostého městského lidu.

Vlivem rostoucí moci pražského řemeslnictva, které se stávalo samostatnou a vlivnou společenskou vrstvou, dochází koncem 14. století k rozkvětu a specializaci řemeslné výroby a ke stoupajícímu významu peněz - pražského groše, což krátce, ale výstižně charakterizuje současný verš: „Groš, jenž jest všech věcí cena a pohodlná všem otměna“. Ne všichni však měli dostatečný přístup k penězům a výrobním prostředkům, a tak vznikala městská chudina, která v této době představovala zhruba až 50% všeho obyvatelstva. Zde se

začal rodit potenciál příštích revolučních nálad a lidových povstání.

Mladý král Václav IV. zdědil po svém otci rozsáhlá území, korunu českou i korunu německou, ale nezdědil otcovu bezvýhradnou náklonnost k církvi a prelátům. Za své vlády se nevyvaroval přímých střetů s oficiálními představiteli církve kvůli papežskému schizmu (dvojvládí papežů - v Římě Urban VI. a v Avignonu Kliment VII.) a dále také s lokálními církevními hodnostáři v českých zemích z důvodů jejich nezávislosti a touhy po bohatství a rostoucímu odporu proti královskému majestátu. V roce 1393 dal Václav IV. z uvedených pohnutek zatknout pražského kněze a pohnal jej před svůj soud. Toto jednání a postup královských úředníků verbálně i klatbou napadl tehdejší pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, na což král 20. 3. 1393 reagoval zatčením a uvězněním dalších čtyř arcibiskupových rádců. Mezi těmito byl také generální vikář arcibiskupa - Jan z Pomuku, který králi v průběhu zatčení i věznění odporoval, odmlouval a vzpurně se choval. Jan z Pomuku následkem výsledků a mučení zemřel a jeho tělo, svázané do kozelce, bylo ještě téhož dne večer vhozeno do Vltavy. Nikdo v té době netušil, že za 300 let po této události papež prohlásí tohoto církevního hodnostáře za světce pod jménem Jana Nepomuckého a vládnoucí rod Habsburků bude jej vydávat za národního mučedníka - světce doby

temna. Konec 14. a začátek 15. století neznamenal ve vládnutí Václava IV. klid a pokoj. Musel se potýkat s českým panstvem, které usilovalo o posílení vlivu moci a dokonce 8. 5. 1394 v Králově Dvoře u Berouna byl král zajat a následně vězněn na Pražském hradě. Za cenu slibu svěřit nejvýznamnější zemské úřady panstvu byl po vleklých jednáních propuštěn. V roce 1400 byl čtyřmi německými kurfiřty sesazen z německého trůnu. Problémy ani po tom neustály, Václav IV. byl 6. 3. 1402 opět zajat a s vědomím i podporou jeho bratra, uherského krále Zikmunda, který se zmocnil pražských měst, byl vězněn v Praze a ve Vídni. Šťastnou náhodou se mu podařilo uprchnout a s pomocí věrných rytířů i některých měst (např. Kutná Hora, Nové Město Pražské) se o Vánocích 1403 vrátil zpět do Prahy.

Obecnou náladu tehdejší pohnuté doby opět Jan Hus vystihuje objektivně v dalším své citátu - „Čechové jsou bídnejší než psi a hadi, protože pes hájí lůžko, na němž leží, a kdyby jiný pes ho chtěl odehnat, bojoval by s ním a had tolikrát, nás však Němci utiskují a zabírají úřady v Čechách a my mlčíme. Čechové v království českém mají býti podle zákonů, ano podle zákona božského a přirozeného, první v úřadech, jako Francouzové v království francouzském a Němci ve svých zemích, aby Čech řídil poddané své Němci německé“. Hus svým osobním postojem nabídal k boji proti cizákům, posiloval národní uvědomění a měl při tom na mysli především vojsko německých feudálů, patriciátu i panskou jednotu.

Církev v té době byla nejbohatším feudálem a tato pozice spolu s vidinou tučných zisků a bohatství vedla k tomu, že mezi kněze se dostávali lidé po těchto „světských“ statcích toužící. Kromě toho nebylo výjimkou, že představitelé církve vedli prostopášný a nemravný život a celkově se chovali v naprostém rozporu s tím, co z kazatelen kostelů hlásali z Pisma svatého veřejnosti. Tato skutečnost nebyla lhostejná některým poctivým kazatelům, mezi něž patřil již v roce 1364 „ohnivý kazatel“ Jan Milič z Kroměříže, který kázal česky. Ten byl pro svá kázání několikrát odsouzen světským i papežským soudem a vězněn, zemřel v roce 1374. Na jeho kázání posléze navázal i Jan Hus, který současný stav v církvi zhodnotil ná-

sledujícím výrokem: „A že zboží vždy přibývá duchovním, proto také žákovi a kněží přibývá, neb každý chce lehko živ býti a zbohatiti“. Pražské fary byly zajímavým a hlavně tučným soustem pro dravé preláty, a tak se koncem 14. století stávalo, že mezi faráři byli i tací, „jenž nebyli by hodní sviní pastí“, jak doslovně napsal Jan Hus.

Mistr Jan Hus v Praze

V poslední dekádě 14. století sílilo mezi českými řemeslníky a živnostníky hnutí za vybudování bezpečného a důstojného místa pro reformní kazatele českého jazyka, které vyvrcholilo v roce 1391, kdy byla zbudována kaple zvaná Betlém. Tato stavba byla více přednáškovým sálem než klasickou kaplí a byli zde výhradně vydržováni čeští kněží. Betlémská kaple byla založena péčí bohatého staroměstského kramáře (obchodníka) Kříže a významného dvořana krále Václava IV., rytíře Jana (Hanuše) z Mühlheimu. Kramář Kříž poskytl pozemek pro stavbu a dvořan Hanuš zřídil nadání (hmotné zabezpečení) pro českého kazatele. Z popudu žáků Miliče z Kroměříže a Matěje z Janova dal dvořan Hanuš nové kapli biblický název Betlém - tedy „dům chleba“, aby ji představil jako místo syčení křesťanů duchovním pokrmem - slovem božím. Duchovní správce kaple byl povinen především dvakrát denně česky kázat pro obecný lid v každém církevním slavení dne. V době adventní a postní kázal pak jen ráno, aby věřící nezdržoval od návštěvy bohoslužeb v jejich farnostech. Kaple byla zasvěcena památce „Nevíňátek“ či „Mládětek“, tedy novorozenat, pobitých králem Herodem, jejichž svátek byl slaven 28. prosince. Kramář Kříž se stal mecenášem kaple jako obdivovatel Miličův. Dvořana Hanuše, pocházejícího ze slezské Vratislavi, zjevně k myšlence duchovní kultivace českého prostředí přivedla jeho manželka, česká šlechtična Anna Zajícovna z Hazmburka. Povinnost vydání listiny na tři mistry z Karlovy koleje, rodem Čechy. Činnost kaple byla podporována četnými odkazy a postupně při ní vyrůstala i kolej pro české studenty. Dispozice kaple představovala nečleněný sál o rozloze 798 m² a tato prostora pojala až 3000 posluchačů, reprezentujících v té době asi 1/13 oby-

vatel všech pražských měst. Kaple se nacházela v té části Starého Města, kde žilo velké množství česky mluvícího obyvatelstva a byla situována i do blízkosti bývalého centra Miličova reformního úsilí nazývaného dříve Jeruzalém. Činnost Betlémské kaple tak propojovala mecenášství českých dvořanů krále Václava, kriticismus představitelů českého univerzitního národa a české pražské měšťanské prostředí s odkazem reformního díla Miličova. (V dalším sledu let kaple vystřídala řadu jiných určení, zchátrala a roku 1786 byla proto zbořena. Znovu vybudována byla v 1. polovině 50. let 20. století jako památník husitského hnutí. Obnovená kaple slouží také jako slavnostní aula některých vysokých škol v Praze).

K pochopení významu a účelnosti vybudování takového místa jakým byla Betlémská kaple, je třeba si uvědomit, že ve 14. století církev ovládala veškerou vzdělanost, školy, umění, právo a všeobecně ještě neexistovala možnost šíření zpráv, sdělení a informací tiskem či jiným hromadným způsobem. Pak tedy kazatelna byla jediným místem, kde se zprostředkovávalo spojení obecného lidu s mysliteli a současně se vytvářelo i formovalo veřejné mínění. Lidové kazatelé užívali citátů z bible k tomu, aby posluchačům komentovali a osvětlovali aktuální události, které se dotýkaly bezprostředně jejich žití. Před příchodem Jana Husa do Betlémské kaple se zde vystřídalo několik kazatelů (např.: Jan Protiva z Nové Vsi, Mikuláš z Drážďan a další).

Do všeobecné známosti a současně nejvýznamnější historické etapy své existence Betlémská kaple vstoupila dne 14. března 1402, kdy se zde poprvé na kazatelně objevil Jan Hus, kterému v té době byl třicet jeden rok. Hus, který byl původem z jižních Čech, již jako student a dále jako učenec a kazatel se plně sžil s pražským prostředím. O bezostyšné ziskuchtivosti církve svědčí další z jeho citátů: „Když jsem byl žákem a zpíval jsem s jinými virgílie, tak sme zpívali, jedné abychme odbyli; neb jiní sú penízebrali a námi zavláčili i zaorali“.

Hus počal promýšlet cestu nápravy církve a jeho postoj byl ovlivňován reformátorskými myšlenkami předchůdců, k nimž patřili zejména rakouský kazatel Konrád Waldhauser, Jan Milič a Matěj z Janova. Nejvíce podnětů však

Hus našel v díle anglického myslitele a učenice Jana Viklefa. Viklef byl mezi univerzitními profesory znám již dříve a vlivem snátka princezny Anny (sestra Václava IV.) s anglickým králem Richardem II. pronikala snáze a častěji do českých zemí anglická literatura a spisy. Hus s nadšením četl britkou kritiku církevních zlořádů, kterou právě Viklef shmul do svých spisů a která byla v naprosté shodě se stavem v církvi, vládla v českých zemích. Hlubku a pravdivost Viklefových slov komentoval: „O Viklef, Viklef nejdnomu ty hlavu zvikleš!“. Po smrti byl Viklef z pochopitelných důvodů církví prohlášen za kacíře a jeho spisy odsouzeny.

Čeští univerzitní profesori se však prohlásili za Viklefovy stoupence a nejinak tomu bylo i u Mistra Jana Husa. Hus na kazatelně v Betlémské kapli nejenže veřejně hlásal Viklefovy názory o hříšné církvi, ale navíc připojoval kritické poznámky a srovnání z reálného života. Pranýřoval mnichy, preláty a celkové chování církve a nezastavil se ani před světskou mocí s kritikou panstva, ale stranou jeho kritiky nezůstaly ani

ty skupiny obyvatel, které žily na okraji společnosti zahálčivým a všeobtěžujícím způsobem života bez snahy poctivé obživy. Nelze se tedy divit tomu, že do Betlémské kaple v krátkém čase začaly proudit davy pražského řemeslnictva, chudiny a ostatního prostého lidu, ke kterým Hus, nadaný darem rétorické srozumitelnosti, mluvil tak, aby mu všichni porozuměli. Husova popularita vycházela z kritických útoků proti všeobecnému feudálnímu útisku - viz citát: „*Neboť běda, svěští páni předstírajíce nouzi, drou své poddané berněmi. A což ještě zavržitelnější, preláti, církve jako papežové, arcibiskupové, arcijáhni, opati, probošti kanovníci a jejich nohsledové, prchajíce před nezáměstností, d'ábelsky vydírají příspěvky podle své libosti*“.

V roce 1403 nastoupil do arcibiskupského úřadu Zbyněk Zajíc z Hasenburka, kterému v té době bylo teprve 25 let. Původní záměr tohoto arcibiskupa byl opřít se o učení Husovo a s jeho pomocí provést nápravu pražského kléru. Ovšem i v tomto případě platilo, že když dva dělají totéž, není to totéž.

Arcibiskupova představa byla, že se napravit církevní zlořady, ale podmínkou bylo, aby se zachoval majetek a moc církve. Hus však brojil proti majetku a bohatství církve a chtěl ji učinit takovou, jaká prý byla v době Kristově. Spor nastal i kvůli Viklefovým spisům a jeho učení. Arcibiskup Viklefa zakázal a nařídil všechny spisy a traktáty shromáždit v biskupském dvoře, kde později byly likvidovány. Hus sice spisy odevzdal, ale odmítl přerušit kazatelskou činnost, a dokonce se o tom radil se svými posluchači - s pražským lidem: „*Hle - odvolal jsem se proti rozkazům arcibiskupovým a nyní se odvolávám - chcete přece stát se mnou*“. Odpověď zněla: „*Chceme a stojíme*“. Tímto rozhodnutím, kterým se Hus vzepřel světské a hlavně církevní moci, v podstatě nastolil nový reformační směr a založil základy k posílení myšlenky vzniku všeobecného lidového hnutí.

Dokončení příště

podle literárních
a internetových podkladů
sestavil **František Holík**

Inzerce

Husův kámen (dokončení)

V roce 1872 byl Husovi postaven první pomník v Čechách z dílny Antoina Suchardy. Potom snad pomníky

v Sarajevu zastřelili arcivévodu Františka Ferdinanda s chotí a císař František Josef vyhlásil Srbsku válku, která

dit daleko. V Pardubicích si objednali Husův pomník od nejvýznačnějšího z umělecké rodiny Suchardů a neměli ho z čeho zaplatit. Pomník nepostavili a navíc vznikla zápleťka pro advokáty, když umělec v roce 1916 zemřel a dědici se hlásili o své podíly. Chlumečtí se rozhodli o skromnější řešení. K Husově počtě vztyčí mohylu, kámen. Ostatně v Kostnici byl také na místě Husova upálení a stejného osudu Jeronýma Pražského umístěn bludný kámen a osazen pamětní deskou. Kámen byl objednán u pardubického stavitele Kruliše, který však odpověděl, že nemá k dispozici lom, který by mohl kámen dodat. K zajímavostem doby jistě patří, že stavební rada Kruliš patřil k podporovatelům průkopníků létání v Pardubicích, Ing. Kašpara, Čiháka a spol. Kdo nakonec kámen přivezl, zatím nevím, ale ke dni 500. výročí upálení Mistra Jana Husa byl dodán a umístěn při chodníku U Starého hradu. Přesné místo se mně také nepodařilo zjistit, ale nejspíš to bylo blízko domu čp. 22/I, protože se současně zrodila iniciativa vysázet právě od tohoto domku lipovou alej do Kladruhu. Od vybudování Husova památníku, který byl nazýván Husův kámen,

Husův kámen byl mezi Riegrovu a Sadovou ulicí přemístěn v roce 1918

v Nové Pace a Mekke kameníků, ve Vojicích. Prohlášení knížete Karla Schwarzenberga na zemském sněmu v roce 1889, že husité byli banda lupičů a žhářů, přimělo české vlastence k vyvolání iniciativy na postavení pomníku Janu Husovi v Praze cestou veřejné sbírky. Chlumecká radnice poslala 50 K, pomník byl nakonec odhalen až v roce 1915 u příležitosti 500. výročí Husova upálení. Pomník, který byl nyní restaurován, vytvořil Ladislav Šaloun. Toto výročí však přimělo mnohá města i menší obce k podobným záměrům. V roce 1914 se chlumečtí radní zúčastnili slavného odhalení Husova pomníku v Hořicích, který byl stejně jako pražský dílem Ladislava Šalouna. Dnes by potřeboval opravit kabát. Chlumečtí by měli zůstat stranou? Vždyť i v malém východočeském městě vyrostla řada vlastenců s Husovým jménem ve štítě. Tak se zrodila iniciativa i u nás. Peníze se také měly získat sbírkou mezi občany. Byl založen fond na Husův pomník. Ale snadno můžeme pochopit, že počet dárců byl velmi omezen. Navíc nám do toho

přerostla ve světovou. Rodiny neměly z čeho žít a jak by potom ještě mohly

Husův reliéf vytvořili žáci hořické kamenické školy

přispívat na pomník Jana Husa? Tam, kde pomník Jana Husa nestihli postavit ještě před válkou, doháněli to jen velmi těžko. Pro příklad nemusíme cho-

Vznikl nápis na zádi památníku již v r. 1915, nebo až po jeho přemístění?

se všechny pozdější oslavy Husova upálení konaly u tohoto památníku. Víím, že používat označení oslava u této pietní vzpomínky zrovna nesedí, ale tak by-

lo. Všiml jsem si, že současný pořadatel užívá termín pietní setkání, což jistě více vystihuje jeho smysl. U Starého hradu však památník dlouho nevydržel. Již v roce 1918 Okrašlovací spolek umístění označil za nevhodné a došlo k jeho přemístění na místo, které všichni známe, a natolik jsme si zvykli, že jsme k němu dokonce nevšimaví. Kámen a jeho umístění na původním místě vyčerpával celý fond zřízení na jeho postavení. V září 1915 byly uhrazeny všechny náklady a fond rozpuštěn. Náklady na přemístění památníku v roce 1918 byly již placeny z městské pokladny. Teprve při přemístění kamene na dnešní místo byl pod patronací hořické kamenické školy jejími absolventy vytvořen Husův reliéf v průčelí. Zda nápis na zdi pochází také až z roku 1918, nebo byl vytesán již v roce 1915, nevím. Přemístění památníku prováděl stavitel, inženýr Lehovce, kamenické úpravy místní kameník František Žáček. Všimaví návštěvníci hřbitova si jistě všimli označení celé řady náhrobků jeho jménem. Měl být také autorem bust Karla IV. a Jiřího z Poděbrad, později umístěných v parku u Nejsvětější Trojice. Bohužel je někdo zcizil. Nápad s osazením upraveného kamene na počest Jana Husa nebyl v Chlumci poslední. V roce 1921 tak učinili v Českém Brodě a možná i na jiných místech. Opět se mně nedostává místo, abych vyjádřil všechno, co jsem zamýšlel připomenout z událostí konaných na počest nebo ve jménu Jana Husa. Jednou z prvních upomínek bylo pojmenování ulice směřující do náměstí jeho jménem v roce 1899. Jeho jméno nese dodnes.

Setkání u Husova památníku nebyla konfesní záležitostí, neorganizovala je žádná církev, ale opravdu, v nejčistším významu toho slova, veřejným setkáváním. Po válce, od vzniku okresního osvětového sboru, to byla tato veřejná, nepolitická a nekonesní organizace, která setkání u Husova památníku připravovala. Později ještě s tzv. pokrokovým souručenstvím. Ale zde již došlo k prvním rozkolům využívání husitských tradic k vlastním cílům zúčastněných pořadatelů. Někteří byli z pořadatelství vyloučeni. V roce 1920 byl hlavním řečníkem spisovatel A. M. Tůma - Patry a kronikář si postěžoval: „Oslava nebyla dobře organizována. Naše obecně-

stvo si ještě nezvyklo při veřejných projevech na pořádek a kázeň.“ K čemu to asi došlo, když si veřejnost stěžovala na mnoho nešvarů nové republiky a především hladověla? V dalších letech se hrávalo také divadlo, několikrát přišel průvod s hudbou, nebo byl směřován na František, kde hořel oheň. Slavnostní setkávání sjednocující národ pod jednu společnou ideu se však začalo vytrácet. Některé funkce společných národních slavností začaly přebírat oslavy vzniku republiky 28. října, nebo narození T. G. Masaryka. Průvody směřovaly k novým pomníkům. Z národa se vytrácela jednota Husova odkazu. Někteří ten odkaz považovali za naplněný zrodem nové Církve Československé, ale ani současnost to nepotvrzuje. Někteří staří vlastenci cítili, že nastoupená cesta nového Československa není ta, kterou přivedli na svět. Protože cítili nebezpečí, ale netušili odkud, inklinovali, podobně jako Václav Hrbek, k rodící se Národní obci fašistické (NOF) a národ je dlouho nechápal a možná nikdy nepochopil. Také oni byli dětmi Husovými a z jejich vlastenectví se zrodil nepěkný vřed mezi politickými stranami 1. republiky. V roce 1939 bylo pořádání Husových oslav téměř zakázáno, v následujících letech Protektorát zrušil státní svátky 5. a 6. července, příchodu věrozvěstů Cyrila a Me-

toděje a den upálení Mistra Jana Husa. Žádné slavení, musíme pracovat pro slávu a vítězství Vůdce. V oba dva významné svátky si národ může připomínat svou historii. Ode dne zřízení Husova památníku přece jen k malému posunu došlo. V roce 1915 by nebylo setkání kněží různé víry možné. V roce 1925 se také v Chlumci uskutečnil velký tábor lidu, když papežský nuncius Marmaggi demonstrativně opustil Československo na protest proti účasti státu, reprezentovanému prezidentem Masarykem na Husových oslavách. Katolická církev se s Janem Husem dosud zcela nevyrovnala. Na svém II. vatikánském koncilu připustila některé nové náhledy, umožnila o Husovi alespoň diskutovat, zejména cestou různých setkání českých a evropských teologů. Nová sblížení přineslo zejména v roce 1993 společné sympozium v Bayreuthu, v roce 1999 podobné setkání na papežské Lateránské univerzitě. Papež Jan Pavel II. vyjádřil lítost nad smrtí Jana Husa, ale k obnovení procesu s tímto mučedníkem, nebo jeho rehabilitací je v církevních katolických řadách daleko. Malým krůčkem je i to, že se na pietním setkání u Husova kamene sešli místní představitelé katolické, československé husitské a evangelické církve.

-ijv-

Inzerce

Chlumecké hospody v 19. století

Historii několika převážně zaniklých chlumeckých hospod krátce připomenul na stránkách Chlumeckého zpravodaje Josef Hartman v osmdesátých letech minulého století. Hospody, ve kterých se čepovalo před sto léty, jsem zmínil v Chlumeckých listech v roce 2012. Protože mně zůstalo v poznámkovém bloku z archivu několik zajímavostí ze života chlumeckých hospod a hospůdek a naposledy jsem je připomněl také mezi zajímavostmi z chlumecké policejní strážnice, ještě jednou se mezi štamgasty a pamětníky chlumeckých hospod vrátím. Začnu dobou, kdy chlumečtí „vý-

Počátkem osmdesátých let jsme měli na náměstí hospodu v č.8/I. Musíte si ale představit skromný přízemní objekt, který patřil paní Čeňkové, nikoliv ten, který zde stojí nyní. Vůbec platí, že dřívější hospůdky byly skromnější, hospodské stoly a lavice bytelné, hrubé konstrukce. Nejedna hospoda byla spojena s řeznictvím a také s hospodářstvím, a když host trochu přebíral, mohl skončit na měkkém hnojišti. S údržbou okolí měli v nejednom šenku potíže a nevyvarovali se dokonce pokut od místní policie, která na takové kontroly vycházela vždy za doprovodu členů místní samo-

Činnost hospod a hostinců usměřňovala vyhláška krajského úřadu v Jičíně z roku 1851. Byla závazná i pro chlumecké hostinské (SOKA Hradec Králové)

boři“ vydali policejní řád. Jistě si vzpomenete, že to bylo v roce 1886. Jen pro osvěžení paměti to bylo v roce, kdy v Čechách naplno vypukl spor o pravost Rukopisů, který našel odezvu i u nás, jak jsem připomenul vzpomínkou na advokáta JUDr. Hrbka. V Německu ve stejném roce uvedl do pohybu Karl Benz první automobil se spalovacím motorem, zatímco v Americe bláhově odhalili na Liberty Islandu Sochu Svobody. Dnešní hospody se však neobejdou bez další novinky roku 1886, jak jinak než z USA, limonády Coca Cola, kterou namíchal lékárník v Atlantě. Potom, že by neměla být zdravá! Ale vraťme se domů k chlumeckým hospodám, kde našim prapradědům jistě Coca Cola nechyběla. Pojednání jsem pro Chlumecké listy musel rozdělit do několika pokračování, což nebude vadit. Ani dnes bychom chlumecké hospody neobešli na jeden záprah.

Uprostřed městského rynku, kde se konaly trhy, byla hospoda Na Kopečku.
(Na snímku z archivu A. Fibigra vlevo)

správy. Poslední pivo v čísle 8 natočili na konci prvního desetiletí minulého století. Podle jednoho z dřívějších majitelů se zde říkalo U Matějí. Hned vedle byla hospoda a řeznictví pana Emanuela Bezprsky v č.p. 11/I., která nahradila na počátku sedmdesátých let 19. století zrušenou hospodu v sousedním domě č.p. 10. Z příspěvku o zajímavostech místní policie víme, že v domě u pana Bezprsky byla v devadesátých letech umístěna policejní strážnice. V roce 1908, kdy zde měl řeznictví Josef Liška, převzal jeho dílnu Bedřich Douda. Ten následně koupil celé stavení. Hostinského na nějaký čas vykonával ještě dřívější majitel. Řezník Douda provoz hospody postupně omezoval, ponechal ji nakonec otevřenou pouze o sobotách a nedělích, kdy se zde scházela parta štamgastů na mariášek (nebo jiné hry?), do roku 1930. Do náměstí potom zůstala holičská officína. Z řeznické provozovny nakonec zůstala jen prodejna. Jen několik domů dál v č.p. 16/I. šenkoval pan Hynek Vaníček v hospodě „Na Kopečku“. V ní se hostinskému narodil později oblíbený lékař z přelomu století MUDr. Josef Vaníček. Hospoda ale Vaníčkovým nepatřila. Ve velkém počtu hospod byl hostinský jen nájemcem, a ti se často střídali. Hospoda byla definitivně uzavřena v roce 1895. Se jménem hostinských Vaníček jsme se v Chlumci mohli setkat často, ale nešlo o příbuzné, jen shodu jmen. Vydáme-li se po stopě chlumeckého dragouna při cestě z hospody „Na Kopečku“ do kasáren, půjdeme uličkou U Starého hradu. Jen kousek od dnešní křižovatky s Perštyňskou ulicí, kde dříve stávaly stáje místní

jezdecké posádky s vojenskou strážnicí a po pravé straně téměř naproti ní byla v č.p. 25 Fleišnerova hospoda, zvaná také kasárenská kantýna. Byla ke kasárenskému dvoru nejbližší a současně průčelí je asi původnímu hodně podobné. Hospůdka proti kasárenskému dvoru přežila odchod dragounů z Chlumce a na mapě chlumeckých hospod bychom ji našli ještě za první republiky. Fleišnerovi byli židé, činnost hospůdky, dalších chlumeckých obchodů, ale také blízký konec jejich životů přišel s německými protektorátními zákony. Poslední majitelka Hermína Fleišnerová ukončila svou životní pouť v Osvětimi. Odchod posádky v devadesátých letech 19. století hostinským nebyl lhostejný, stejně jako obchodníkům s krmivem a jinými potřebami pro koně a místním řemeslníkům. V dobové zprávě se bylo v souvislosti se žá-

Naproti jezdecké vojenské strážnici byla hospoda v č.p. 25/I. Původní vyobrazení se zřejmě nezachovalo, na fotografii je současný stav starého objektu

dotí o snížení dávky z piva zaznamenáno, že odchodem posádky se v místních hospodách čepuje o 51 hektolitrů piva méně. Největší propad vykázal pan Nedvídek, majitel hospody „Na Růžku“: 8 hl. Někteří hostinští vykazovali po 5 hl, podobně jako Fleišnerovi. Od kasáren půjde naše cesta po starých hospodách v první městské čtvrti k Vlasákově hospodě č. 52/I. Ta přežila s přestávkami až do dnešních dnů. Patřila Vlasákovům, později Janu Procházce, ale zpravidla zde šenkoval nájemce. Počátkem osmdesátých let to byl Jan Voska. S ním bychom se v průběhu let setkali ve více chlumeckých hostincích, než zakotvil za mostem na hradecké silnici. Pokud vám jméno majitele připomíná spisovatelku Julii Vlasákovou, nemýlíte se. Sem opravdu přišla jako Julie Kahlesová z tehdejší pošty a odešla se jménem Vlasáková. Dnešním majitelem domu je Ing. Roman Vacek, který zde vybudoval minipivovar (starý chlumecký pivovar byl zrušen 1949) a místní pivo tak můžete opět ochutnat na místě jedné z nejstarších hospod. Také při této hospodě bývalo řeznictví, ve kterém prvorepublikový majitel Jan Procházka rozvinul uzenářskou výrobu. Přes ulici v č.p. 55/I. byla dlouho hospoda „Na Staré poště“, ačkoliv zde nikdy pošta nebyla. Měla, jako jedna z mála, v patře sál, ve kterém se také hrálo divadlo, a po založení Sokola zde cvičili místní borci. Prostoru zde mnoho neměli, a proto raději cvičili na zahradě. Již od třicátých let 19. století zde měli velkou atrakci, jaká široko daleko nebyla: kulečník. Hospodu dlouhá léta od roku 1836 vedli Jan a jeho syn František Kleinerové. Druhého z nich bychom zastihli u výčepu ještě v osmdesátých letech. Posledním oblíbeným hostinským byl Josef Jaroš. Na počátku třetí dekády minulého století byla zrušena. Obchody zde byly ještě dříve, ale nyní mohly být rozšířeny. Dům

koupil hodinář Edmund Kinšner. Další hospoda v osmdesátých letech byla v domě sousedícím s Jungmannovou ulicí v č.p. 61/I. Zde působil Čeněk Procházka. Hospoda přežila konec století a zanikla až počátkem minulého, kdy objekt zakoupila Marie Lišková a také zde zřídila obchodní prostory. Jen několik kroků nás dělí od radničního hotelu, který počátkem osmdesátých let měl v pronájmu František Vaníček. Radniční hotel měl jeden, nebo dva skromné hotelové pokoje. S nájemci radničního hotelu měl starosta dost starostí, ale méně než později se Střelnici. Hostinec zde byl od doby, kdy radnice byla postavena. Mělo to několik výhod, radní zde mohli začínat, nebo dokončovat své debaty o správě města, město mělo také stálý příjem za pronájem. Zajímavé zjištění bylo, když jsem v archivních spisech našel

Na fotografii vlevo je bývalý hostinec č.p. 61, kde koncem 19. století šenkoval Čeněk Procházka. Napravo domy obchodníků Kaliny a Olivy. (Foto archiv muzea Loreta)

prezenční listinu z jednání představených, které se konalo v roce 1851 v sousední hospodě č.p. 61/I. V tomto roce činil předpokládaný roční příjem z nájemného za radniční hospodu 240 zl. st., koncem stolení již 800 zl., splatných čtvrtletně dopředu. Z toho je vidět, že nájemci měli s placením potíže a navíc si kladli různé požadavky. Na dvoře byl postaven letní altán, kuželník a měšťané také několikrát iniciovali stavbu sálu. V sedmdesátých letech zde pod tlakem dymokurského pivovaru byla zřízena nová lednice (aby jejich pivo mělo správný říz), se kterou potom radnice zápasila po více než století, protože pivo asi mělo říz, ale zatopený sklep byl zdrojem nadměrné vlhkosti radniční budovy. Hostinec radní zrušili v roce 1912, místo lokálu zde byla veřejná čítárna.

Když jsme došli až k radnici, zastavme se u několika zajímavostí. O tom, že radnice musela vybírat od hostinských poplatky za jakoukoliv hudební produkci, jsem již psal v minulém příspěvku o chlumeckých hospodách. Radnice však v osmdesátých letech po vzoru jiných měst začala vybírat od hospodských tzv. pivní krejcar. V podstatě šlo o místní daň ze spotřebovaného piva, která byla podle zemských zákonů z roku 1866 a zákona o obcích 1864 příjmem místního rozpočtu. Místní hostinští se na místní zastupitele pro jeho zavedení velmi zlobili, stejně jako v ostatních městech, kde bylo postupně litery zákona vycházejícího ze znění říšského zákona po schválení zemským výborem využito. Pivní dávka činila v Chlumci opravdu 1 krejcar z litru vytočeného piva. Platilo se však také z litru vína 3 krejcar a z litru tvrdšího alkoholu 4 krejcar.

Pokračování příště
-ijv-

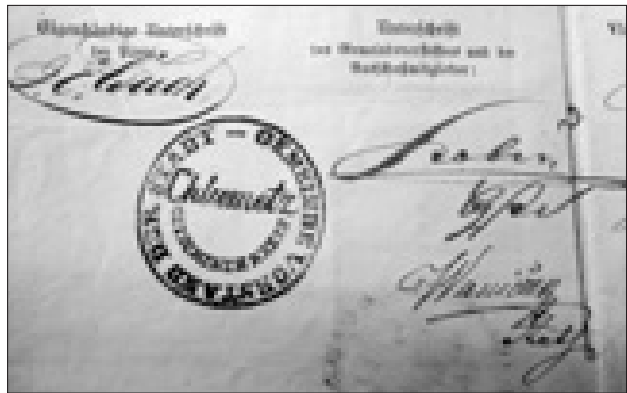
Slavná představenost

Za počátek novodobé veřejné správy, podle mého mínění, můžeme považovat polovinu 19. století po nástupu na trůn rakouského císaře a českého nekorunovaného krále Františka Josefa. Oktrojovaná ústava nastavila podmínky pro první prozatímní obecní zákon z roku 1849. Ze školy si pamatujeme, že poté sice opět došlo k utužování absolutizmu, ústava byla zrušena, právní řád pro místní obce tu a tam přitvrdil, ale v podstatě se mnoho neměnil a leccos zůstalo platné až do dnešních dnů. Dokonce si dovoluji napsat, že obcím umožňoval více samostatného rozhodování, než zákony pozdější. Nové uspořádání veřejné správy přineslo zánik dosavadní panské vrchnostenské správy. Výkonem přenesené působnosti byly pověřeny zejména podkrajské úřady. Kraje zůstaly ještě deset let zachovány, ale jejich význam pozvolna klesal. Pro naše městečko byla tato změna spojena s mírnou ztrátou prestiže. Hospodářský rozvoj byl nadále umrtvován majetkovými poměry v městečku, téměř všechno bylo hraběcí. Krajský úřad sídlil v Jičíně, podkrajský úřad (později okresní) sídlil v Novém Bydžově. Prozatímní obecní zákon znamenal pro obce více samostatnosti při správě majetku s povinností zveřejňování výsledku hospodaření. Svobodná byla volba obecních představitelů občas pod kontrolou z centra (ale to známe i z pozdějších časů). Obec rozhodovala o udělení domovského práva, ale tím přejímala také významné sociální povinnosti. Zákon přinesl také veřejné projednávání všech obecních záležitostí. Vedle místní správy až do dnešních dnů obcím zůstává působnost přenesená, to je plnit povinnosti vyplývající z obecních zákonů a usnesení vyšších stupňů veřejné správy. Většinu principů obsažených v zákoně přebíraly všechny zákony o obcích, postupně přijímané u nás, bez ohledu na politické uspořádání, do dnešních dnů. Snad pouze domovskou příslušnost obce od poloviny minulého století neřeší.

Městské zastupitelstvo podle nového zákona bylo zvoleno na samém konci roku 1850. Zastupitelstvo ze svého středu volilo starostu a další členy představenstva, kterým se říkalo radní. Ostatní zastupitelé tvořili výbor a říkalo se jim výboři. První chlumecké zastupitelstvo mělo 18 členů (používal se termín údů). Prvním starostou zvoleným podle nového zákona byl Jan Eduard Kober. Historie na něho již téměř zapoměla, ale v polovině 19. století patřil k velmi populárním měšťanům. Purkmistrem byl již ve třicátých letech. Jako vysloužilý voják dostal abaldu, hlavní sklad tabáku (trafiky). Tak císař odměňoval své zasloužilé. Vidíte, že se mnoho od těch časů nezměnilo. Šikovné a zasloužilé je třeba odměnit, případně potrestat. Jak koho! Chlumecký starosta Kober však býval také setníkem u měšťanských ostrostrělců a v osmačtyřicátém zorganizoval v Chlumci národní gardu vytvořenou ze tří setin, se kterou se vydal jako velitel na pomoc Praze. Jak je známo z literatury, nedošlo, když povstání bylo krvavě potlačeno. Počet gardistů, kterých je uváděno 344, se mně nezdá pravděpodobný, když počet všech obyvatel městečka byl kolem 3 000. To ale popularitu nového starosty nesnižuje. Byl zadobře i s majitelem panství Oktaviánem Kinským. Do poloviny 19. století předcházeli chlumecké městské správě regulovaný magistrát. Ten vznikl

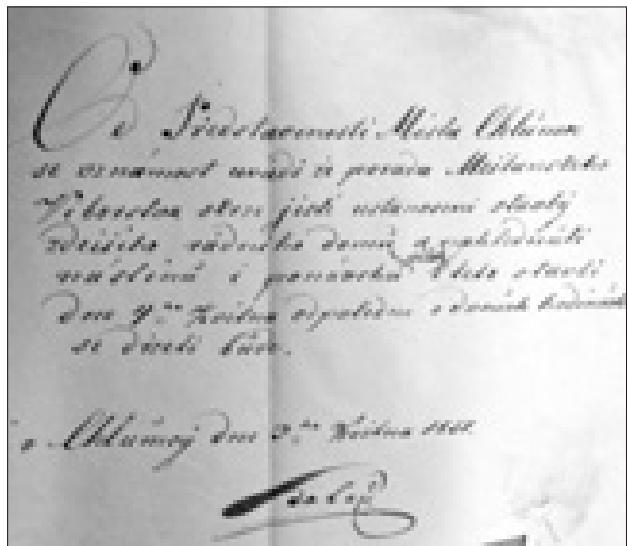
na základě jedné z mnoha josefínských reforem k utužení centrální moci ve městech. Rozhodující úředníci vedení města byli jmenováni „zkoušení“ profesionálové, ostatní přivolení měli jen poradní funkci. Jejich volby probíhaly nepřímo. Vedení města před josefínskými reformami více záviselo na vrchnostenské správě. To nový zákon změnil. Pro starostu se ještě dalších třicet let u nás používal termín měšťanosta, občas i purkmistr (jako za starších časů). Radní měl Jan Kober dva: lékárníka Jana Scherkse a početvedoucího Františka Vaníčka. Hezké české slovo funkčního označení se později změnilo na důchodního. Mezi patnácti výbory bychom našli českého vlastence, příznivce Boženy Němcové, iniciátora vybudování pomníku V. K. Klicperovi sládku Josefa Daňka, zakladatele a mecenáše chlumecké nemocnice Hynka Wencla, MUDr. Antonína Dlouhého, soudce zdejšího okresního soudu Emanuela Dostrašila a další měšťany. Z poloviny padesátých let 19. století zůstalo v městském archivu (dnes SOKA) bohatý soubor úředních spisů, většinou vedených v němčině, který ukazuje, že činnost úřadu byla košatá. Zastupitelé byli voleni na období tři let až do počátku samostatné ČSR. Počet zastupitelů byl odvozen od počtu voličů, tedy od počtu daňových plátců v obci. Chlumecký od samého počátku neměl silnou ekonomickou základnu. Jediným bohatým majitelem byl majitel panství. Po zrušení roboty se jeho ekonomická základna snížila odprodejem části pozemků a jiných nemovitostí uživatelům. Přesto Kinští zůstali největšími vlastníky půdy, ale také zpracovatelských podniků. V zastupitelstvu jim proto vzniklo tak zvané virilní právo zastoupení, vyplývající z ekonomického postavení v obci (podíl na daních tvořil více než šestinu příjmů). Starosta, pokud mu zastupitelstvo nepřiznalo zvláštní odměnu, vykonával funkci jako čestnou. Žádný z prvních starostů nebral za výkon funkce odměnu. Stejně jako ostatní zastupitelé mohli požadovat úhradu nákladů přímo vynaložených s plněním případných usnesení. Významným počinem měšťanosty Kobera a dalších představených byla přestavba radnice do podoby, která se do dnešních dnů v obrysech mnoho nezměnila. Přestavba starého radničního domu z poslední čtvrtiny 17. století byla po několika požárech nezbytná. Město v roce 1851 mělo na výplatní listině následující zaměstnance: kancelistu Václava Fantu s roční výplatou 200 zlatých stříbrných, početvedoucího Františka Vaníčka 100 zl., lékaře Františka Willeho 60 zl., strážníky Jana Kuku a Antonína Kračku po 73 zl. a 5 zl. příplatku, ponocné Soukupa a Miřetinského po 15 zl., porodní bábu 8 zl. Učitel Vokrouhlečský dostával od města 40 zl., podučitel Zámečník 32 zl., podučitel Vosáhlo 24 zl. Za natahování vězňů hodin si pan Siben přišel na 24 zl. a komíník Kercl 8 zl. Personální výdaje města za uvedené osoby činily 650 zl. Zda to byly pro některé z uvedených pouze „vedlejšíšky“ nechám pouze na vás. Za další drobnou činnost pro město mělo být v roce 1851 vyplaceno ještě dalších 27 zl., protože plán výdajů pro tento rok počítal celkem se služným 677 zl. Jaké další výdaje město předpokládalo? Daně a pojištění 260 zl., dále uvádím jen čísla: kancelář 80, výdaje na městskou policii mimo služného 60, na silnice a cesty 480, les 76, poštov-

né 225, správa obecních domů 160, vojenské výdaje a přepřeže 200, c.k. četnictvo 200 a to všechno dohromady stálo Město 2 659,50 zlatých stříbrných. Jaké mělo město příjmy? Jako nyní se podílelo na daňových příjmech, sumu nevím. Z vlastního hospodaření předpokládalo získat nájemné za hostinec v radnici 240 zl., nájemné ze staré cihelny 10 zl., nájemné za starou školu 17 zl., nájemné za obecní pozemky činilo celkem 1 818 zl. Stará cihelna bývala za železničním přejezdem při cestě vedoucí k bývalé hájovně, v místech dnešní výroby barev značky Sokrates. Zlatý (polovina tolaru) bylo platidlo rakouského císařství v polovině 19. století.

Ke každé úřední záležitosti patřilo razítko a podpis. Razítko je z roku 1851 a patří k němu podpis obecních představených: měšťanosty Jana Kobra a početvedoucího Vanička (SOKA HK)

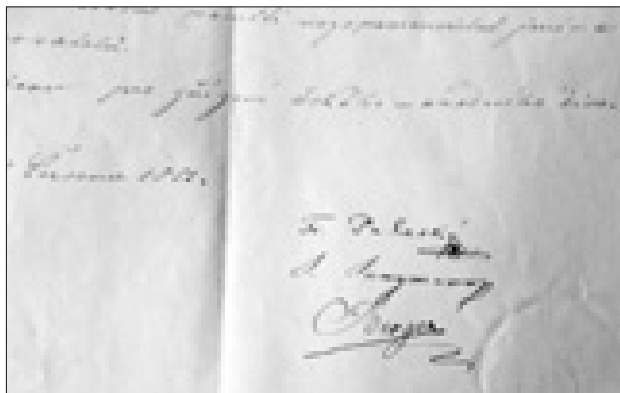
Proč početvedoucí měnu označoval jako zlatý stříbrný, by možná vysvětlili numismatci, ale v encyklopediích jsem takto označenou měnu nenašel. V roce 1851 byla v rakouském císařství ještě v platnosti tzv. konvenční měnová soustava. Zlatka měla 60 krejcarů. Ještě ve stejné dekádě přistoupilo Rakousko k desítkovému systému se 100 krejcarů. Jako při každé měnové úpravě i zde zlatý mírně ztratil na hodnotě, ale nadále měl pevný kurz ke zlatu. Mince obsahovala pev-

Měšťanosta Jan Kober zve členy výboru na poradu k připravované stavbě nové radnice. Porada se konala v květnu 1851. Radnice získala v obrysech dnešní podobu. (SOKA HK)

ný podíl stříbra a lidé těmto penězům více důvěřovali než pozdějším a papírovým. Z těchto časů také pocházejí některá pojmenování drobných mincí, jako šesták, čtvrták, vinda, trník, později za korunové měny, pětka, nebo finda. Ale to bylo pro numismatickou lekci. Napadlo vás porovnat městské výdaje z roku 1851 a 2015? Ty současné se blíží 100 milionům, tehdejší nedosahovaly 3 tisíce. Kolika inflacemi, deflacemi a jinými kouzly měna prošla, si musíte do toho rozdílu doplnit sami.

Nesporný význam pro hospodářské posílení města a snížení závislosti na velkostatku Kinských mělo na počátku Kobrova starostování, v roce 1851, založení „železné továrny“. Strojírna a slévárna se z počátku úspěšně rozvíjela, ale počátkem 20. století došlo, zřejmě špatným hospodařením majitele Friče k bankrotu. Továrna se potom již nikdy nevzpamatovala. Zakládací doklad je uložen v SOKA v Hradci Králové v radničních spisech. Kdyby..., jako že takové podmínění v historii neplatí, kdyby strojírna pokračovala v nasazeném tempu rozvoje, mohl být Chlumec významným strojírenským centrem. Také nový cukrovar v Anežském dvoře byl novým majitelem modernizován. V roce 1852 byla zavedena pravidelná doprava osob mezi Labskou Týnicí, Chluncem a Novým Bydžovem.

Dopis představitelům města se žádostí o pomoc při organizování sbírky na stavbu Národního divadla ze 7. července 1851 jménem Sboru pro zřízení českého Národního divadla podepsal předseda František Palacký, Josef Jungmann a Maxmilián Berger (SOKA HK)

A jak to je s názvem mého příspěvku z historie města 1851? Vypůjčil jsem si ho z dopisů, kterým pisatelé oslovovali radnici ve své korespondenci. Podobná přeučtivá oslovení úřadů byla běžná a byla zrušena až v nové republice společně s používáním šlechtických a náboženských titulů. Je s podivem, že se k nim někteří současní novináři, ale také politici, vracejí. Když se v červenci 1851 na představitele města obrátili zakladatelé Sboru pro zřízení českého Národního divadla na čele s předsedou Františkem Palackým se žádostí o pomoc se sbírkou na divadlo, oslovili je „Slovutní pánové, v úplné důvěře, že Vaše Blahorodí...“ Jak sbírka dopadla, zatím nenapiši, současně však měšťanosta na základě výzvy okresního hejtmána organizoval sbírku na místní chudé, ale také na válečné vysloužilce. Sbíralo se po krejcarech na kde co. Jan Kober byl úspěšným starostou. V čele města působil celkem asi 15 roků.

-ijv-

Sňatek uzavřený v obřadní síni radnice

15. 5. 2015

Lukáš Košťál
Lenka ŠíkováVoleč
Kratonohy, část Michnovka

Sňatky uzavřené v mramorovém sále zámku Karlova koruna

15. 5. 2015

Michal Rohlíček
Lucie BrzkováPraha
PrahaDavid Kratochvíl
Michaela KulhánkováVelký Osek
BenešovMarek Adamkovič
Monika JurajdováJaroměř
Černilov

30. 5. 2015

Zbyněk Havlín
Simona PavlíkováMyštěves
Dolní PřímMartin Sedláček
Petra PovejšilováMěník
MěníkMartin Baše
Hana JustováBrno
Brno

5. 6. 2015

Michal Netušil
Tereza DrbohlavováPraha
Praha

6. 6. 2015

Lukáš Brynda
Aneta TobolkováHeřmanův Městec
Cerekvice nad BystřicíLukáš Hylský
Romana MencákováKáranice
BabiceVojtěch Teslík
Gabriela ŠtarhováKolín
SvitavyPatrik Kopecký
Andrea MacákováZámorsk
DobříkovMarek Štál
Lucie VorlíčkováChotěšice
Chotěšice

Sňatky uzavřené na zámecké zahradě

15. 5. 2015

Petr Kutífel
Martina KouckáSadská
Poděbrady

6. 6. 2015

Marek Černý
Iveta MikolandováHradec Králové
Puchlovice

Sňatek uzavřený v zámecké kapli

6. 6. 2015

Církev československá husitská

Martin Lochman
Jitka JanskáOlešnice
Chlumec nad Cidlinou

Sňatky uzavřené v penzionu Alwin

16. 5. 2015

Jaromír Fof
Šárka KočováStřezetice, část Dlouhé Dvory
Střezetice, část Dlouhé Dvory

6. 6. 2015

Tomáš Honzátko
Lucie MatouškováPraha
Praha

Za matriku: I. Uchytlová

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Emma Říhová

Beáta Panchártková

Nela Svatošová

Odešli z našich řad

Drahoslava Otčenášková

90 let

Anna Elišáková

86 let

Jaroslav Čermák

83 let

Hana Šťastná

79 let

Za evidenci obyvatel: I. Fölklová

Děkujeme všem přátelům a známým,
skautům i kamarádům za projevy soustrastí
a pomoci při rozloučení

s panem **Jaroslavem ČERMÁKEM**.

Též děkujeme p. Netíkovi a p. Horákovi
za důstojné vypravení pohřbu.

Manželka Marta s rodinou

*Utichlo srdce,
zůstal jen žal.
Kdo tě měl rád,
vzpomíná dál.*

Dne 25. června 2015 si připomeneme 1. výročí úmrtí

Marka BRZÁKA.

Vzpomínají rodiče, bratr a sestra s rodinami.

*Prázdný je domov,
smutno je v něm.
Cestička na hřbitov
zůstala jen.*

Dne 5. července 2015 uplynou dva roky
od smrti milovaného manžela,
tatínka a dědečka,

pana **Josefa KOPECKÉHO**.

Za tichou vzpomínku děkuje manželka s rodinou.

Inzerce

Vítání občánků v Chlumci n. C.

foto fibigr

fotografie k článku na straně 5

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum - 12x ročně • Číslo 6, vydáno 25. června 2015 • Náklad 1 020 ks • Vydává Město Chlumeck nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/L, IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání - Chlumeck nad Cidlinou • Řídí redakční rada pod vedením šéfredaktorky Mgr. Mileny Komárkové • Výtiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlusty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 2. 7. 2015**